

**การเสพและการค้าไอซ์ (Methamphetamine) ของผู้ต้องขังที่กระทำความผิด
เกี่ยวกับยาเสพติด : ศึกษากรณีเรือนจำและทัณฑสถานในจังหวัดสงขลา
Consume and Trade on Methamphetamine of Prisoners on Drug :
A Case Study of Prison, Changwat Songkhla**

พงศธร ธรรมชาติ

Phongsathorn Thammachad

**สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์**

**A Minor Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree
of Master of Public Administration in Public Administration
Prince of Songkla University**

2554

ชื่อสารนิพนธ์	การเสพและการค้าไอซ์ (Methamphetamine) ของผู้ต้องขังที่กระทำ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด : ศึกษากรณีเรือนจำและทัณฑสถาน ในจังหวัดสงขลา
ผู้เขียน	นายพงศธร ธรรมชาติ
สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

คณะกรรมการสอบ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมล ส่งวัฒนา)

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมล ส่งวัฒนา)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย กาญจนสุวรรณ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุรเชษฐ์ ชีระมณี)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย กาญจนสุวรรณ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ชื่อสารนิพนธ์	การเสพติดและการค้าไอซ์ (Methamphetamine) ของผู้ต้องขังที่กระทำ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด: ศึกษากรณีเรือนจำและทัณฑสถานใน จังหวัดสงขลา
ผู้เขียน	นายพงศธร ธรรมชาติ
สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตร์
ปีการศึกษา	2553

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องการเสพติดและการค้าไอซ์ (Methamphetamine) ของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด: ศึกษากรณีเรือนจำและทัณฑสถานในจังหวัดสงขลา เพื่อศึกษาทัศนคติ สาเหตุ พฤติกรรมเสี่ยงของการเสพติดและการค้าไอซ์ และรูปแบบ แบบแผนการเสพติดและการค้าหรือแผนประทุษกรรม (Modus Operandi) การวิจัยมุ่งศึกษากลุ่มผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเฉพาะคดีไอซ์ที่ถูกควบคุมตัวในเรือนจำและทัณฑสถานที่ตั้งในจังหวัดสงขลา จำนวน 5 แห่ง คือ เรือนจำกลางสงขลา เรือนจำจังหวัดสงขลา เรือนจำอำเภอนาทวี ทัณฑสถานหญิงสงขลา และทัณฑสถานบำบัดพิเศษสงขลา การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามแบบมีโครงสร้าง (Structure Interviewing) ตามที่กำหนดเป็นแบบปลายปิด กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ต้องขังที่กระทำผิดคดียาเสพติดเฉพาะคดีไอซ์ที่ถูกควบคุมตัวในเรือนจำและทัณฑสถาน รวมทั้งสิ้น 212 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่สร้างขึ้นนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงสำรวจ (ข้อมูลเชิงปริมาณ) โดยสร้างจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็น 4 ส่วน ส่วนแรกเป็นสถานภาพทั่วไป ภูมิหลังทางสังคม ลักษณะทางประชากร ส่วนที่สองเป็นทัศนคติ สาเหตุ พฤติกรรมเสี่ยงเกี่ยวกับการเสพติดและการค้า ส่วนที่สามรูปแบบ พฤติกรรมการเสพติดหรือแผนประทุษกรรมการเสพติด และส่วนสี่เป็นรูปแบบพฤติกรรมการทำผิดเกี่ยวกับการค้าหรือแผนประทุษกรรมการค้า

ผลสรุปการวิจัยโดยสังเขปดังนี้

1. ทัศนคติเกี่ยวกับการเสพติด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติด้านลบ คือทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ทำให้ร่างกายทรุดโทรม แต่อย่างไรก็ตามส่วนหนึ่งมีความเห็นว่าการเสพติดไอซ์ดีกว่า เสพยาเสพติดอื่น สำหรับทัศนคติด้านบวก คือเสพติดไอซ์ทำให้มีอารมณ์ทางเพศเพิ่มขึ้น ผิวพรรณผ่องใสขึ้น ขาวขึ้น ทำให้มีความกล้าและมีความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้น ส่วนทัศนคติต่อการค้าส่วนใหญ่เห็นว่าการค้าไอซ์ทำรายได้มากกว่ายาเสพติดอื่น ส่วนทัศนคติด้านลบของการค้าคือได้รับโทษหนักกว่ายาเสพติดอื่น ทำลายเยาวชน ครอบครัวและสังคม สาเหตุของการเสพติดส่วนใหญ่เกิดจากการอยากรู้อยากลอง สำหรับสาเหตุของการค้าส่วนใหญ่จะคำนึงถึงการมีรายได้ และมีรายได้ดีกว่าค้ายาเสพติดอื่น

2. พฤติกรรมเสี่ยงของผู้เสพและผู้ค้า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สูบบุหรี่ประจำ การดื่มเหล้า การเที่ยวกลางคืนส่วนใหญ่จะนาน ๆ ครั้ง การเล่นเกมพนันจะไม่เล่นเกมพนันมีสัดส่วนสูงสุด

3. รูปแบบ พฤติกรรมการเสพ ส่วนใหญ่เคยเสพยาเสพติดอื่นมาก่อนที่จะเสพไอซ์ และจะเสพยาบ้าเป็นอันดับแรก สำหรับวิธีการเสพ ร้อยละ 96.7 จะเสพด้วยการสูบ โดยจะสูบรวม กับคนอื่นประมาณ 2-3 คน และคนที่เสพไอซ์ ร้อยละ 56.1 จะชักชวนให้คนอื่นร่วมเสพด้วย

4. รูปแบบ พฤติกรรมการค้า ส่วนใหญ่จะค้ายาเสพติดอื่นมาก่อนที่จะค้าไอซ์ และจะค้ายาบ้าก่อนยาเสพติดอื่นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.4 ผู้ค้าส่วนใหญ่จะค้ามากกว่า 1 ครั้ง/วัน รายได้จากการค้าจะนำไปใช้จ่ายส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.5 ลูกค้าที่มาซื้อมีอาชีพรับจ้างกับนักเที่ยวกลางคืนเป็นส่วนใหญ่และจะมีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปเสพ การหาลูกค้าจะให้เพื่อนติด ต่อหรือแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 57.5 การส่งมอบไอซ์ระหว่างคนซื้อกับคนขายส่วนใหญ่จะส่งมอบกันโดยตรงเมื่อได้รับไอซ์เรียบร้อยแล้ว

Thesis Title Consume and Trade on Methamphetamine of Prisoners on Drug : A Case Study of Prison, Changwat Songkhla

Researcher Mr. Phongsathorn Thammacad

Field of Study Public Administration

Academic Year 2553 B.E.

Abstract

The objective of the study on ‘Consume and Trade on Methamphetamine of Prisoners on Drug : A Case Study of Prison, Changwat Songkhla was to study the attitude, the causes and risky behavior of the taking in and the trading of methamphetamine and to look into the pattern of the taking in and the trading or Modus Operendi, focusing on methamphetamine prisoners in 5 prisons in Songkhla province – the Central Prison, Songkhla Provincial Prison, Nathawee Prison, Songkhla Prison for Female Prisoners and Songkhla Special Amelioration Prison. Open and Close Structure Interviewing questionnaires were used for data collecting. The constructed questionnaires basing on documents and related literatures, divided into 4 parts; the 1st part dealing with general status, social background and demography, the 2nd part dealing with attitude, causes and risky behavior of the taking in and the trading of methamphetamine, the 3rd part dealing with pattern of the taking in or Modus Operendi and the 4th part dealing with illegal trading behavior. The populations were 212 Methamphetamine prisoners in the 5 prisons.

The findings could be summed up as follow:

1. Attitude towards the taking in: The majority of the populations showed negative attitude– waste of money, deteriorated health– however, a numbers of them thought that to take in methamphetamine better than taking in other drug. Those with positive attitude stated that taking in methamphetamine motivated the sex feeling, brighten/whitened the skin, increased confidence and braveness. Attitude towards the trading indicated that trading methamphetamine brought better income than trading other drugs; however, the punishment for the trading was heavier as well, and dealing with the drug destroyed young people/family and society. The main cause of the taking in of the drug was curiosity, and the main cause of the trading was better income.

2. The risky behavior of the takers and the traders: The majority of the populations smoke regularly, drink and enjoy night life once in a while, most of them rarely deal with the gamble.

3. The pattern of taking in behavior: Most of the populations had taken in other drug before the taking in of methamphetamine. They firstly tasted amphetamine. For the features of drug taking: 96.7% smoking with 2-3 persons, 56.1% of methamphetamine takers invited others to join them.

4. The pattern of trading: The majority of the populations had traded other kinds of drug before the trading of methamphetamine. 35.4 % of the populations which were the majority of the traders started with the trading of amphetamine. Most of the traders of methamphetamine did the job more than once in a day. 58.5% of the populations stated that income from the trading was mostly used personally. Most of the customers were hired by night tourists who intend to take in the drug. 57.5% of the populations stated that new customers were introduced by friends. The traders and customers directly trafficked the drugs after receiving methamphetamine from the drug mafia.

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำสารนิพนธ์เรื่องการเสพและการค้าไอซ์ (Methamphetamine) ของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด: ศึกษากรณีเรือนจำและทัณฑสถานในจังหวัดสงขลา ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลือของอาจารย์ที่ปรึกษา และคณะกรรมการประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมล ส่งวัฒนา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย กาญจนสุวรรณ และรองศาสตราจารย์สุรเชษฐ์ ชีระมณี ที่ได้ให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ ขอขอบคุณอาจารย์ประจำภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และวางรากฐานทางวิชาการแก่ผู้วิจัย

ขอคุณกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ขอคุณผู้บัญชาการเรือนจำกลางสงขลา เรือนจำจังหวัดสงขลา เรือนจำอำเภอนาทวี ผู้อำนวยการทัณฑสถานหญิงสงขลา ทัณฑสถานบำบัดพิเศษสงขลา เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้อำนวยความสะดวก ตลอดจนผู้ต้องขังที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลและตอบแบบสอบถาม

ขอคุณภรรยา และบุตรธิดาทั้ง 2 ที่ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจ ท้ายสุดคุณงามความดีและประโยชน์อันเกิดจากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาคุณบิดา มารดา และผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสารนิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

พงศธร ธรรมชาติ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
Abstract	(5)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญ	(8)
รายการตาราง	(10)
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา	1
คำถามการวิจัย	3
วัตถุประสงค์	3
ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
ข้อจำกัดของการวิจัย	4
ตัวแปรที่ศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	6
ทฤษฎีความต้องการ (Need Theory)	6
ทฤษฎีการรับรู้ (Perception Theory)	10
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม	13
แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ	17
ยาเสพติดให้โทษ	22
คำนิยาม	22
ชนิดของยาเสพติด	23

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
สถิติการจับกุมยาเสพติด	24
ไอซ์ (Methamphetamine)	25
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	30
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	30
กรมราชทัณฑ์	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
กรอบแนวคิดที่ใช้ในงานวิจัย	46
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	47
เครื่องมือในการวิจัย	49
การเก็บรวบรวมข้อมูล	51
การวิเคราะห์ข้อมูล	51
บทที่ 4 ผลการวิจัย	53
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	81
การอภิปรายผล	83
ข้อเสนอแนะ	86
บรรณานุกรม	89
	92
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	93
ภาคผนวก ข ตัวอย่างหนังสือขออนุญาตดำเนินการวิจัย	101
ประวัติผู้เขียน	102

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลสถานภาพทั่วไป	54
2	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลศักราชเสพติดที่ถูกจับกุม	56
3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามทัศนคติต่อการเสพและการค้า ไอซ์	57
4	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาเหตุการเสพและการค้าไอซ์	59
5	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมเสี่ยง	60
6	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการเสพไอซ์	61
7	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมการเสพไอซ์	63
8	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการค้าไอซ์	65
9	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมการค้าไอซ์	68
10	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศและทัศนคติต่อการเสพ และการค้าไอซ์	71
11	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศและสาเหตุของการเสพ และการค้าไอซ์	73
12	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศและรูปแบบการเสพไอซ์	74
13	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศและรูปแบบการค้าไอซ์	75
14	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุและทัศนคติต่อการเสพไอซ์	77
15	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุและทัศนคติต่อการค้าไอซ์	78
16	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุและสาเหตุของการเสพ ไอซ์	79
17	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุและสาเหตุของการค้าไอซ์	80

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

ในอดีตยาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดในหลายๆ ประเทศทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทย จะเป็นยาเสพติดที่ได้จากพืชเป็นหลัก เช่น ฝิ่น กัญชา กระต่อม โคคา เป็นต้น ต่อมาเมื่อวิทยาการมีความเจริญก้าวหน้า จึงได้มีผู้ที่มีความรู้ทางวิทยาศาสตร์ นักเคมี นำสิ่งต่างๆ มาสังเคราะห์และผลิตเป็นยาเสพติดและ/หรือสารเสพติดชนิดใหม่ขึ้นมา โดยผ่านกระบวนการสังเคราะห์ เช่น เฮโรอีน (Heroin) ยาบ้า (Amphetamine/Methamphetamine) ยาอี (Ecstasy) โคเคน (Cocaine) ยางกัญชา (Hutshis) แอลเอสดี (LSD) เป็นต้น

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประชาคมโลก ประเทศไทย ก็เป็นประเทศหนึ่งที่ประสบกับปัญหายาเสพติดมาอย่างต่อเนื่องและยาวนาน ซึ่งเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการพัฒนาประเทศ ยาเสพติดมีแนวโน้มการแพร่ระบาดสูงขึ้นในทุกปี โดยเฉพาะตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 - ปัจจุบัน (พ.ศ.2553) ยาเสพติดที่แพร่ระบาดในประเทศไทย ได้แก่ ยาบ้า (Amphetamine, Methamphetamine) กัญชา (Marijuana) กระต่อม (Kratom) เฮโรอีน (Heroin) และยาเสพติดที่ใช้เพื่อความบันเทิง (Club drugs) เช่น ยาอี (Ecstasy) เคตามีน (Ketamine) อีรีมิน 5 (Erimin 5) และไอซ์ (Methamphetamine) เป็นต้น แม้ทุกรัฐบาลที่ผ่านมาได้ให้ความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เช่น การประกาศสงครามยาเสพติด หรือยุทธศาสตร์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด เมื่อปีพ.ศ.2546 (กุมภาพันธ์ - เมษายน), ปฏิบัติการพลังแผ่นดินร่วมกวาดล้างยาเสพติดครั้งที่ 1 - 4 เมื่อปี พ.ศ. 2547 - 2548, ปฏิบัติการ 60 ปีทรงครองราชย์ รวมพลังทั้งชาติขจัดยาเสพติด ปีพ.ศ. 2549, แผนปฏิบัติการรวมพลังไทยขจัดภัยยาเสพติดร่วมเทิดไท้องค์ราชัน เมื่อ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2549 - 30 กันยายน พ.ศ.2550, ปฏิบัติการรวมพลังประชาไทยฟันภัยยาเสพติด ระหว่าง ธันวาคม พ.ศ. 2550 - ตุลาคม พ.ศ.2551, และยุทธศาสตร์ 5 รั้วป้องกัน รวม 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ภายใต้แผนปฏิบัติการ “ 90 วันฟันภัยยาเสพติด ” ระหว่าง 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 - 31 มกราคม พ.ศ. 2552 ระยะที่ 2 ภายใต้แผนปฏิบัติการ “ ประเทศไทยเข้มแข็ง ชนะยาเสพติดยั่งยืน ” ระหว่าง 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2552 - 30 กันยายน พ.ศ. 2553 และระยะที่ 3 ภายใต้แผนปฏิบัติการประเทศไทยเข้มแข็งชนะยาเสพติดยั่งยืน ระหว่าง พฤศจิกายน พ.ศ. 2553 - กันยายน พ.ศ. 2554

สถิติการจับกุมคดียาเสพติดของ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง ปีพ.ศ.2549 - 2553 (ส่วนประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลเฝ้าระวัง สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ภาค 9 สำนักงาน ป.ป.ส., 2553) พบว่า ปริมาณการจับกุมคดียาเสพติดเพิ่มขึ้นจาก ปีพ.ศ. 2549 จำนวน 5,782 คดี (ผู้ต้องหา 7,448 คน) เป็น 10,034 คดี (ผู้ต้องหา 12,270 คน) โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดสงขลาที่พบว่า ตั้งแต่ปีพ.ศ.2549 - 2553 มีการจับกุมคดียาเสพติดสูงที่สุดใน 7 จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง คือ 1,671 คดี, 1,932 คดี, 2,538 คดี, 3,271 คดี และ 2,555 คดี ตามลำดับ รวมทั้งสิ้น 11,967 คดี ซึ่งในปีพ.ศ. 2553 จังหวัดสงขลามีการจับกุมสูงสุด โดยร้อยละ 40.9 เป็นคดียาบ้า รองลงมาคือจังหวัดนราธิวาส 1,641 คดี โดยร้อยละ 39.6 เป็นคดียาบ้า และจังหวัดปัตตานี 1,438 คดี ซึ่งร้อยละ 48.1 เป็นคดีกระท่อม กล่าวคือในปี พ.ศ. 2553 ยาเสพติดหลักที่แพร่ระบาดใน 7 จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง คือ ยาบ้า พืชกระท่อม กัญชาแห้ง และ ไอซ์ (Methamphetamine) คิดเป็นร้อยละ 36.5, 32.1, 16.3 และ 3.6 ตามลำดับ

ไอซ์ (methamphetamine) เป็นยาเสพติดอีกชนิดหนึ่งที่กำลังเข้ามามีบทบาทหรือมีอิทธิพลต่อเด็ก เยาวชน วัยรุ่น และวัยทำงานของประเทศไทย ไอซ์ เป็นยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 1 ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 นับเป็นยาเสพติดชนิดใหม่ที่กำลังแพร่ระบาด และมีแนวโน้มของการแพร่ระบาดที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง (ตรัง พัทลุง สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส) โดยในอนาคตข้างหน้าเชื่อว่า ไอซ์ (methamphetamine) จะเป็นยาเสพติดที่เข้ามาทดแทนหรือเป็นยาเสพติดที่นำมาใช้ควบคู่ไปกับยาบ้าในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง ทั้งนี้เนื่องจากเป็นพื้นที่ชายแดนที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน และมีสถานประกอบการ/สถานบันเทิงจำนวนมาก เช่น อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา อำเภอเบตง จังหวัดยะลา อำเภอดากไบกและอำเภอสูโงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส เป็นต้น ซึ่งจากสถิติการจับกุม/การบำบัดรักษา/ข้อมูลการข่าวของหน่วยงานสืบสวนปราบปราม พบว่าไอซ์ (Methamphetamine) มีแนวโน้มการแพร่ระบาดและการค้าสูงขึ้น แม้จะมีสัดส่วนค่อนข้างน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับ การแพร่ระบาดและการค้าของยาเสพติดชนิดอื่น เช่น ยาบ้า กัญชา กระท่อม ก็ตาม

ห่าง 1 - 2 ปี ที่ผ่านมาพบว่า การค้าและแพร่ระบาดของไอซ์ในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่างมีแนวโน้มสูงขึ้นทั้งข้อมูลทางการข่าวของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับสถิติการจับกุมเพิ่มขึ้น ทั้งจำนวนคดีและปริมาณของกลาง ตลอดจนมีผู้เข้ารับการบำบัดรักษาไอซ์เพิ่มขึ้นทั้งระบบสมัครใจ ระบบบังคับบำบัด และระบบต้องโทษ สถิติการจับกุมไอซ์ในพื้นที่ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนล่างตั้งแต่ปีพ.ศ. 2549 - 2553 พบว่า มีจำนวน 128 คดี, 222 คดี, 152 คดี, 182 คดี และ 356 คดี โดยปี พ.ศ. 2553 จังหวัดสงขลา มีการจับกุมไอซ์มากที่สุดคือ จำนวน 256 คดี (ผู้ต้องหา 325 คน) รองลงมาเป็นจังหวัดยะลา 29 คดี (ผู้ต้องหา 30 คน) จังหวัดนราธิวาส 26 คดี (ผู้ต้องหา 38 คน) จังหวัดตรัง 16 คดี (ผู้ต้องหา 18 คน) จังหวัดพัทลุง 15 คดี (ผู้ต้องหา 16 คน) จังหวัดสตูล 8 คดี (ผู้ต้องหา 9 คน) และจังหวัดปัตตานี 6 คดี (ผู้ต้องหา 11 คน)

เห็นได้ว่า พื้นที่ภาคใต้ตอนล่างมีการเสพและการค้าไอซ์จำนวนมาก และมีแนวโน้ม เพิ่มขึ้น จากข้อมูลข่าวสารของหน่วยสืบสวนปราบปรามปรากฏข้อมูลว่า ประเทศเพื่อนบ้านผลิตไอซ์เพื่อส่งออกไปจำหน่ายทั่วโลกโดยเฉพาะประเทศไทย ไอซ์ถูกลักลอบนำเข้ามาในประเทศไทยมากขึ้นทั้งจากประเทศเพื่อนบ้านและประเทศแถบตะวันออกกลาง ซึ่งจะมีการลักลอบนำไอซ์เข้ามาในราชอาณาจักรไทยโดยผ่านอากาศยาน ซึ่งมีการจับกุมและปรากฏตามสื่อแขนงต่าง ๆ บ่อยครั้ง และที่สำคัญอีกประเทศที่เป็นพื้นที่ลักลอบนำไอซ์เข้ามาในประเทศไทยคือประเทศเพื่อนบ้านทางตอนใต้ โดยจะเข้ามาในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่างซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกัน โดยปัจจัยที่เอื้อให้การลักลอบนำเข้าเนื่องจากความต้องการไอซ์ของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถานประกอบการ สถานบันเทิง โดยเฉพาะในพื้นที่อำเภอสะเตา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส และอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ประกอบกับไอซ์เป็นยาเสพติดชนิดใหม่ที่ยังไม่มีการศึกษาวิจัยเรื่องพฤติกรรม สาเหตุ และรูปแบบแผนประทุษกรรม (Modus Operandi) ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเสพและค้าไอซ์ (Methamphetamine) ของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่ถูกควบคุมตัวในเรือนจำและทัณฑสถานในจังหวัดสงขลา ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้เป็นประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ทิศนคติ สาเหตุ พฤติกรรมเสี่ยงของการเสพและการค้าไอซ์เป็นอย่างไร
2. แผนประทุษกรรม (Modus Operandi) ของการเสพและการค้าไอซ์เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาทิศนคติ สาเหตุ พฤติกรรมเสี่ยงของการเสพและการค้าไอซ์
2. เพื่อศึกษาแผนประทุษกรรม (Modus Operandi) ของการเสพและการค้าไอซ์

ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

1. ทราบทิศนคติ สาเหตุ พฤติกรรมเสี่ยงเกี่ยวกับการเสพและการค้าไอซ์
2. ทราบแผนประทุษกรรม (Modus Operandi) ของการเสพและการค้าไอซ์
3. นำผลการวิจัยใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเสพและการค้าไอซ์ในพื้นที่จังหวัดสงขลาและจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาวิจัยกลุ่มผู้ต้องขังที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 เฉพาะผู้กระทำความผิดคดีไอซ์ (Methamphetamine) ที่ถูกควบคุมตัวในเรือนจำและทัณฑสถานในจังหวัดสงขลา
2. พื้นที่/สถานที่ทำการศึกษาคือ จังหวัดสงขลา หน่วยที่ทำการศึกษาคือ เรือนจำกลางสงขลา เรือนจำจังหวัดสงขลา เรือนจำอำเภอนาทวี ทัณฑสถานบำบัดพิเศษสงขลา และทัณฑสถานหญิงสงขลา
3. ระยะเวลาการศึกษาคือ ตั้งแต่ เดือนเมษายน - พฤษภาคม 2554 (2 เดือน)
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสอบถามแบบปลายปิดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

ข้อจำกัดของการวิจัย

1. การศึกษาวิจัยในเรือนจำและทัณฑสถานของบุคคลภายนอก มีขั้นตอนและระเบียบปฏิบัติที่เคร่งครัด เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวกับความมั่นคง ตลอดจนมีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาเข้า-ออกในการจัดเก็บข้อมูลตามแบบสอบถามของผู้วิจัย
2. ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ต้องขัง อาจไม่ให้อข้อมูลที่แท้จริง เนื่องจากเป็นเรื่องที่อาจมีผลกระทบที่ไม่อาจคาดการณ์ได้ โดยเฉพาะเกี่ยวกับความปลอดภัยกับผู้ตอบแบบสอบถาม ครอบครัว และ/หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง
3. ผู้ตอบแบบสอบถามบางรายอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล อาจจะทำให้ไม่กล้าที่จะตอบความจริงทั้งหมด เนื่องจากเกรงว่าสิ่งที่ตอบตามแบบสอบถามจะมีผลต่อการพิจารณาคดีในชั้นศาล

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ เพศ อายุ ศาสนา การศึกษา ภูมิลำเนา สถานภาพการสมรส อาชีพ ทักษะคดีเกี่ยวกับการเสพและค้า ปัจจัยของการเสพและการค้า
2. ตัวแปรตาม คือ รูปแบบการเสพ และรูปแบบการค้า (Modus Operandi)

นิยามศัพท์เฉพาะ

การเสพ หมายถึง การรับไอซ์เข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะด้วยวิธีการใด ได้แก่ การอม การกิน การสูบ การฉีด การฉีด

การค้า หมายถึง การซื้อหรือการขายไอซ์กับบุคคลอื่น ๆ และหมายรวมถึง จำหน่าย จ่าย แจก แลก ให้ ด้วย

ไอซ์ หมายถึง ยาเสพติดชนิดหนึ่งมีลักษณะเหมือนเกล็ดน้ำแข็ง มีหลายสี เช่น ขาวใส ขาวขุ่น ชมพู เหลือง เป็นต้น เป็นเมทแอมเฟตามีน (Methamphetamine) ที่มีความบริสุทธิ์สูง (ตั้งแต่ร้อยละ 90 - 95) สามารถสูบควันได้ มีฤทธิ์รุนแรง เป็นยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 1 ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ปัจจุบันกำลังแพร่ระบาดในประเทศไทย และประเทศใกล้เคียง

ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หมายถึง ผู้ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ตั้งแต่ ข้อหาผลิต (ทำ ผสม ปปรุง แปรสภาพ เปลี่ยนรูป สังเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์) ข้อนำเข้า (นำไอซ์เข้ามาในราชอาณาจักรไทย) ข้อหาส่งออก (นำไอซ์หรือส่งออกไอซ์ออกไปนอกราชอาณาจักรไทย) ข้อหาจำหน่าย (จำหน่าย จ่าย แจก แลก ให้ไอซ์กับคนอื่น) ข้อหาครอบครองเพื่อจำหน่าย (มีไอซ์ไว้ในครอบครองเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด) ข้อหาครอบครองโดยผิดกฎหมาย (มีไอซ์ไว้ในครอบครอง) และข้อหาเสพยาเสพติด (การเสพไอซ์เข้าสู่ร่างกาย โดยการอม กิน สูบ ฉีด ฉีด โดยสามารถตรวจพบได้ตามหลักวิชาการ)

ผู้ต้องขัง หมายถึง ผู้ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเฉพาะคดีไอซ์ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล และหมายรวมถึง ผู้ที่ศาลพิจารณาพิพากษาแล้วที่ถูกนำไปควบคุมตัวไว้ในเรือนจำและทัณฑสถานในจังหวัดสงขลา

เรือนจำ หมายถึง สถานที่สำหรับใช้ควบคุมกักขังผู้ต้องขัง กับสิ่งที่ใช้ต่อเนื่องกัน ทัณฑสถาน หมายถึง สถานที่สำหรับควบคุม กักขัง ผู้ต้องขังกับสิ่งที่ใช้ต่อเนื่องกัน และยังมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์พิเศษที่จะปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง เช่น ทัณฑสถานหญิง (สำหรับผู้ ต้องขังที่เป็นผู้หญิง) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษ (สำหรับผู้ต้องขังที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ) เป็นต้น

แผนประทุษกรรม (Modus Operandi) หมายถึง รูปแบบการกระทำความผิด และ/หรือการกระทำต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเสพและการค้าไอซ์ (Methamphetamine)

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง การเสพและค้ำไอซ์ (Methamphetamine) ของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด: ศึกษากรณีเรือนจำและทัณฑสถานในจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา บทความ วารสาร รายงาน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการทำวิจัย ดังนี้

ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีความต้องการ (Need Theory)

ทฤษฎีการรับรู้ (Perception Theory)

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

ยาเสพติดให้โทษ

คำนิยามเกี่ยวกับยาเสพติด

ชนิดของยาเสพติด

สถิติการจับกุม (คดี) ยาเสพติดใน 7 จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง

ไอซ์ (Methamphetamine)

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

กรมราชทัณฑ์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีความต้องการ (Need Theory)

ความต้องการ หมายถึง ความอยากได้ ใครได้ หรือประสงค์จะได้ และเมื่อเกิดความารู้สึกดังกล่าวจะทำให้ร่างกายเกิดการความขาดสมดุล เนื่องมาจากมีสิ่งเร้ามากระตุ้น มีแรงขับภายในเกิดขึ้น ทำให้ร่างกายไม่อาจอยู่นิ่ง ต้องพยายามดิ้นรนและแสวงหาเพื่อตอบสนองความต้องการนั้นๆ เมื่อร่างกายได้รับตอบสนองแล้ว ร่างกายมนุษย์ก็กลับสู่ภาวะสมดุลอีกครั้งหนึ่ง และ

ก็จะเกิดความต้องการใหม่ๆ เกิดขึ้นมา ทดแทนวนเวียนอยู่ไม่มีที่สิ้นสุด (พจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525, 2525) เช่นเดียวกับ กฤษณา ศักดิ์ศรี (2534) กล่าวว่า มนุษย์นั้นเพียรพยายามทุกวิถีทางในอันที่จะให้บรรลุความต้องการที่ละชั้น เมื่อความต้องการชั้นแรกได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการชั้นนั้นก็ลดความสำคัญลงจนหมดความสำคัญไป ไม่เป็นแรงกระตุ้นอีกต่อไป แต่จะเกิดความสนใจและความต้องการสิ่งใหม่อีกต่อไป แต่ความต้องการขั้นต้นๆ ที่ได้รับการตอบสนองไปเรียบร้อยแล้วนั้น อาจกลับมาเป็นความจำเป็นหรือความต้องการครั้งใหม่อีกได้ เมื่อการตอบสนองความต้องการครั้งแรกได้สูญเสียหรือขาดหายไป และความต้องการที่เคยมีความสำคัญจะลดความสำคัญลง เมื่อมีความต้องการใหม่ๆ เข้ามาแทนที่

กิลเมอร์ (Gilmer) (อ้างถึงใน เสถียร เหลืองอร่าม, 2525) กล่าวว่า มนุษย์มีความต้องการหลายสิ่งหลายอย่าง ได้แก่ อาหาร อากาศ น้ำ ที่อยู่อาศัย รวมทั้งสิ่งอื่นๆ ด้วย เช่น การยอมรับนับถือ สถานภาพ การเป็นเจ้าของ เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตาม ความต้องการเหล่านี้ยากที่จะได้รับการตอบสนองจนอิ่มและพอใจ ทั้งๆ ที่ก็ได้รับอยู่แล้ว ทุกวันนี้คนเราพยายามทำงานเพื่อจะสนองความต้องการของตน ทำงานเพื่อเงิน เพราะเงินเป็นสื่อกลางของการแลกเปลี่ยนสิ่งต่างๆ ตามต้องการ แต่ถ้ามองให้ลึกลงไปแล้ว การทำงานไม่ใช่เพื่อเงินแต่อย่างเดียวเสมอไป เศรษฐีมีเงินมหาศาลก็ยังทำงานทั้งๆ ที่ทำงานแล้วได้เงินเป็นค่าตอบแทนเพียงเล็กน้อยๆ การทำงานเพื่อเงิน เป็นเพียงเหตุผลประการหนึ่งเท่านั้น ยังมีปัจจัยอื่นๆ อีกมากที่คนต้องการได้รับการจากการทำงาน ซึ่งบางครั้งเงินไม่สามารถซื้อความต้องการบางอย่างได้ (นิพนธ์ คันธเสวี, 2528) ความต้องการของมนุษย์ มีอยู่ 3 ประการ

1. ความต้องการทางด้านร่างกายหรือความต้องการทางสรีระ (Physical or Physiological Needs) หรือ ความต้องการปฐมภูมิ (Primary Needs) หรือ ความต้องการทางด้านชีววิทยา (Biological Needs) เป็นความต้องการทางชีววิทยา หรือ ความต้องการทางกายภาพ เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานอันดับแรกหรือขั้นต่ำสุดของมนุษย์ซึ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต เป็นความต้องการที่จำเป็นสำหรับชีวิต เป็นความต้องการเพื่อการดำรงชีวิตอยู่ของมนุษย์ เพื่อการมีชีวิตอยู่ เป็นความต้องการที่มีมาตั้งแต่กำเนิด ในฐานะที่เป็นอินทรีย์ทางกายภาพ เป็นแรงขับ (Drive) ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เป็นแรงขับด้านทางกายภาพ เป็นความต้องการที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติของสิ่งมีชีวิตเพื่อความอยู่รอด จึงเป็นความต้องการพื้นฐานที่จะขาดเสียมิได้ ความต้องการชนิดนี้หากไม่ได้รับการตอบสนองจะมีความรู้สึกตึงเครียด อยู่ตลอดเวลาและมีความกระวนกระวาย เช่น ความต้องการอากาศหายใจ อาหาร ความอบอุ่น น้ำ ยารักษาโรค อุณหภูมิที่เหมาะสม เครื่องนุ่งห่ม การเคลื่อนไหวทางร่างกาย การขับถ่าย ความต้องการเรื่องเพศ การพักผ่อนนอนหลับ ที่อยู่อาศัย ถ้าขาดความต้องการประเภทนี้เพียงประการใดประการหนึ่งชีวิตจะต้องมีอันเป็นไป เพราะความต้องการนี้เป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับมนุษย์ทุกคนจะขาดเสียมิได้ การแสวงหาสิ่งต่างๆ มาเพื่อตอบสนองความต้องการในทางกายของมนุษย์นี้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของสังคม วัฒนธรรม การฝึกอบรม สิ่งแวดล้อม ศาสนา เศรษฐกิจ ฯลฯ

2. ความต้องการทางด้านจิตใจ หรือ ความต้องการในระดับสูง หรือ ความต้องการทางด้านจิตวิทยา หรือความต้องการทฤษฎีภูมิ หรือความต้องการที่เกิดใหม่ (Psychological Needs or Secondary Needs or Acquired Needs) เป็นความต้องการที่ส่วนใหญ่เกิดขึ้นภายหลังจากที่ความต้องการทางร่างกายได้รับการตอบสนองแล้ว บางครั้งเรียกความต้องการทางจิตใจว่า “ความต้องการที่เกิดขึ้นใหม่” (Acquired Needs) เพราะเป็นความต้องการที่เกิดจากความรู้ และการเรียนรู้ประสบการณ์ การสนองตอบต่างๆ ก็เพื่อให้เกิดความพึงพอใจเป็นแรงขับเคลื่อนหนึ่งที่ไม่หยุดอยู่กับที่ (Dynamic) ไม่มีรากฐานจากความต้องการทางร่างกาย แต่อาศัยกลไกทางสมองที่สั่งสมจากประสบการณ์ สภาพแวดล้อม วัฒนธรรมเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งแต่ละบุคคลอาจเหมือนกันหรือต่างกันก็ได้ เนื่องจากแต่ละคนมีระดับความต้องการแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การเรียนรู้และประสบการณ์ ความต้องการทางจิตใจเป็นความต้องการที่สลับซับซ้อน และมีความแตกต่างกันมากระหว่างบุคคล

3. ความต้องการทางสังคม เป็นความต้องการทางจิตใจแต่เน้นหนักในด้านความต้องการที่จะดำรงชีวิตให้เป็นที่ยอมรับนับถือของคนอื่นหรือมีความเป็นอยู่ดีกว่าบุคคลอื่น เช่น ต้องการความปลอดภัย ต้องการได้รับการยกย่องนับถือ ต้องการความยอมรับในสังคม ต้องการความก้าวหน้า เป็นต้น ตามธรรมชาติแล้วมนุษย์มีความต้องการมากมายหลายอย่างจนไม่มีขอบเขตจำกัด ซึ่งทั้งความต้องการที่เกิดจากความคิดคำนึงหรือความต้องการด้านจิตใจ หรือความต้องการทางกาย ซึ่งเป็นความต้องการที่ขาดมิได้ และในบรรดาความต้องการต่าง ๆ ของมนุษย์นั้นยากที่จะได้รับการสนองตอบจนเป็นที่พอใจ เพราะเป็นเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์

อับราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow) เป็นผู้วางรากฐานจิตวิทยามนุษยนิยม ได้พัฒนาทฤษฎีแรงจูงใจ ซึ่งมีพื้นฐานอยู่บนความคิดที่ว่า การตอบสนองแรงขับเป็นหลักการเพียงอันเดียวที่มีความสำคัญที่สุดซึ่งอยู่เบื้องหลังพฤติกรรมของมนุษย์ หลักการที่สำคัญคือเน้นในเรื่องลำดับขั้นความต้องการ โดยเชื่อว่ามนุษย์มีแนวโน้มที่จะมีความต้องการอันใหม่ที่สูงขึ้น แรงจูงใจของคนเรามาจากความต้องการพฤติกรรมของคนเรามุ่งไปสู่การตอบสนองความพอใจ (http://web.rmut.ac.th/larts/phy/module7/unit7_7.html) โดยทั่วไปแล้วลักษณะความต้องการของมนุษย์มีดังนี้

1. มนุษย์มีความต้องการและความต้องการมีอยู่เสมอไม่มีที่สิ้นสุด
2. ความต้องการที่ได้รับการสนองแล้ว จะไม่เป็นสิ่งจูงใจสำหรับพฤติกรรมต่อไป ความต้องการที่ไม่ได้รับการสนองเท่านั้นที่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรม

3. ความต้องการของคนซ้ำซ้อนกัน บางทีความต้องการหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้วยังไม่สิ้นสุดก็เกิดความต้องการด้านอื่นขึ้นอีก

4. ความต้องการเป็นตัวตนที่แท้จริงของตนเอง

5. ความต้องการของคนมีลักษณะเป็นลำดับขั้น กล่าวคือ เมื่อความต้องการในระดับต่ำได้รับการสนองแล้ว ความต้องการระดับสูงก็จะเรียกร้องให้มีการตอบสนอง ดังนั้นมาสโลว์จึงได้คิดทฤษฎีลำดับความต้องการพื้นฐาน (Hierarchy of Needs) ขึ้น 5 ลำดับขั้น ดังนี้

5.1 ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการปัจจัย 4 เช่น ต้องการอาหารให้อิ่มท้อง เครื่องนุ่งห่มเพื่อป้องกันความร้อน/หนาว ยารักษาโรคภัยไข้เจ็บ รวมทั้งที่อยู่อาศัยเพื่อป้องกันแดด/ฝน/ลม/อากาศร้อน/หนาว/สัตว์ร้าย เป็นต้น ความต้องการเหล่านี้มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกคน จึงเป็นความต้องการพื้นฐานขั้นแรกที่มนุษย์ทุกคนต้องการบรรลุให้ได้ก่อน

5.2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) หลังจากที่มีมนุษย์บรรลุความต้องการด้านร่างกายทำให้ชีวิตสามารถดำรงอยู่ในขั้นแรกแล้ว จะมีความต้องการด้านความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มขึ้นต่อไป เช่น หลังจากมนุษย์มีอาหารรับประทานจนอิ่มท้องแล้ว เริ่มหันมาคำนึงถึงความปลอดภัยของอาหารหรือสุขภาพ โดยหันมาให้ความสำคัญกับเรื่องสารพิษที่ติดมากับอาหาร ซึ่งสารพิษเหล่านี้อาจสร้างความไม่ปลอดภัยให้กับชีวิต เป็นต้น

5.3 ความต้องการความรักและการเป็นเจ้าของ (Belonging and love needs) เป็นความต้องการที่เกิดขึ้นหลังจากการที่มีชีวิตอยู่รอดแล้ว มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแล้ว มนุษย์จะเริ่มมองหาความรักจากผู้อื่น ต้องการที่จะเป็นเจ้าของสิ่งต่างๆ ที่ตนเองครอบครองอยู่ตลอดไป เช่น ต้องการให้พ่อ แม่ พี่น้อง คนรัก รักเราและต้องการให้เขาเหล่านั้นรักเราคนเดียว ไม่ต้องการให้เขาเหล่านั้นไปรักคนอื่น โดยการแสดงความเป็นเจ้าของ เป็นต้น

5.4 ความต้องการการยอมรับนับถือจากผู้อื่น (Esteem needs) เป็นความต้องการอีกขั้นหนึ่งหลังจากได้รับความต้องการทางร่างกาย ความปลอดภัย ความรักและความเป็นเจ้าของแล้ว จะต้องการการยอมรับนับถือจากผู้อื่น ต้องการได้รับเกียรติจากผู้อื่น เช่น ต้องการให้บุคคลอื่นเรียกขานอย่างสุภาพ ให้ความเคารพนับถือตามควร ไม่ต้องการถูกกดขี่ข่มเหงจากผู้อื่น เนื่องจากทุกคนมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน เป็นต้น

5.5 ความต้องการความเป็นตัวตนอันแท้จริงของตนเอง (Self - actualization needs) เป็นความต้องการขั้นสุดท้ายหลังจากที่ผ่านความต้องการความเป็นส่วนตัว เป็นความต้องการที่แท้จริงของตนเอง ลดความต้องการภายนอกลง หันมาต้องการสิ่งที่ตนเองมีและเป็นอยู่ ซึ่งเป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ แต่ความต้องการในขั้นนี้มักเกิดขึ้นได้ยาก เพราะต้องผ่านความต้องการในขั้นอื่น ๆ มาก่อน และต้องมีความเข้าใจในชีวิตเป็นอย่างดี

เมื่อวิเคราะห์โดยรอบด้านแล้วจะพบว่า ระดับความต้องการทั้ง 5 ระดับของมนุษย์ตามแนวคิดของมาสโลว์ สามารถตอบคำถามเรื่องความมุ่งหมายของชีวิตได้ครบถ้วนในระดับหนึ่ง เพราะตามปกติมนุษย์จะมีระดับความต้องการหลายระดับ และเมื่อความต้องการระดับต้นได้รับการสนองตอบ ก็จะเกิดความต้องการในระดับสูงเพิ่มขึ้นเรื่อยไปตามลำดับ จนถึงระดับสูงสุด (http://saw01.blogspot.com/2008/07/blog-post_1615.html)

ทฤษฎีการรับรู้ (Perception Theory)

ความหมายของการรับรู้

การรับรู้ (Perception) คือ กระบวนการทางสมองในการแปลความหมายของข้อมูลที่ได้รับ เมื่อมีสิ่งเร้ามาสัมผัสจะมีการแปลสัมผัสนั้น ซึ่งการแปรสัมผัสจะเกิดขึ้นในสมองทำให้เกิดการคิด การเข้าใจ การเรียนรู้เป็นมโนภาพ โดยการแปรสัมผัสนั้นจะอาศัยประสบการณ์ที่มีอยู่เดิม การรับรู้ยังเป็นผลที่เกิดจากความคิดความเข้าใจซึ่งได้รับอิทธิพลจากทัศนคติและความเชื่อของบุคคลนั้น ๆ การรับรู้ของบุคคลจึงแตกต่างกันแม้จะมีการรับรู้ในเรื่องเดียวกัน (กอบกุล พันธุ์เจริญกุล, 2526)

การรับรู้ เป็นกระบวนการที่ร่างกายรับสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่มาเข้าทางประสาทสัมผัสทางใดทางหนึ่ง แล้วตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นออกมา (เดโซ สวานานนท์, 2518)

การรับรู้ เป็นกระบวนการที่คาบเกี่ยวกันระหว่างความเข้าใจ ความคิด ความรู้สึก ความจำ การเรียนรู้ การตัดสินใจ การแสดงพฤติกรรม และการรับรู้ (กัลยา สุวรรณวงศ์, 2540)

การรับรู้ คือ การรู้จักสิ่งต่าง ๆ สภาพต่าง ๆ ภาวะต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งเร้ามาทำปฏิกิริยากับตัวเรา เป็นการแปลอาการสัมผัสให้มีความหมาย เกิดเป็นความรู้สึกเฉพาะตัวบุคคลนั้น ๆ (สุโท เจริญสุข, 2540)

การรับรู้ จัดเป็นทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งมีแนวคิดที่สำคัญ คือ การรับรู้เป็นกระบวนการแห่งการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และองค์ประกอบที่สำคัญของกระบวนการเรียนรู้ ประกอบด้วยสิ่งที่มีชีวิตและสิ่งเร้าต่าง ๆ ร่วมกันทำงาน ผลที่เกิดขึ้นจะมีลักษณะเป็นการรับรู้หรือการสร้างความรู้ความเข้าใจ วิธีการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นขบวนการใช้สติปัญญา ผลของการเรียนรู้อย่อมเกิดจากการกระทำที่ได้กระทำลงไปด้วยความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง หรือด้วยการหยั่งคิด และผลของการเรียนรู้ที่ปรากฏย่อมได้แก่ ความเปลี่ยนแปลงในด้านการรับรู้หรือการสร้างความรู้ความเข้าใจ และความมุ่งหมายอันใหม่ ไม่ใช่ความคงที่ของปฏิกิริยาตอบสนองแต่เพียงอย่างเดียว (จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์, 2532)

มนุษย์ทุกคนอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมนานาชนิด ถ้าหากบุคคลไม่ยอมรับรู้และไม่ใส่ใจที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่ห้อมล้อมตัวเขา เขาก็ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของเขา ไม่สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนและไม่สามารถชื่นชมกับสิ่งต่างๆ ได้ บุคคลจะรู้ว่านี่คือตัวของเขาและรู้ว่าโลกนี้เป็นอย่างไร โดยอาศัยข้อมูลต่างๆ ที่เขาสามารถรับรู้ได้ แต่เขาจะรับรู้อะไรได้บ้าง มากน้อยเพียงใด ย่อมต้องอาศัยประสบการณ์เดิม ความต้องการและความสนใจในขณะนั้น ซึ่งความต้องการและความสนใจจะทำให้บุคคลมีความตั้งใจแน่วแน่ มีการสังเกตพิจารณาสิ่งนั้นอย่างถี่ถ้วน ก่อให้เกิดการตีความหมายอย่างถูกต้อง (สุชา จันทรเฒ, 2535)

สุระ วัฒนบุรณ (2528) และ วไลพร ภวภูตานนท์ ณ มหาสารคาม (ม.ป.ป.) กล่าวว่า การที่จะเกิดการเรียนรู้ได้นั้นจะต้องอาศัยการรับรู้ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเป็นผลมาจากการได้รับประสบการณ์ การรับรู้มีกระบวนการที่ทำให้เกิดการรับรู้ โดยการนำความรู้เข้าสู่สมองด้วยอวัยวะสัมผัส และเก็บรวบรวมจดจำไว้สำหรับเป็นส่วนประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดมโนภาพและทัศนคติ ดังนั้น การมีสิ่งเร้าที่ดีและมีองค์ประกอบของการรับรู้ที่สมบูรณ์ถูกต้อง ก็จะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีด้วย การรับรู้เกี่ยวกับตนเอง เป็นสิ่งที่บุคคลจะต้องทำวิธีที่บุคคลจะรู้จักตนเองได้ชัดเจนคือ การสำรวจตนเอง จะทำให้บุคคลสามารถมองตนเองอย่างชัดเจนทั้งในแง่บวกแง่ลบ ทั้งในส่วนที่ดีและส่วนที่ต้องปรับปรุง รวมไปถึงความสามารถในการสำรวจตนเองว่าตนเองมีบุคลิกภาพส่วนใดจะต้องพัฒนาให้ดียิ่ง ๆ ขึ้น และการที่บุคคลจะรู้จักตัวเองได้นั้น บุคคลจะต้องรู้จักตนเองอย่างน้อยใน 3 ลักษณะ (กันยา สุวรรณแสง, 2533) คือ

1. อุปนิสัยของตนเอง : ต้องวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนว่า ตนเองมีอุปนิสัยอย่างไร อุปนิสัยใดดีก็ควรส่งเสริมไว้ อุปนิสัยอะไรไม่ดีก็ควรแก้ไข อาจจะใช้เวลานานแต่ถ้าเรามีความตั้งใจจริงก็สามารถทำได้

2. ลักษณะส่วนรวมของตน : ลักษณะนี้คงต้องอาศัยจากผู้อื่นช่วยบอก บางครั้งเราไม่ต้องการฟังคำวิจารณ์เพราะอาจจะทำให้เรารู้สึกเจ็บปวด แต่คำท้วงติงจากมิตรดีและคนที่มีความจริงใจ อาจมีข้อคิดที่ดีมากมาย

3. บทบาทของตน : บุคคลแต่ละคนมีสถานภาพ (Status) จึงต้องแสดงบทบาท (Role) จึงต้องแสดงตนตามบทบาทที่ได้รับให้สมบูรณ์ นอกจากนี้ในเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับตนเอง ทุกคนก็สามารถกระทำได้โดยการที่สามารถทำความเข้าใจในตนเองได้ทุกแง่มุม ทั้งมุมกว้างและมุมลึก ทั้งส่วนที่ดีและส่วนที่ยังต้องพัฒนา โดยต้องพยายามทำให้เป็นกลางอย่าเข้าข้างตนเองมากเกินไปจนมองตนเองไม่ออก ดังนั้นสุดท้ายของการรับรู้ตนเองคือความสามารถเปิดใจกว้างในการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเพื่อนำมาพัฒนาตน

การรับรู้ตนเองตามแนวคิดของคาร์ล โรเจอร์ (Carl Rogers)

คาร์ล โรเจอร์ เป็นนักจิตวิทยาในกลุ่มมนุษยนิยม มีความสนใจเรื่องมนุษย์ โดยมองมนุษย์ในแง่ดี เชื่อว่ามนุษย์มีธรรมชาติที่ดีงามและมนุษย์ยังเป็นผู้ที่ได้รับการขัดเกลา มาแล้ว รักความก้าวหน้า พุดจริง ทำจริง รวมทั้งมีความสามารถหลายอย่าง แนวคิดที่สำคัญคือ เชื่อว่ามนุษย์ทุกคนนั้นมีความรู้สึกนึกคิดเป็นของตนเอง หรือมีแนวความคิดของตนเอง (Self-Concept) อาจจะกล่าวสรุปว่า มนุษย์มีภาพของตนจากตาที่มองเห็นสิ่งต่างๆ และภาพของตนจากใจ ในการนึกคิดภาพต่างๆ ที่เกิดเป็นมโนภาพทางจิตของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นคุณสมบัติ รูปสมบัติ และทรัพย์สินสมบัติ (อ้างถึงใน กัญญา สุวรรณแสง, 2533) ซึ่งตัวตนตามแนวคิดของคาร์ล โรเจอร์ จึงประกอบไปด้วยตัวตน 3 ประเภท คือ ตัวตนที่เป็นจริง (Real self) ตัวตนที่คิดว่าเราเป็น (Perceived self) และตัวตนที่เราต้องการจะเป็น (Ideal self) ตัวอย่างเช่น สภาพความเป็นจริง ขณะนี้กำลังนั่งเรียนอยู่ในห้อง เป็นนักศึกษา การที่รับรู้ว่าเป็นนักศึกษาและกำลังนั่งเรียนอยู่ในห้องขณะนี้ นั่นคือตัวตนที่เป็นจริง พอวันหนึ่งมีคนทักว่า อ้วน ก็พยายามที่จะลดน้ำหนัก แต่ยังคงน้ำหนักเท่าใดก็ไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงใดๆ เมื่อมีเพื่อนเห็นก็บอกว่า ยังคงมีรูปร่างเหมือนเดิม แต่ในใจเราบอกว่าจริง ๆ แล้วเรลดน้ำหนักลงแล้ว ความคิดตรงนั้นคือตัวตนที่คิดว่าเราเป็น แต่ก็มีบางช่วงที่เราฝันอยากจะเป็นเศรษฐี เป็นคนรวย อยากมีทรัพย์สินเงินทองมากมาย นั่นเป็นตัวตนที่เราต้องการจะเป็น ดังนั้นตัวตนที่อยู่กับตัวเราจะประกอบด้วย ภาพภายในใจของเราตามที่เราคิด และจะต้องอยู่กับเราอย่างสมดุลและสอดคล้องกัน ส่วนภาพภายในใจของเรากับตัวตนจริง ๆ ของเราจะไม่ทำให้เราเกิดความคับข้องใจ เมื่อภาพทั้งภายในและภายนอกสมดุลกัน บุคคลก็จะเกิดการรับรู้เกี่ยวกับตนเองอย่างถูกต้อง การรับรู้เกี่ยวกับตัวเองตามแนวคิดนี้ จึงเน้นที่รับรู้ตัวตนทั้งภายในและภายนอกอย่างสอดคล้องกัน สำหรับเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับตัวเองนั้น สิ่งที่คุณควรพิจารณาเรื่องตนเอง ต้องประกอบไปด้วยลักษณะทางกาย ลักษณะทางจิต และเรื่องสิ่งแวดล้อมที่ตนอยู่ ตั้งแต่สังคม วัฒนธรรม รวมไปถึงจนถึงอิทธิพลของสื่อต่างๆ ที่บุคคลเข้าไปเกี่ยวข้อง ดังจะอธิบายแยกเป็นข้อๆ ดังนี้

1. การรับรู้เกี่ยวกับตนเองทางด้านลักษณะทางกาย ได้แก่ การที่บุคคลต้องรู้จักตนเองในส่วนของสรีระทางกายว่า ตนเองมีรูปร่างหน้าตาเป็นอย่างไร ขนาดของร่างกาย ทรวดทรงและสัดส่วนของร่างกาย การทรงตัวกิริยาท่าทาง อิริยาบถต่างๆ ผิวพรรณ รวมไปถึงสุขภาพของร่างกาย และมีสติปัญญา รู้คิดรู้พิจารณาในเรื่องต่างๆ ได้ มีความรู้ความสามารถที่จะดำรงชีวิตอยู่ได้ ลักษณะทางกายเป็นเรื่องของพันธุกรรม เราคงกำหนดมากไม่ได้นัก แต่เราอาจดูแลรักษาให้ร่างกายสะอาด เป็นอย่างที่มีธรรมชาติกำหนดและงดงามตามธรรมชาติ หรือปรุงแต่งให้ดูดีตั้งแต่เส้นผมจรดปลายเท้า ลักษณะทางกายอาจบอกบุคลิกภาพของบุคคลได้

2. การรับรู้เกี่ยวกับตนเองทางด้านลักษณะทางจิต เป็นการรับรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องอารมณ์ ความสนใจ ความถนัด แต่ถ้าจะกล่าวให้ชัดเจนไปคือ การรับรู้ในเรื่องลักษณะนิสัย

ของตนเอง ในความเป็นบุคคล นิสัยของบุคคลจะเริ่มจากการที่บุคคลมีปฏิกิริยาต่อสิ่งเร้าซึ่งเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นโดยการผ่านกระบวนการเรียนรู้ พอบุคคลโตขึ้นมาหน่อย เด็กที่เริ่มเรียนรู้มีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าหลาย ๆ อย่าง เด็กเกิดการโต้ตอบต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ และเกิดการผสมผสานอย่างเป็นระบบขึ้น ในส่วนนี้เราเรียกว่า เกิดลักษณะนิสัย ดังนั้นนิสัยจึงเป็นระบบที่ถูกผสมผสานให้เกิดการโต้ตอบต่อสิ่งต่าง ๆ ที่เข้ามาเร้า สิ่งเร้าอาจเป็นคน สัตว์ สิ่งของ หรือเป็นสถานการณ์ก็ได้

3. การรับรู้เกี่ยวกับตนเองทางด้านสิ่งแวดล้อม เมื่อบุคคลเกิดมาทุกชีวิตต้องสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ระบบครอบครัวไปจนถึงระบบสังคมใหญ่ สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อบุคคลมาก เป็นตัวกำหนดบุคลิกภาพ บุคคลต้องเรียนรู้ว่าตนเองอยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมอย่างไร และประเมินบรรทัดฐานทางสังคมได้ว่าตัวเราพึงปฏิบัติตนอย่างไร

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม

การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ กำเนิดขึ้นเมื่อประมาณ 50 ปีแล้ว โดยนักวิทยาศาสตร์กลุ่มหนึ่ง ที่ได้รวบรวมวิทยาศาสตร์ธรรมชาติและวิทยาศาสตร์สังคมเข้าด้วยกัน แล้วจัดตั้งเป็นศาสตร์ใหม่ เรียกว่า พฤติกรรมศาสตร์ ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ว่ามีสิ่งใดเข้ามาเกี่ยวข้องหรือกำหนดให้คนแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ได้ความรู้และความเข้าใจในเรื่องพฤติกรรมของมนุษย์ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม

พฤติกรรม หมายถึง กิริยาอาการที่แสดงออกหรือปฏิกิริยาโต้ตอบที่เกิดขึ้นเมื่อเผชิญกับสิ่งเร้า ซึ่งมาจากภายนอกหรือภายในร่างกายก็ได้ ทุกสิ่งทุกอย่างที่คนกระทำหรือรู้สึก คนอื่นจะเห็นหรือไม่ก็ตามถือได้ว่าเป็นพฤติกรรมทั้งสิ้น (สุธิดา รัตนวานิชย์พันธ์, 2541)

พฤติกรรม หมายถึง การกระทำการตอบสนองของมนุษย์ต่อสถานการณ์หนึ่ง สถานการณ์ใดหรือสิ่งกระตุ้นต่าง ๆ โดยการกระทำนั้นเป็นไปโดยมีจุดมุ่งหมายและเป็นไปอย่างใคร่ครวญหรือเป็นไปอย่างไม่รู้ตัว (กรรณิกา เรื่องเดช และคณะ, 2536)

นอกจากนี้ นักจิตวิทยาได้อธิบายความหมายของพฤติกรรมว่า หมายถึง การกระทำของมนุษย์ที่แสดงออกทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ โดยได้อธิบายความหมายของพฤติกรรมในแง่ต่าง ๆ ดังนี้

1. พฤติกรรมคือ การกระทำทุกอย่างของมนุษย์เริ่มตั้งแต่เกิดจนตาย เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกทางร่างกาย เช่น การเดิน การกิน การแสดงท่าทาง การพูด เป็นต้น และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ เช่น การคิด การจำ อารมณ์ เป็นต้น

2. พฤติกรรมทุกพฤติกรรมต้องมีสาเหตุ และสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมนั้นสามารถวิเคราะห์ได้ด้วยหลักการและทฤษฎีทางจิตวิทยา สาเหตุเดียวกันอาจก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เหมือนกันหรือต่างกันได้ เช่น พฤติกรรมโกรธ บางคนแสดงอาการเกรี้ยวกราด บางคนเงียบเฉย

เป็นต้น และพฤติกรรมประเภทเดียวกันอาจเกิดมาจากสาเหตุเดียวกันหรือต่างกันได้ เช่น การร้องไห้ อาจเกิดจากความเสียใจหรือดีใจก็ได้ เป็นต้น

ดังนั้นสรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำของมนุษย์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ทั้งที่สามารถสังเกตได้และไม่สามารถสังเกตได้

องค์ประกอบของพฤติกรรม

Benjamin S. Bloom (1956) แบ่งพฤติกรรมออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. พฤติกรรมด้านพุทธิปัญญา (cognitive behavior) พฤติกรรมด้านนี้ เกี่ยวข้องกับการรู้ การจำข้อเท็จจริง รวมทั้งการพัฒนาความสามารถและทักษะทางสติปัญญา การใช้ความคิด วิจัยอนุมานเพื่อประกอบการตัดสินใจ ซึ่งประกอบด้วยความสามารถระดับต่างๆ ดังนี้

1.1 ความรู้ (knowledge) เป็นพฤติกรรมขั้นต้นที่เกิดจากการจำได้ นึกได้ มองเห็น ได้ยินก็จำได้ เช่น ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมาย ข้อเท็จจริง เป็นต้น

1.2 ความเข้าใจ (comprehensive) เป็นพฤติกรรมที่เมื่อบุคคลได้มีประสบการณ์กับข่าวสารหนึ่งๆ โดยการได้ฟัง อ่าน เขียนแล้วทำความเข้าใจกับข่าวสารนั้น ซึ่งแสดงออกในรูปของทักษะ เช่น การแปล (translation) การให้ความหมาย (interpretation) การคาดคะเน (extrapolation)

1.3 การประยุกต์หรือการนำความรู้ไปใช้ (application) ซึ่งจะต้องอาศัยความสามารถหรือทักษะด้านความเข้าใจ จะนำไปสู่การแก้ปัญหา

1.4 การวิเคราะห์ (analysis) เป็นความสามารถในการแยกส่วนประกอบย่อยของส่วนรวมที่มีโครงสร้างที่ชัดเจนและเป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผน

1.5 การสังเคราะห์ (synthesis) เป็นการนำเอาส่วนประกอบย่อยๆ หลายส่วนมารวมกันเป็นส่วนรวมที่มีโครงสร้างที่ชัดเจนและเป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผน

1.6 การประเมินผล (evaluation) เป็นการให้ค่าต่อความรู้หรือข้อเท็จจริงต่างๆ โดยใช้เกณฑ์หรือมาตรฐานเป็นส่วนประกอบ และเป็นตัวเชื่อมพฤติกรรมด้านพุทธิปัญญากับพฤติกรรมด้านความรู้สึกร่วม

2. พฤติกรรมด้านทัศนคติ ค่านิยม ความรู้สึก ความชอบ (affective behavior) พฤติกรรมด้านนี้ หมายถึง ความสนใจ ความรู้สึก ทำที่ ความชอบไม่ชอบ การให้คุณค่า การรับ การเปลี่ยน หรือปรับปรุงค่านิยมที่ยึดถืออยู่ พฤติกรรมด้านนี้ยากต่อการอธิบาย เพราะเกิดขึ้นภายในจิตใจของบุคคล ซึ่งการเกิดพฤติกรรมด้านทัศนคติ แบ่งเป็นขั้นตอนได้ ดังนี้

2.1 การรับหรือการให้ความสนใจ (receiving or attending) เกิดจากการถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าหรือไม่ต้องกระตุ้นก็ได้ เนื่องจากมีประสบการณ์เดิมอยู่แล้ว ประกอบด้วย 3

ส่วน คือ ความตระหนัก (awareness) ความยินดีหรือเต็มใจที่จะรับ (willingness to receive) และการเลือกรับหรือการเลือกให้ความสนใจ (controlled or selected attention)

2.2 การตอบสนอง (responding) เป็นพฤติกรรมที่ต่อเนื่องจากการรับหรือให้ความสนใจ ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ การยินยอมในการตอบสนอง (acquiescence in responding) ความเต็มใจที่จะตอบสนอง (willingness to respond) และความพอใจในการตอบสนอง (satisfaction in respond)

2.3 การให้ค่าหรือการเกิดค่านิยม (valuing) เกิดจากประสบการณ์และการประเมินค่าของบุคคล ประกอบด้วย การยอมรับค่านิยม ความชอบในค่านิยม และการผูกมัด

2.4 การจัดกลุ่มค่านิยม (organization) เป็นการจัดระบบของค่านิยมต่างๆ ให้เข้ากลุ่ม ประกอบด้วย การสร้างแนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม และการจัดระบบของค่านิยม

2.5 การแสดงลักษณะตามค่านิยมที่ยึดถือ ประกอบด้วย การวางหลักทั่วไป และการแสดงลักษณะ

3. พฤติกรรมด้านการปฏิบัติ (psychomotor behavior) เป็นการใช้ความสามารถที่แสดงออกและสังเกตได้ในสถานการณ์หนึ่ง หรืออาจเป็นพฤติกรรมที่ตามมา คือ บุคคลไม่ได้ปฏิบัติทันที ต้องอาศัยระยะเวลาและการตัดสินใจหลายขั้นตอน แต่คาดว่าอาจปฏิบัติในโอกาสต่อไป แบ่งเป็น 5 ชั้น คือ การเลียนแบบ (imitation) การทำตามแบบ (Manipulation) การมีความถูกต้อง (precision) การกระทำอย่างต่อเนื่อง (articulation) การกระทำโดยธรรมชาติ (naturalization)

การเกิดพฤติกรรม

กลุ่มทฤษฎีที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมของปัจเจกบุคคลออกเป็น 8 กลุ่ม ดังนี้

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับบุคลิกภาพ (personality theory) บุคลิกภาพเป็นกระบวนการจัดการพลวัตของระบบจิตสำนึกภายในตัวบุคคล ซึ่งกำหนดพฤติกรรมและแนวความคิดที่บ่งลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล องค์ประกอบสำคัญในการจัดการพลวัต ได้แก่ พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และตัวบุคคล

2. ทฤษฎีพัฒนาการ (developmental theory) แนวคิดในการอธิบายพัฒนาการของบุคคล แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ

2.1 กลุ่มโครงสร้าง (structuralists) เน้นความสนใจว่า ทำไมจึงเกิดพฤติกรรม นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้เชื่อว่า องค์ประกอบภายในของบุคคลจะเป็นตัวบ่งการพฤติกรรมทั้งหมด และจะเปลี่ยนแปลงเมื่อบุคคลพัฒนาการเป็นตัวของตัวเอง เป็นผลร่วมกันระหว่างวุฒิภาวะและประสบการณ์

2.2 กลุ่มพฤติกรรมนิยม (behaviorists) นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้มุ่งสนใจว่า ทำอย่างไรจึงจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยมีความเชื่อว่า พฤติกรรมการปฏิบัติที่สังเกตได้ สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโดยการให้รางวัล คือ บุคคลจะปฏิบัติในสิ่งที่น่าสนใจมา ให้ตนหรือได้รับรางวัล และจะหยุดทำพฤติกรรมที่เมื่อทำไปแล้วไม่เห็นผลในด้านดีหรือไม่ได้รับรางวัลจากการกระทำนั้น นอกจากนี้ยังมีความเชื่อว่า บุคคลโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็ก จะเปลี่ยน พฤติกรรมการปฏิบัติเพื่อต้องการจะเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบ ซึ่งจะได้รับผลหรือรางวัล ตอบแทนจากการกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ และเกิดการเรียนรู้ว่าตนเองก็จะได้รางวัลตอบแทนในการปฏิบัติพฤติกรรมเช่นเดียวกับที่ตัวแบบได้รับ

3. ทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ (perception theory) การรับรู้ เป็นกระบวนการ จิตวิทยาพื้นฐานของบุคคล เพราะถ้าบุคคลปราศจากการรับรู้จะไม่สามารถมีความจำ ความคิด หรือการเรียนรู้ ซึ่งขั้นตอนเกี่ยวกับการรับรู้คือ เมื่อบุคคลรับพลังงานจากสิ่งเร้า ซึ่งจะเร้าประสาท สัมผัส ประสาทสัมผัสจะเข้ารหัสพลังงานนั้นผ่านมาทางเส้นประสาทและเส้นประสาทจะส่งข้อมูล ต่อไปยังสมอง การรับรู้จะแสดงถึงลักษณะของสิ่งของในด้านรูปร่าง เสียง ความรู้สึก รส และกลิ่น

4. ทฤษฎีการจูงใจ (motivation theory) ภาวะรับการจูงใจ เป็นกระบวนการ ที่ใช้วิธีการหลาย ๆ อย่าง ที่จะมมีผลทำให้เกิดปฏิกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่งในตัวบุคคล โดยสิ่งจูงใจจะ ทำหน้าที่เป็นแรงขับ และสิ่งล่อใจจะกระตุ้นพฤติกรรมที่มีเป้าหมายเพื่อจะสนองตอบความ ต้องการพื้นฐานของบุคคล

5. ทฤษฎีการเรียนรู้ (learning theory) การเรียนรู้เป็นกระบวนการของการ ได้รับความรู้ ความเข้าใจ หรือทักษะ โดยผ่านการมีประสบการณ์หรือจากการได้ศึกษาในสิ่งนั้น ๆ อาจเกิดขึ้นจากการมีสิ่งเร้าและการตอบสนอง อาจเกิดจากกระบวนการที่ซับซ้อน รวมถึงการให้ เหตุผล การสร้างจินตนาการ การเกิดแนวคิดแบบนามธรรม และการแก้ไขปัญหา

6. ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ (attitude-change theory) ศึกษา เกี่ยวกับการสื่อความหมาย เพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติ โดยเน้นความเชื่อถือได้ของแหล่งข่าว ลักษณะของข่าวสาร และบุคลิกลักษณะของผู้รับข่าวสาร

7. ทฤษฎีการแก้ปัญหาและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (problem-solving and creativity theory) สภาวะการณ์ของปัญหาแบ่งตามลักษณะโครงสร้างเป็น 3 ประเภท คือ การ พรรณนาอรรถาธิบาย การคาดคะเน และการแทรกแซง ส่วนกระบวนการแก้ปัญหา แบ่งเป็น การ ลองผิดลองถูก การวิเคราะห์ห้อย่างเป็นขั้นตอน และกระบวนการเกิดการหยั่งรู้หยั่งเห็น สำหรับ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แบ่งเป็น การคิดโดยการพิจารณาเหตุผล การคิดโดยการพิสูจน์จากกรณี เฉพาะ และการคิดโดยการประเมินผล

8. ทฤษฎีเกี่ยวกับกลุ่มพลวัต (group dynamics theory) เป็นการศึกษา ลักษณะและพัฒนาการของกลุ่ม ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกของกลุ่ม รวมทั้งความสัมพันธ์

ระหว่างกลุ่มหนึ่งกับกลุ่มอื่น ๆ ได้แก่ ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ ทฤษฎีระบบ ทฤษฎีการวิเคราะห์จิต ทฤษฎีข้อมูลที่ได้จากการปฏิบัติ/สถิติ และทฤษฎีสนาม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมนุษย์

1. ปัจจัยระดับมหภาค หมายถึง ระบบสังคมทั้งหมดที่อยู่นอกตัวของมนุษย์ เช่น สถาบันครอบครัว สถาบันศาสนา สถาบันการปกครอง เป็นต้น ซึ่งแต่ละคนจะแสดงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับสถานภาพตามความคาดหวังของตนเองและคนอื่น ๆ ได้ตั้งความหวังไว้ นอกจากนี้ บุคคลยังต้องปฏิบัติตามปทัสถาน (norms) ของสังคมด้วย สรุปได้ว่า สิ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมนุษย์ในระดับมหภาค ได้แก่ วัฒนธรรมปทัสถานของสังคม ความคาดหวังในบทบาทสถานภาพ สถาบันหรือองค์การทางสังคม

2. ปัจจัยระดับจุลภาค หมายถึง ตัวบุคคลซึ่งเป็นสมาชิกในสังคมที่มีบุคลิกภาพของตนเอง ตั้งแต่รูปร่างหน้าตาไปจนถึงความคิด ความรู้สึก และอารมณ์ แม้ว่าบุคลิกภาพมาจากการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมาให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมและบทบาทที่ต้องแสดง แต่ก็ยังมีหลายส่วนที่แตกต่างจากบุคลิกภาพของผู้อื่น เพราะความแตกต่างในเรื่องการรับรู้ อันเป็นสาเหตุของความแตกต่างในเรื่องอื่นอีก เช่น การเรียนรู้ ความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม เป็นต้น สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ในระดับจุลภาค ได้แก่ การรับรู้ ทศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ซึ่งรวมอยู่ในบุคลิกภาพของบุคคล

แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

ทัศนคติ (attitude) หมายถึง ความรู้สึกส่วนตัวต่อสิ่งภายนอกที่เห็น เป็นคำผสมระหว่างคำว่า “ทัศน” หมายถึง ความเห็น กับคำว่า “คติ” หมายถึง แบบอย่าง (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2542)

นักวิชาการหลายท่าน ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่า หมายถึง ลักษณะความรู้สึกทางจิตใจของบุคคล อันเนื่องมาจากการเรียนรู้ตลอดจนประสบการณ์ ซึ่งกระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งในการตอบสนองสิ่งเร้าหรือเจตนาการต่างๆ ที่บุคคลเข้าไปเกี่ยวข้อง (M. E. Shaw & I. M. wright อ้างถึงใน รักษ์เกียรติ จิรันธร, 2542) ทัศนคติเป็นระดับความมากน้อยของความรู้สึกในด้านบวกและลบ ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นอะไรก็ได้หลายอย่าง เช่น สิ่งของ บุคคล บทบาท องค์กร ความคิด เป็นต้น ความรู้สึกเหล่านี้ ผู้รู้สึกสามารถบอกความแตกต่างว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย (Thurstone, 1957 อ้างถึงใน ประภาเพ็ญ สุวรรณ, 2526) ทัศนคติเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด และเชื่อว่าความรู้สึกนี้จะมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคลนั้น ทัศนคติเป็นพลังอย่างหนึ่งที่มองไม่เห็น

เช่นเดียวกับสัญชาตญาณหรือแรงจูงใจ แต่พลังนี้สามารถผลักดันให้มีการกระทำบางอย่างที่สอดคล้องกับความรู้สึก ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า ทักษะคือ ทำที่หรือแนวโน้มของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด อาจเป็นบุคคล กลุ่มคน ความคิด หรือสิ่งของก็ได้ โดยมีความรู้สึกหรือความเชื่อเป็นพื้นฐาน (สุพิน เกชาคุปต์, 2536) ทักษะคือความรู้สึกนึกคิดของบุคคลในเรื่องหนึ่ง สะท้อนให้เห็นในรูปคำพูดหรือพฤติกรรม (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2538) ทักษะคือการประเมินหรือการตัดสินใจเกี่ยวกับความชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกหรือความเชื่อของบุคคลใดบุคคลหนึ่งเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2541) ทักษะคือการผสมผสานความรู้สึกนึกคิด ความรู้ ความเชื่อ และความเห็นของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจเป็นไปในทางยอมรับหรือปฏิเสธ และมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมจากผลของความรู้สึกนั้น (สร้อยตระกูล อรรถมานะ, 2542)

จากแนวคิดข้างต้นสรุปได้ว่า ทักษะ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของคน ที่เกิดมาจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ อาจเป็นไปในทางบวกหรือทางลบหรือเป็นกลางก็ได้ และจะแสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมที่สะท้อนออกมาจากความรู้สึกเหล่านั้น

ลักษณะของทักษะ

อัลลพอร์ต (Allport, 1954 อ้างถึงใน เทพชัย อริยะพันธุ์, 2543) ได้อธิบายลักษณะของทักษะไว้ว่า 1) เป็นสภาพทางจิตใจและประสาท ที่จะแสดงออกให้เห็นได้ทางพฤติกรรม เช่น รัก เกลียด โกรธ เป็นต้น 2) เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองคือ เมื่อมีทักษะที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งใด ชอบหรือไม่ชอบก็พร้อมจะตอบสนองต่อสิ่งนั้นไปตามทิศทางของทักษะที่เกิดขึ้น 3) ทักษะที่เกิดขึ้นจะเป็นระบบ เป็นสิ่งที่มีขึ้นอย่างเป็นระเบียบ เกิดขึ้นเองอย่างเป็นกลุ่ม จัดกลุ่มไว้ในตัวของทักษะตัวเองและเกิดอย่างต่อเนื่อง ผลที่ตามมาจะแสดงความรู้สึกด้วยพฤติกรรมของทักษะที่มีต่อสิ่งนั้น คือ เมื่อเกิดทักษะต่อสิ่งใดแล้วก็จะเกิดขึ้นต่อเนื่องกันและจะติดตามมาด้วยพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กัน เช่น โกรธก็จะหน้าบึ้ง เป็นต้น 4) ทักษะจะเกิดมาจากประสบการณ์ที่ได้รับรู้ แล้วสมองจะรวบรวมสร้างออกมาเป็นทักษะ 5) เมื่อมีทักษะแล้ว จะเกิดเป็นพลังสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกมา การแสดงออกจะเป็นรูปใด ขึ้นอยู่กับผลของทักษะเป็นสำคัญ

นิวคอมบ์ (Newcomb, 1957 อ้างถึงใน โสภพรณ์ ศรีวิเศษ, 2544) ให้ความเห็นว่า ทักษะจะมีทิศทางที่แน่นอนต่อเป้าหมายหรือสิ่งแวดล้อมของทักษะที่จะเกิดขึ้น ทักษะจะมีความคงเส้นคงวา จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือหมดไปโดยง่าย และปริมาณความเข้มข้นของทักษะที่มีต่อสิ่งแวดล้อม จะมีขนาดหรือทิศทางไปทางบวก ลบ หรือคงที่ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามค่านิยม โดยทักษะของบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะสิ่งแวดล้อมที่บุคคลได้รับ อาจแสดงออกมาทางพฤติกรรม 2 ลักษณะคือ 1) ทักษะทางบวก ซึ่งจะแสดงออกในลักษณะ

พึงพอใจ เห็นด้วย หรือชอบ จะกระทำใ้บุคคลอยากกระทำ อยากได้ อยากเข้าใกล้สิ่งนั้น
2) ทักษะคติทางลบ ซึ่งจะแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย หรือไม่ชอบ จะทำให้
บุคคลเกิดความเบื่อหน่าย ซิงซัง ต้องการหนีให้พ้นจากสิ่งนั้น (Newcomb อ้างถึงใน พรพิมล
สุวรรณนิก, 2533)

ทิตยา สุวรรณวฏ (อ้างถึงใน สราวุธ เดือนจรรย์, 2542) กล่าวว่า ทักษะคติ
จะมีลักษณะ ดังนี้ 1) ทักษะคติไม่ใช่พฤติกรรมเปิดเผยที่มีต่อวัตถุหรือบุคคล แต่เป็นภาวะของ
จิตใจที่ใกล้ชิดต่อเนืองก่อนการกระทำ 2) ทักษะคติเป็นตัวกระตุ้นอย่างสำคัญที่จะกำหนด
พฤติกรรมเปิดเผยของบุคคล ในขณะที่เดียวกันอยู่ภายในขอบเขตจำกัดของบุคลิกภาพของบุคคล
แต่ละคน 3) ทักษะคติหรือท่าทีที่เกิดขึ้นจะต้องมีสิ่งเร้า ท่าทีหรือทักษะคติเป็นเพียงพฤติกรรม
ปกปิดที่ตอบสนองสิ่งเร้าดังพฤติกรรมเปิดเผย อาจไม่จำเป็นเสมอไปว่าจะต้องเป็นไปในทำนอง
เดียวกันกับพฤติกรรมปกปิด 4) ทักษะคติเกิดได้เพราะการเรียนรู้ ไม่ใช่ติดตัวมาแต่กำเนิด
ทักษะคติได้จากประสบการณ์ การเรียนรู้ และสิ่งเร้าจากสิ่งแวดล้อม 5) ทักษะคติ เป็นสิ่งถาวรติดตัว
ไปตลอดชีวิตก็ว่าได้ และทำให้พิจารณาสิ่งต่าง ๆ ไปตามทักษะคติของตน ทักษะคดีย่อมทำให้คน
ยึดติดและมั่นใจ จนกลายเป็นสิ่งถาวรไม่เปลี่ยนแปลงง่าย ๆ

องค์ประกอบของทักษะคติ

องค์ประกอบที่ใช้ในการวัดทักษะคติ อาจแยกเป็น 3 ส่วน (สุพิณ เขาคุปต์,
2536) คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้สึกทางอารมณ์ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อ
สิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ พอใจ ไม่พอใจ เห็นคุณค่า ไม่เห็นคุณค่า เป็นต้น ซึ่งจะ
แตกต่างกันไปตามบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล เรียกว่า เป็นค่านิยมโดยเฉพาะของแต่ละบุคคล ซึ่ง
เมื่อเกิดความรู้สึกดังกล่าวนี้ อาจมีการแสดงออกมาเป็นท่าทาง

2. องค์ประกอบด้านความเชื่อ หมายถึง ความเชื่อ หรือแนวคิด หรือการรับรู้
ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจเป็นไปได้ทั้งแง่บวกและลบ เช่น ดีหรือไม่ดี เป็นต้น เป็นสิ่งที่
ถ่ายทอดจากกลุ่มสั่งงานมาสู่ตัวบุคคล และอาจกำหนดระยะเวลาของทักษะคติว่ายาวนานเพียงใดก็ได้

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม หมายถึง การโน้มเอียงในการปฏิบัติทางใด
ทางหนึ่งต่อสิ่งเร้า เช่น สนับสนุนหรือไม่สนับสนุน เป็นต้น เป็นแนวโน้มโดยส่วนรวมของบุคคลที่
จะตอบสนองต่อที่หมายอันมีผลมาจากทักษะคติ ทักษะคติจะส่งผลให้เกิดแรงจูงใจให้เกิดพฤติกรรม
ในทางเดียวกันกับทักษะคติของตน แต่อาจไม่สอดคล้องเนื่องจากปัจจัยทางด้านอื่น เช่น สถานภาพ
สถานการณ์ และเหตุการณ์สิ่งแวดล้อมที่เป็นอยู่ขณะนั้น เป็นต้น

ที่มาของทัศนคติ

สิ่งที่กำหนดทัศนคติของคน (สุพิน เกชาคุปต์, 2536) ได้แก่

1. สังคมที่อยู่ ทุกสังคมมีวัฒนธรรม ประเพณี ภาษา และระบบค่านิยมต่าง ๆ เฉพาะสังคมนั้น บุคคลที่เกิดและเติบโตในสังคมใดจะรับเอาแนวปฏิบัติของสังคมนั้นมาโดยธรรมชาติ จากการสัมผัสและคุ้นเคย กลายเป็นค่านิยมส่วนหนึ่งของตน
2. องค์กรหรือหน่วยงาน คนแต่ละคนจะเป็นสมาชิกขององค์กรต่าง ๆ ในสังคม ไม่ว่าจะ โรงเรียน สมาคม อาสาสมัคร และสมาคมวิชาชีพ หรือบริษัท/หน่วยงานราชการ/ที่ทำงาน องค์กรเหล่านี้ประกอบด้วยสมาชิกส่วนหนึ่ง ซึ่งมีการติดต่อสัมพันธ์กัน การติดต่อกันนี้ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้ต่าง ๆ และมีส่วนร่วมในการสร้างหรือการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลได้
3. ครอบครัว เป็นสถาบันที่ใกล้ชิดบุคคล และมีอิทธิพลต่อทัศนคติมากที่สุด เด็กที่เกิดมาจะเรียนรู้สิ่งต่างๆ จากครอบครัวก่อน พ่อแม่จึงเป็นบุคคลที่มีส่วนสร้างทัศนคติให้กับเด็กที่สำคัญที่สุด
4. เพื่อน คนแต่ละคนใช้เวลาส่วนหนึ่งอยู่กับเพื่อน บางคนอาจใช้เวลาอยู่กับเพื่อนมากกว่าครอบครัว กลุ่มเพื่อนจะเป็นซึ่งสมาชิกของกลุ่มถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดเห็นกันได้อย่างดี เพราะมีความใกล้ชิดสนิทสนมและชอบพอกัน และแนวโน้มของการคบเพื่อนก็คือ บุคคลจะเลือกเข้ากลุ่มเพื่อนที่มีทัศนคติที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพราะสร้างความพอใจให้แก่มากกว่า

ฟอสเตอร์ (Foster, 1952 อ้างถึงใน โสภภาพรณ์ ศรีวิเศษ, 2544) ได้สรุปว่าทัศนคติ เกิดจาก 1) ความรู้และประสบการณ์ของบุคคลที่ได้รับมา เกิดจากการพบเห็น คุ้นเคย หรือได้ทดลองมา ถือว่าเป็นประสบการณ์ตรง ส่วนการได้ยินได้ฟังคนอื่นเล่า เห็นรูปภาพ อ่านหนังสือ ถือว่าเป็นความรู้และประสบการณ์ทางอ้อม และเนื่องจากทัศนคติเป็นเรื่องของการได้ยินรับรู้ ทำให้บุคคลจะไม่มีทัศนคติเลยในเรื่องที่เขาไม่ได้ยิน ไม่รับรู้ และไม่มีประสบการณ์มา 2) ค่านิยม ซึ่งการพิจารณาตัดสินค่านิยมจะไม่เหมือนกัน คนแต่ละคน แต่ละกลุ่ม จะมีทัศนคติต่อเป้าหมายเดียวกันไม่ตรงกัน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่เรียนรู้มา ความนึกคิดในการตอบสนองก็จะต่างกัน

กล่าวโดยสรุปคือ ทัศนคติไม่ได้ติดตัวมาตั้งแต่เกิด แต่ค่อยๆ ได้รับการเรียนรู้มาจากครอบครัว การสื่อสารกับกลุ่มต่างๆ จากการได้ปฏิบัติเอง มาเป็นประสบการณ์ที่อยู่ในตัวบุคคล คนที่ไม่เคยได้รับการเรียนรู้และมีประสบการณ์ในเรื่องใดก็จะไม่มีทัศนคติในเรื่องนั้นเลย

หน้าที่และประโยชน์ของทัศนคติ

ทัศนคติก่อให้เกิดประโยชน์และหน้าที่หลายประการ (โสภากรณ์ ศรีวิเศษ, 2544) ดังนี้

1. ให้ความสนใจในเรื่องความรู้เฉพาะเรื่องนั้น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม การได้เรียนรู้ทัศนคติสามารถนำไปอธิบายและคาดคะเนเรื่องราวการกระทำของตนเองและบุคคลอื่นได้
2. ทำหน้าที่ป้องกันตนเอง ทัศนคติเป็นเรื่องเรียนรู้และประสบการณ์สามารถนำมาใช้ป้องกันตนเองได้
3. ใช้ในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและสังคม โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ที่ได้รับเป็นสำคัญ และพัฒนาเป็นแนวคิดที่จะตอบสนองความต้องการของตนเองได้
4. ช่วยในการแสดงออกของค่านิยมของบุคคล เช่น ความซื่อสัตย์ ความตรงไปตรงมา เป็นต้น

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

ทัศนคติเป็นสิ่งที่ค่อนข้างมีความมั่นคง แต่ก็อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ หากมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลง โดยทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงด้วยสาเหตุ 3 ประการ คือ 1) การชักชวน เป็นการแนะนำ เพิ่มพูนความรู้ให้มากขึ้น มีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ 2) การเปลี่ยนกลุ่ม อิทธิพลของกลุ่มจะมีผลต่อทัศนคติของคนในกลุ่ม แต่หากมีความจำเป็นต้องย้ายกลุ่มไปอยู่ในกลุ่มที่มีทัศนคติต่างไป ทัศนคติของคนอาจคล้อยตามกลุ่มใหม่ไปด้วย 3) การโฆษณาชวนเชื่อ เป็นการให้ความรู้โดยการสร้างสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ขึ้น และสร้างความสนใจให้เชื่อถือจนมีทัศนคติที่เห็นด้วยจากการโฆษณาเท่านั้น (สุชา จันท์ธรม, 2524)

ทองจุล ชันขาว (2528) ได้กล่าวถึงวิธีการในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติไว้ ดังนี้

1. เปลี่ยนแปลงความเชื่อและค่านิยม โดยการให้ข้อมูลใหม่ จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบของทัศนคติทางด้านความรู้และการรับรู้ ซึ่งจะมีผลถึงอารมณ์และการปฏิบัติของบุคคลนั้น การให้ข้อมูลใหม่อาจจะทำให้ได้รับประสบการณ์ตรง
2. สร้างความหวังใหม่ วิธีนี้เป็นการชี้ให้เห็นถึงผลประโยชน์ที่ตนได้รับ หลังจากกระทำตามวิธีการใหม่ ชี้แจงให้เห็นว่าความต้องการของแต่ละบุคคลจะประสบผลสำเร็จได้อย่างไร การชี้แจงอย่างเดียวอาจจะยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร ดังนั้น ถ้าหากสามารถทำอะไรเพื่อเป็นการให้กำลังใจได้ก็ควรทำ อย่างไรก็ตาม การชักชวนต้องให้ผู้กระทำมีความรู้สึกว่าตัวเองสามารถเลือกที่จะทำหรือไม่ทำก็ได้ ไม่ได้ถูกบังคับให้ต้องทำ แต่ทำด้วยความสมัครใจ

3. การยอมรับ มี 3 แบบด้วยกันคือ 1) การยอมรับตาม: บุคคลยอมรับการชักจูง เพราะหวังว่าจะได้รับการยอมรับหรือได้รับความดีความชอบจากผู้มีอิทธิพลหรือกลุ่มยอมรับการชักจูงเพื่อหวังรางวัลและหลีกเลี่ยงการลงโทษ 2) การเลียนแบบชนิดเทียบเคียง: บุคคลยอมรับการชักจูงเพราะหวังที่จะทำตนให้คล้ายคลึงกับผู้ชักจูง ซึ่งเป็นสิ่งที่ตนพอใจ 3) การยอมรับเข้าไว้ภายในตน: บุคคลยอมรับการชักจูงเพราะการชักจูงนั้นชี้ให้เห็นถึงผลประโยชน์ที่จะรับ และทำให้เขาเข้าใจโลกดียิ่งขึ้น

4. ความจำ เมื่อเกิดการยอมรับแล้ว การเปลี่ยนทัศนคติจะอยู่คงทนทานนานสักเท่าไรขึ้นอยู่กับความจำในเรื่องราวเกี่ยวกับทัศนคตินั้น ๆ ถ้าเป็นเรื่องราวที่มีความสำคัญต่อตัวบุคคลจะจำได้นาน ซึ่งวิธีการสื่อสารที่ดึงดูดความสนใจแก่ผู้รับและการเสนอสารนั้นบ่อย ๆ จะช่วยให้จำในเนื้อหานั้น ๆ ได้นาน

5. การกระทำ เป็นกระบวนการสุดท้ายของการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ คือ การแสดงพฤติกรรมเพื่อแสดงถึงการมีทัศนคติต่อที่หมายนั้น ๆ

ยาเสพติดให้โทษ

คำนิยามเกี่ยวกับยาเสพติด

ยาเสพติดให้โทษ ตามความหมายของพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 หมายถึง ยา สารเคมี วัตถุใด ๆ หรือพืช ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยวิธีกิน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใด ๆ แล้ว จะทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพมากขึ้นเรื่อย ๆ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลา เมื่อถึงเวลาเสพแต่ไม่ได้เสพจะทำให้เกิดอาการขาดยา สุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรม กับให้รวมตลอดถึงพืชหรือส่วนของพืชที่เป็นหรือให้ผลผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษ หรืออาจใช้ผลิตยาเสพติดให้โทษ และสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษหรือใช้ในการผลิตยาสามัญประจำบ้าน บางตำรับตามกฎหมายว่าด้วยยาที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่ดังกล่าวด้วย (สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม, 2552)

ยาเสพติด หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และสารระเหยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

เสพ หมายถึง การรับยาเสพติดให้โทษเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใด
ติดยาเสพติดให้โทษ หมายถึง เสพเป็นประจำต่อเนื่องกันและตกอยู่สภาพที่จำเป็นต้องพึ่งยาเสพติดให้โทษ โดยสามารถตรวจพบสภาพเช่นนั้นได้ตามหลักวิชาการ
ตำรับยา หมายถึง สูตรของสิ่งปรุงไม่ว่าจะมีรูปลักษณะใดที่มียาเสพติดให้โทษ

รวมอยู่ด้วย ทั้งนี้รวมถึงยาเสพติดให้โทษที่มีลักษณะเป็นวัตถุสำเร็จรูปทางเภสัชกรรมซึ่งพร้อมที่นำไปใช้แก่คนหรือสัตว์ได้

กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด หมายถึง กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย และกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หมายถึง ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

ชนิดของยาเสพติด

ชนิดของยาเสพติด (สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม, 2545) สามารถแบ่งได้ตามลักษณะต่างๆ ดังนี้

1. แบ่งตามแหล่งที่เกิด

1.1 ยาเสพติดธรรมชาติ (Natural Drugs) คือ ยาเสพติดที่ผลิตได้มาจากพืช เช่น ฝิ่น กระท่อม กัญชา เห็ดขี้ควาย

1.2 ยาเสพติดสังเคราะห์ (Synthetic Drugs) คือ ยาเสพติดที่ผลิตขึ้นด้วยกรรมวิธีทางเคมี เช่น เฮโรอีน แอมเฟตามีน โคเคน ไอซ์

2. แบ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ได้เป็น 5 ประเภท (สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม, 2552) ดังนี้

2.1 ยาเสพติดให้โทษประเภท 1 เป็นยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง ได้แก่ เฮโรอีน (Heroin) MDMA ยาบ้า (แอมเฟตามีน) ไอซ์ (เมทแอมเฟตามีน) แอลเอสดี เอ็คซ์ตาซี หรือยาอี (Ecstasy)

2.2 ยาเสพติดให้โทษประเภท 2 เป็นยาเสพติดให้โทษทั่วไป ได้แก่ ฝิ่นยา (Medicinal Opium) มอร์ฟีน (Morphine) โคเคนหรือโคคาอีน (Cocaine) เมทาโดน โคเดอีน (Codeine)

2.3 ยาเสพติดให้โทษประเภท 3 เป็นยาเสพติดให้โทษที่มีลักษณะเป็นต้นตำรับยา และมียาเสพติดให้โทษประเภท 2 ผสมอยู่ด้วย ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา เช่น ยาแก้ไอที่มีส่วนผสมของโคเดอีน เป็นต้น

2.4 ยาเสพติดให้โทษประเภท 4 เป็นสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท 1 หรือประเภท 2 เช่น อะเซติกแอนไฮไดรด์ (Acetic Anhydride) อะเซทิลคลอไรด์ (Acetyl Chloride) เอทิลีนไดอะเซเตต ไลเซอร์จิค อาซิค เป็นต้น

2.5 ยาเสพติดให้โทษประเภท 5 เป็นยาเสพติดให้โทษที่มีได้เข้าอยู่ในประเภท1 ถึงประเภท4 เช่น พืชกัญชา (Cannabis, Marihuana, Ganja) พืชกระท่อม (Kratom) พืชฝิ่น (ซึ่งหมายรวมถึงพันธุ์ฝิ่น เมล็ดฝิ่น กลิ่น ฟางฝิ่น) พืชเห็ดขี้ควาย

3. แบ่งตามการออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ได้แก่

3.1 ยาเสพติดประเภทกดประสาท เช่น ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน ยากลุ่มประสาท สารระเหย เป็นต้น

3.2 ยาเสพติดประเภทกระตุ้นประสาท เช่น แอมเฟตามีน กระท่อม โคคาอีน

3.3 ยาเสพติดประเภทหลอนประสาท เช่น แอลเอสดี ดีเอ็มที เห็ดขี้ควาย

3.4 ยาเสพติดประเภทออกฤทธิ์ผสมผสาน ได้แก่ กด กระตุ้น และหลอนประสาท ร่วมกัน เช่น กัญชา เป็นต้น

4. แบ่งตามองค์การอนามัยโลก ซึ่งได้จัดยาเสพติดออกเป็น 9 ประเภท ดังนี้

4.1 ประเภทฝิ่นหรือมอร์ฟีน รวมทั้งยาที่มีฤทธิ์คล้ายมอร์ฟีน เช่น ฝิ่น เฮโรอีน เพติดีน เป็นต้น

4.2 ประเภทบาบิทูเรท รวมทั้งยาที่มีฤทธิ์ทำนองเดียวกัน เช่น เซโคบาร์บิทัล พาราลดีไฮด์ เมโพรบาเมท ไดอาซีแพม คลอไดอาซีพอกไซด์ เป็นต้น

4.3 ประเภทแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า เบียร์ วิสกี้ เป็นต้น

4.4 ประเภทแอมเฟตามีน เช่น แอมเฟตามีน เด็กซ์แอมเฟตามีน เป็นต้น

4.5 ประเภทโคเคน เช่น โคเคน ไซโคคา เป็นต้น

4.6 ประเภทกัญชา เช่น ใบกัญชา ยางกัญชา เป็นต้น

4.7 ประเภทคัท เช่น ใบคัท ใบกระท่อม เป็นต้น

4.8 ประเภทหลอนประสาท เช่น แอลเอสดี ดีเอ็มที เมสคาลีน ต้นลำโพง เมล็ดมอร์นิงโกลลี เห็ดเมาบางชนิด เป็นต้น

4.9 ประเภทอื่นๆ เป็นพวกที่ไม่สามารถเข้าประเภทใดได้ เช่น ทินเนอร์ เบนซิน น้ำยาล้างเล็บ ยาแก้ปวด บุหรี่ เป็นต้น

สถิติการจับกุม (คดี) ยาเสพติดใน 7 จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง

จากข้อมูลการจับกุม (คดี) ยาเสพติดใน 7 จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง พบว่า มีจำนวนเพิ่มขึ้น จาก 5,782 คดี ในปี พ.ศ.2549 เป็น 10,034 คดี ในปี พ.ศ. 2553 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จังหวัดสงขลาที่สถิติการจับกุมเพิ่มขึ้น จาก 1,671 คดี ในปี พ.ศ.2549 เป็น 2,555 คดี ในปี พ.ศ. 2553 และเป็นจังหวัดที่มีสถิติการจับกุม (คดี) ยาเสพติด แต่ละปีมากที่สุด ใน 7 จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง (รายละเอียดดังตาราง)

รวมสถิติการจับกุม (คดี) ยาเสพติดทุกประเภท/ชนิด ของ 7 จังหวัดภาคใต้
ตอนล่าง (พ.ศ.2549 – 2553)

จังหวัด พ.ศ.	ตรัง	นราธิวาส	ปัตตานี	พัทลุง	ยะลา	สงขลา	สตูล	รวม
2549	450	1,351	821	284	855	1,671	350	5,782
2550	455	1,393	1,205	468	1,389	1,932	496	7,328
2551	736	1,921	1,447	560	1,359	2,538	624	9,185
2552	1,324	1,947	1,747	1,041	1,508	3,271	797	11,644
2553 (ถึง30 ก.ย. 2553)	1,152	1,641	1,438	1,085	1,406	2,555	757	10,034
รวม	4,117	8,253	6,658	3,438	6,517	11,967	3,023	43,963

ไอซ์ (Methamphetamine)

ไอซ์ (Methamphetamine) เป็นยาเสพติดให้โทษประเภท1 ลำดับที่ 20 ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า (+) - 2 methylamino-1-phenylpropane มีโครงสร้างทางเคมีและการออกฤทธิ์คล้ายยาบ้า แต่ความบริสุทธิ์ของยาสูงมากกว่า 90 % ไอซ์จึงมีฤทธิ์แรงกว่ายาบ้าที่เป็นเม็ดมาก และมีคนเรียกว่าเป็นหัวยาบ้า (สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม, 2552) ไอซ์ หรือที่รู้จักกันในอีกหลายชื่อ เช่น สเก็ต น้ำแข็ง มังกร เกล็ดหิมะ, meth, crystal meth, shabu, glass, krank, tweak และ tina เป็นต้น (มานพ คณะโต, บสพร อนุสรณ์พานิชกุล, และวรพล หนูนุ่น, 2552) มีลักษณะเป็นผลึกของสารเมทแอมเฟตามีน (methamphetamine) จากการวิเคราะห์องค์ประกอบของสารพบว่า ไอซ์ คือเมทแอมเฟตามีนไฮโดรคลอไรด์ สังเคราะห์จากสารอีเฟดรีน (Ephedrine) มีความบริสุทธิ์สูง การเรียกขานยาเสพติดชนิดนี้ในหมู่ผู้เสพยาว่า “ ไอซ์ ” เนื่องจาก มีลักษณะเป็นก้อนผลึกคล้ายน้ำแข็งในรูปของคริสตัลที่มีขนาดใหญ่และโปร่งใสคล้ายกระจก ซึ่งโดยปกติมีสีขาว (แต่จากการจับกุมของกลางบางครั้งพบว่ามีสีส้มเป็นสีชมพูหรือน้ำตาลผสมปะปนมาด้วย) อย่างไรก็ตามเมทแอมเฟตามีนบริสุทธิ์ที่พบมักเป็นผลึกแข็งใส แต่หากมีสารที่ไม่บริสุทธิ์ปะปนอยู่อาจทำให้เป็นสีน้ำตาลอ่อน ลักษณะที่เป็นของแข็งสีน้ำตาลหรือเป็นหินสีขาวนี้เรียกว่า peanut butter ซึ่งพบว่า มักมีการปลอมปนของสารระหว่างการสังเคราะห์ โดยอาจจะเกิดจากการเจือจางและการหยุดกระบวนการผลิตทำให้ได้สารที่ไม่มีผลต่อการปรับอารมณ์ เช่น

inositol, isopropylbenzylamine หรือ dimethylsulfone เป็นต้น (สำนักงานการต่างประเทศ สำนักงาน ป.ป.ส., 2552) นอกจากนี้ยังมีการนำเมทแอมเฟตามีนมาทำให้เจือจางและปรุงแต่ง เพื่อให้เกิดต่อความพึงพอใจของผู้เสพ ด้วยการเพิ่มสารกระตุ้น caffeine หรือ cathine ในเม็ด ยา ที่รู้จักกันในชื่อ Kamikaze ซึ่งจะทำให้มีรสชาติคล้ายลูกอมที่มีน้ำตาลมากหรือทำให้มีรสชาติขม คล้ายยา อีกทั้งยังมีการเติมสีสังเคราะห์ เรียกว่า Strawberry Quick ซึ่งการปรุงแต่งเหล่านี้ก่อให้เกิด อันตรายเพิ่มมากยิ่งขึ้น เนื่องจากมีสารกระตุ้นหลากหลายชนิด

การนำไอซ์ไปเสพทำได้ทั้งโดยการละลายน้ำแล้วฉีดเข้าเส้น หรือนำไปเผาแล้วสูดดมควันเหมือนกันเสพยาบ้า เสพไอซ์แล้วจะทำให้อารมณ์เคลิบเคลิ้มสนุกสนาน สดชื่น กระปรี้กระเปร่า ทำให้ติดได้ง่ายกว่าและมีอันตรายต่อร่างกาย อารมณ์ สังคมของผู้เสพมากกว่า ยากลุ่มแอมเฟตามีนอื่นๆ แต่มีข้อแตกต่างตรงที่หลังเสพไอซ์จะมีความสดชื่นมีชีวิตชีวา อารมณ์เคลิบเคลิ้ม สนุกสนาน สดชื่น กระปรี้กระเปร่า ไม่ซุบโทรมเหมือนยาบ้า คนที่เสพไอซ์มักจะดูไม่ออกเพราะหน้าตาจะเบิกบานไม่เหมือนคนเสพยาบ้าๆ ไป ผลกระทบของการเสพไอซ์จะแตกต่างกันไปในแต่ละคนขึ้นอยู่กับขนาดของร่างกาย น้ำหนัก ปริมาณและวิธีการใช้ยาเสพติด โดยภาพรวมแล้วกล่าวได้ว่า ในอดีตการเสพไอซ์ไม่ได้มีการแพร่หลายกันทั่วไป เนื่องจากหายากและราคาค่อนข้างแพง จึงมักจะใช้กันในสังคมไฮโซและผู้มีรายได้สูง ด้วยเหตุนี้ทำให้ไอซ์กลายเป็นยาเสพติดที่กลุ่มเยาวชนที่เคยเสพยาเสพติดชนิดอื่นๆ อายากลอง เพราะคิดว่าเป็นยาเสพติดของคนมีระดับ เมื่อมีโอกาสจึงอยากลอง จนกระทั่งในปัจจุบัน การเข้าถึงไอซ์ทำได้ง่ายขึ้นและเป็นที่ยอมรับมากขึ้นในกลุ่มเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มผู้หญิง ถ้าหากลองเสพแล้วก็จะติดใจ เด็กและเยาวชนเหล่านี้ก็จะพยายามหามาเสพด้วยวิธีการต่างๆ ทั้งยอมมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับไอซ์ หรือยอมขายบริการทางเพศเพื่อให้ได้เงินมาเสพไอซ์ การแพร่ระบาดของไอซ์จึงมีมากขึ้นอย่างรวดเร็ว และบางคนก็ได้ผันตัวไปเป็นผู้ค้าไอซ์ เพราะขายจำนวนไม่มากแต่มีรายได้สูงมาก ซึ่งแตกต่างจากการขายยาบ้าและยาเสพติดชนิดอื่นๆ (สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา, 2551)

จากการศึกษาการแพร่ระบาดของไอซ์ ทำให้ทราบว่า เริ่มมีการใช้ไอซ์ในปี พ.ศ. 2530 โดยช่วงแรกเป็นการนำเข้ามาจากต่างประเทศ ซึ่งในช่วงเวลานั้นยังคงมีผู้ที่รู้จักและเสพไอซ์ไม่มากนัก จึงยังไม่มีชาวการลักลอบผลิตไอซ์ แต่ก็มีชาวการลักลอบผลิตเมทแอมเฟตามีนประเภทยาบ้าอยู่บ้าง ซึ่งในขณะนั้นยังคงเรียกกันว่า “ยาม้า” และในช่วงนั้นกระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดให้อีเฟดรีน และซูโดอีเฟดรีนที่เป็นสารตั้งต้นของการสังเคราะห์ยาบ้า เป็นวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทประเภทที่ 2 ซึ่งตามกฎหมายห้ามมิให้ผู้ใดผลิต ขาย นำเข้า หรือมีไว้ในครอบครอง ดังนั้นสารตั้งต้นในการสังเคราะห์จึงยิ่งหายากขึ้นมาก การลักลอบผลิตไอซ์จึงยังไม่พบ เพราะอุปสงค์ที่ยังไม่ขยายตัวอย่างเด่นชัด อุปทาน (Supply) ของไอซ์ในช่วงแรกๆ จึงเป็นการนำเข้ามาจากต่างประเทศ ทั้งจากประเทศเพื่อนบ้านและบางประเทศในแถบทวีปยุโรป รวมถึงการลักลอบนำเข้ามาของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่นำเข้ามาเพื่อการเสพเองด้วย

การนำเข้าไอซีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยในปีพ.ศ. 2551 สามารถจับกุมไอซีได้จำนวน 53.5 กิโลกรัม เพิ่มขึ้นจากปีพ.ศ. 2550 ซึ่งจับกุมได้จำนวน 48.3 กิโลกรัม สำหรับปีพ.ศ. 2552 (ครึ่งปีแรก) จับกุมได้ถึง 81.6 กิโลกรัม โดยปรากฏการลักลอบนำเข้าจากพม่าด้านอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย, อำเภอแม่สาย อำเภอเชียงดาว อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่, และนำเข้าจากกัมพูชาด้านอำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว นอกจากนี้ ยังพบการนำเข้าทางด้านอำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี โดยร้อยละ 60 เป็นการนำเข้าทางจังหวัดเชียงราย ซึ่งไอซีที่ลักลอบนำเข้ามาทางชายแดนภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง คาดว่าน่าจะมาจากแหล่งผลิตในพม่า (สำนักปราบปรามยาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส., 2552)

ปีพ.ศ. 2552 มีปริมาณการลักลอบนำไอซีเข้ามาในประเทศไทยเพิ่มขึ้น รวมจับได้กว่า 100 กิโลกรัม การเคลื่อนย้ายแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกคือการแพร่ระบาดในประเทศ อีกส่วนหนึ่งส่งต่อไปยังต่างประเทศโดยใช้ไทยเป็นทางผ่าน สังเกตได้จากการจับกุมครั้งใหญ่ที่มีการยึดยาเสพติดได้ตั้งแต่ 1 กิโลกรัมขึ้นไป ทั้งหมดล้วนเป็นการส่งต่อไปยังต่างประเทศ สำหรับเส้นทางการนำเข้า ได้แก่ ทางด่าน และช่องทางธรรมชาติ โดยร้อยละ 70 นิยมใช้เส้นทางธรรมชาติเพราะคุ้นเคย เนื่องจากมักใช้เส้นทางไปมาหาสู่อยู่แล้ว แต่ถ้าผู้ล่าเสี่ยงเป็นคนต่างถิ่นจะใช้ช่องทางด่านระหว่างประเทศ เพราะไม่ชำนาญทางช่องทางธรรมชาติ ประกอบกับโดยปกติประชาชนชายแดนบางส่วนมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ทั้งด้านความสัมพันธ์เป็นเครือญาติ และได้ประโยชน์ทั้งค่า เสพ และล่าเสี่ยง ทำให้มีการลักลอบนำยาเสพติดเข้ามาในประเทศไทยได้ง่ายขึ้น พื้นที่นำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ ภาคเหนือ คือ อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดน่าน, ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ อำเภอเมือง อำเภอโพนพิสัย อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย อำเภอทาลี จังหวัดเลย อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม อำเภอชานุมาน จังหวัดอำนาจเจริญ และอำเภอโพธิ์ไทร จังหวัดอุบลราชธานี, ภาคตะวันออก คือ อำเภอคลองหาด อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี, ภาคใต้ คือ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา (สำนักงาน ป.ป.ส. และศูนย์ประสานการปฏิบัติที่ 1 (ศปป.1) กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน, 2552)

การแพร่ระบาดของไอซีมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วง 4-5 ปีที่ผ่านมา เมื่อพิจารณาจากสถิติการจับกุมคดีไอซีในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงาน ป.ป.ส.ภาค 7 ระหว่างปี 2548-2553 พบว่ามีแนวโน้มการจับกุมเพิ่มมากขึ้น โดยส่วนใหญ่เป็นคดีเสพมากกว่าคดีค้า และพบว่าจำนวนคดีและของกลางที่จับกุมได้ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่จังหวัดนครปฐม สมุทรสาคร ราชบุรี และเพชรบุรี โดยพื้นที่เหล่านี้อยู่ใกล้เคียงกับเขตกรุงเทพมหานคร และมีสถานบันเทิงอยู่จำนวนมาก ซึ่งผู้ใช้บริการมีทั้งกลุ่มนักท่องเที่ยวจากกรุงเทพมหานคร จังหวัดใกล้เคียง และกลุ่มคนที่พักอาศัยภายในจังหวัดเอง

นอกจากนั้น ยังพบการลักลอบนำเข้ายาแก้หวัดที่มีส่วนผสมของซูโดอีเฟดรีนจากประเทศมาเลเซียทางด้านพรมแดนสะเดา จังหวัดสงขลา โดยจับกุมได้จำนวน 141,364 เม็ด และ

พบการจับกุมเฟนิลโพรพานอลามีน หรือนอร์อีเฟดรีน จำนวน 1,194 กรัม ที่ จังหวัดลำปาง ซึ่ง ทั้งซูโดอีเฟดรีน และนอร์อีเฟดรีน สามารถนำไปใช้เป็นสารตั้งต้นในการผลิตไอซ์ หรือยาบ้าได้ ทั้งนี้เนื่องจากในระยะที่ผ่านมาแหล่งผลิตหัวเชื้อยาบ้าในพื้นที่รัฐฉานหาอีเฟดรีนที่ใช้เป็นสารตั้งต้นในการผลิตหัวเชื้อยาบ้าได้ยาก จนมีการกว้านซื้อยาแก้หวัดที่มีส่วนผสมของซูโดอีเฟดรีนในปริมาณมาก เพื่อใช้เป็นสารตั้งต้นทดแทนอีเฟดรีน ในปีพ.ศ. 2552 พบการจับกุมยาแก้หวัดที่มีส่วนผสมของซูโดอีเฟดรีนบริเวณชายแดนภาคเหนือของประเทศไทยหลายคดี (ตัวอย่างเช่น เดือนเมษายน พ.ศ. 2552 จับกุมชาวไทย 2 คน พร้อมยาแก้หวัด 111,740 เม็ด ที่อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย จะนำไปส่งที่อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย, เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2552 จับกุมชาวไทย 2 คน พร้อมยาแก้หวัด 60,000 เม็ด ที่ด่านพรมแดนถาวรแม่สาย จะเดินทางไป จังหวัดท่าขี้เหล็ก ประเทศพม่า, เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2552 จับกุมชาวพม่าพร้อมยาแก้หวัด 150,000 เม็ด ขณะลำเลียงข้ามแม่น้ำสายไปยังประเทศพม่า แล้วขยายผลจับกุมเพิ่มเติมอีก 2 คน พร้อมยาแก้หวัด 210,000 เม็ด เป็นต้น) ปัจจุบัน ซูโดอีเฟดรีนนำมาใช้ประโยชน์ทางการแพทย์ เป็นส่วนผสมกับยาแก้แพ้บางชนิด และใช้ในกรณีที่ผู้ป่วยเป็นไซนัสอักเสบหรือหูชั้นกลางอักเสบ แต่แต่ละประเทศมีการควบคุมซูโดอีเฟดรีนซึ่งใช้เป็นสารตั้งต้นในการผลิตหัวเชื้อยาบ้าแตกต่างกัน ทำให้กลุ่มนักค้ายาเสพติดอาศัยช่องว่างทางกฎหมาย กว้านซื้อยาลดน้ำมูกที่มีส่วนผสมของซูโดอีเฟดรีนใช้เป็นสารตั้งต้นในการผลิตเมทแอมเฟตามีนในรูปผลิตภัณฑ์ที่เรียกว่า “ไอซ์” เหมือนกับการผลิตหัวเชื้อเมทแอมเฟตามีนที่ใช้อีเฟดรีนเป็นสารตั้งต้น ตลอดหลายปีที่ผ่านมาพบการลักลอบผลิตไอซ์ ด้วยวิธีนี้เป็นจำนวนมากในประเทศสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย และอีกหลายประเทศทั้งในยุโรป เอเชีย เห็นได้จากสถิติการจับกุมและยึดของกลางสำหรับการผลิตได้เป็นจำนวนมาก

การผลิตเมทแอมเฟตามีนในต่างประเทศ พบว่า ต้นปี ค.ศ. 1990 เมทแอมเฟตามีนในสหรัฐอเมริกาจากสารที่ผลิตจากห้องปฏิบัติการขนาดเล็กที่สุด โดยขบวนการค้าสารเสพติดที่ผิดกฎหมายจากเม็กซิโกและแคลิฟอร์เนีย โดยเจ้าหน้าที่ได้ค้นพบห้องปฏิบัติการขนาดเล็กที่ใช้ผลิตสารดังกล่าว ในแถบพื้นที่ชนบท ชานเมือง หรือพื้นที่ของกลุ่มชนชั้นล่าง ประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ. 2003 เจ้าหน้าที่ตำรวจของรัฐอินเดียนา พบห้องปฏิบัติการดังกล่าว 1,260 แห่ง เมื่อเทียบกับปี ค.ศ. 1995 ที่มีเพียง 6 แห่ง สำหรับการผลิตเมทแอมเฟตามีนในสหรัฐอเมริกา The National Drug Treat Assessment 2006 โดยกระทรวงยุติธรรมรายงานว่า ภายในประเทศมีการผลิตเมทแอมเฟตามีนจากห้องปฏิบัติการ แม้การผลิตเมทแอมเฟตามีนในประเทศจะลดลง แต่การผลิตในเม็กซิโกกลับเพิ่มขึ้น ยิ่งกว่านั้นเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2007 เจ้าหน้าที่ของเม็กซิโก ตรวจพบซูโดอีเฟดรีนซึ่งเป็นวัตถุดิบที่เป็นสารตั้งต้นในการผลิตเมทแอมเฟตามีนจำนวน 19 คัน ในเรือนักท่องเที่ยวชาวฮ่องกง จึงสรุปว่าเมทแอมเฟตามีนไม่มีแนวโน้มว่าจะหายไป นอกจากนี้ หน่วยงาน U.S. Drug Enforcement Administration ของสหรัฐอเมริกา รายงานว่า ในปี ค.ศ. 2007 ร้อยละ 80 มีการใช้สารเมทแอมเฟตามีนที่มีต้น

กำเนิดมาจากสหรัฐอเมริกาเอง ซึ่งเป็นห้องปฏิบัติการของ Mexican-base syndicates ตั้งอยู่ในเขตชายแดน และอีกประมาณร้อยละ 20 มาจากห้องปฏิบัติการสารพิษขนาดเล็ก (small toxic labs; STLs) ในสหรัฐอเมริกา

อาจกล่าวได้ว่าเมทแอมเฟตามีนชนิดผงเป็นหัวเชื้อของยาบ้า เพราะมีความบริสุทธิ์ของเมทแอมเฟตามีนสูงมาก และถูกใช้สำหรับการนำไปเป็นส่วนผสมหลักของยาบ้า พบระบาดมากในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ส่วนที่อยู่ในรูปของเบส (base) พบว่าเป็นที่นิยมกันในประเทศออสเตรเลีย มีการใช้เมทแอมเฟตามีนในหลายรูปแบบ แสดงถึงความแพร่หลายของเมทแอมเฟตามีนในภูมิภาคนี้ ทั้งในด้านพื้นที่และจำนวนผู้ใช้ เป็นปัญหาที่มีการระบาดไปทั่วโลก แม้ในบางประเทศจะไม่ได้เป็นปัญหายาเสพติดที่ขึ้นชั้นเป็นอันดับหนึ่ง แต่ก็ถือว่าเป็นปัญหาอันดับต้น ๆ ของประเทศที่มีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด และเมื่อนับรวมยาหรือสารเสพติดทุกชนิดในกลุ่ม ATS เข้าด้วยกัน จะถือว่าเป็นกลุ่มยาหรือสารเสพติดที่ครองส่วนแบ่งที่ใหญ่ที่สุดในตลาดยาเสพติดโลกตามที่สมาคมองค์กรพัฒนาเอกชนเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก (สปส.อป.) ได้รายงานไว้ (มานพ คณะโต, บสพร อนุสรณ์พานิชกุล และวรพล หนูนุ่น, 2552)

ปัจจุบันในประเทศไทย มีข่าวการจับกุมห้องทดลองทางเคมีเถื่อนที่ลักลอบสังเคราะห์เมทแอมเฟตามีนในรูปของไอซ์ นักค้าบางรายหันมาผลิตเองโดยวิธีตั้งห้องทดลองทางเคมีเพื่อผลิตเมทแอมเฟตามีน และแอมเฟตามีน โดยใช้สารตั้งต้นที่ใช้ในกระบวนการผลิตที่สามารถหาได้ในประเทศไทย การลักลอบสังเคราะห์แอมเฟตามีน และเมทแอมเฟตามีนนั้น อาศัยขบวนการทางเคมีอย่างง่าย ๆ ที่ไม่มีความลับซับซ้อนมากนัก และสามารถทำตามวิธีสังเคราะห์ที่เขียนไว้เป็นสูตรสำเร็จที่ถ่ายทอดกันต่อมาในวงการได้โดยไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้นักเคมีหรือบุคคลที่เรียนมาทางเคมีในการผลิต ดังนั้น ไอซ์ซึ่งผลิตได้ในประเทศไทยช่วงแรก ๆ จึงยังไม่น่าเชื่อถือด้านความบริสุทธิ์และอาจมีสารที่เป็นอันตรายเจือปนอยู่หลายชนิด เช่น สารส้ม ผงซูลัส เป็นต้น จนกระทั่งมีการจำแนกเกรดของไอซ์ออกเป็น 3 เกรด คือเกรด เอ บี และ ซี ตามลักษณะความบริสุทธิ์ของไอซ์ กล่าวได้ว่าอุปทานของไอซ์ จะเป็นการลักลอบนำเข้ามากกว่าการผลิตในประเทศ แต่ก็มีข่าวการลักลอบผลิตไอซ์ในประเทศไทยเป็นระยะ ๆ (มานพ คณะโต, บสพร อนุสรณ์พานิชกุล และวรพล หนูนุ่น, 2552)

สิ่งที่น่าเป็นห่วงในสถานการณ์ปัจจุบันคือ กลุ่มบุคคลที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดไอซ์ มีแนวโน้มที่จะระบาดมากขึ้นในกลุ่มเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเด็กและเยาวชนทั้งในและนอกสถานศึกษา อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการใช้สารเสพติดประเภทนี้มีราคาแพงมาก และยังพบการแพร่ระบาดทั้งเสพและค้าภายในเรือนจำหลายแห่ง ซึ่งราคาซื้อขายภายในเรือนจำยังมีราคาสูงกว่าภายนอกหลายเท่า ดังนั้น ผู้เสพส่วนมากจึงเป็นลูกหลานของครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี และมีสถานภาพสูงในสังคม ซึ่งกลุ่มเยาวชนเหล่านี้ส่วนมากจะไม่มีปัญหาด้านการเงินที่จะใช้ซื้อสารเสพติดประเภทนี้ แต่ยังมีเยาวชนอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งอาจจะตั้งใจค้าหรือ

อาจถูกหลอกหรือมีข้อจำกัดทางการเงินและมีความชื่นชอบในการใช้ไอซ์ ทั้งในลักษณะที่หลงใหลในผลของฤทธิ์ยา และที่ชื่นชอบการเข้าสังคมกับกลุ่มเพื่อนชั้นสูง เยาวชนกลุ่มนี้ส่วนมากยังเป็นนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาและเป็นหญิงมากกว่าชาย เมื่อถูกจับก็รับว่าเสฟไอซ์อย่างไม่อาย ซึ่งพวกเขาควรจะเป็นอนาคตที่ดีของชาติแต่กลับหันมาพึ่งพิงยาเสพติด และที่น่าตระหนกยิ่งไปกว่านั้นคือ พวกวัยรุ่นกลุ่มนี้ยังมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนอื่น ๆ ในลักษณะที่สัมพันธ์กับการใช้ไอซ์ โดยเฉพาะการมีเพศสัมพันธ์ในระหว่างหรือหลังการใช้ไอซ์ ซึ่งไม่ถือว่าเป็นเรื่องแปลกแต่อย่างใด ในความคิดของพวกเขา จนในที่สุดกลายเป็นการสำล่อนทางเพศ และการติดเอดส์เพราะขาดการระมัดระวัง เหตุการณ์เช่นนี้เริ่มที่จะปรากฏให้เห็นในสังคมแล้ว

นอกจากนี้ยังมีผู้ใช้ยาในกลุ่มนี้จำนวนไม่น้อยที่หันมาประกอบอาชีพ หรืออาจเรียกว่างานเสริมขายบริการทางเพศเพื่อนำเงินมาซื้อไอซ์ รวมทั้งยังมีอีกส่วนหนึ่งที่ทำหน้าที่เป็นผู้ขายหรือผู้รับสั่งยา โดยเป็นผู้ติดต่อซื้อไอซ์ให้เพื่อนเพื่อแลกเปลี่ยนกับกำไรเล็กน้อย หรือมีส่วนในการใช้ยานั้นด้วย ซึ่งนับเป็นการเริ่มต้นเดินเข้าสู่เส้นทางที่ผิดตั้งแต่ขณะที่เป็นวัยรุ่น นอกจากนี้ในกลุ่มเยาวชนที่เสฟไอซ์จนติดแล้วยังมีแรงจูงใจสูงที่จะประกอบอาชญากรรมในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ได้เงินมาเสฟไอซ์ ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อสังคมไทยโดยรวม

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

บทบาทหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือ สำนักงาน ป.ป.ส. (<http://www.oncb.go.th/ONCEStaticWeb/document/approved/p1-oncb40.htm>) มีวิสัยทัศน์ คือ เป็นองค์กรกลางที่เป็นเลิศในการบริหารจัดการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อทุกภาคส่วน ทั้งในและต่างประเทศในการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างบูรณาการ ภายใต้พันธกิจดังนี้

1. กำหนดและปรับยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้เหมาะสมกับสภาพการณ์และเป็นไปอย่างต่อเนื่อง
2. บริหารจัดการการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างบูรณาการให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ที่กำหนด
3. อำนวยความสะดวกให้มีการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
4. ติดตามประเมินผล ตรวจสอบ และเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติด

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม, 2552)

มาตรา 5 กำหนดให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรียกโดยย่อว่า ป.ป.ส. ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมศุลกากร เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินหกคน และให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา 11 ให้มีสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรียกโดยย่อว่า สำนักงาน ป.ป.ส. เป็นหน่วยงานในกระทรวงยุติธรรม มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. ดำเนินงานในฐานะหน่วยงานปฏิบัติของคณะกรรมการตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนด ประสานนโยบาย แผน งบประมาณ และการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน
2. สนับสนุนข้อมูล ข่าวสาร วิชาการ ตลอดจนพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนในประเทศและต่างประเทศ
3. ปฏิบัติงานด้านการประชาสัมพันธ์ต่อต้านยาเสพติด
4. ประสานความร่วมมือกับต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศ ในด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
5. ประสาน ตรวจสอบ ตลอดจนติดตามและประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดขอหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
6. ปฏิบัติราชการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมายหรือตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา 13 ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. กำหนดแผนงานและมาตรการป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด
2. ควบคุมการสืบสวน สอบสวน และการฟ้องคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด
3. วางโครงการและดำเนินการ ตลอดจนสั่งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด
4. ควบคุม เร่งรัดและประสานงานการปฏิบัติกับส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

5. เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการ หรือแผนงาน หรือโครงการของส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามกฎหมายเกี่ยวกับ ยาเสพติด

6. ประสานและกำกับการเกี่ยวกับการบำบัดรักษารักษาตัวผู้ติดยาเสพติด

7. พิจารณานุมัติการแต่งตั้งเจ้าพนักงานเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

8. เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ และกำหนดให้สถานที่ซึ่งใช้ในการประกอบธุรกิจใดๆ เป็นสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการดังกล่าว

9. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการ

10. เสนอความเห็นเกี่ยวกับการให้ความดีความชอบ หรือโยกย้าย หรือ ลงโทษทางวินัยข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือพนักงานของหน่วยงาน ของรัฐ ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด หรือเข้าไปเกี่ยวข้อง กับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตลอดจนขอให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดเร่งรัดการ ดำเนินการที่เกี่ยวข้อง

11. พิจารณาและดำเนินการจัดสรรงบประมาณให้แก่หน่วยงาน ทั้งภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รวมทั้งกำกับและติดตามการใช้ งบประมาณของหน่วยงานดังกล่าว

12. สนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐหรือเอกชน รวมทั้งประชาชนมีส่วนร่วมใน การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

บทบาทหน้าที่ของกรมราชทัณฑ์

กรมราชทัณฑ์ กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า เป็นองค์กรชั้นนำของอาเซียนในการควบคุม แก้ไข และพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขัง เพื่อคืนคนดี มีคุณค่า สู่อสังคมน่าอยู่

1. ควบคุมผู้ต้องขังอย่างมีอาชีพ

2. บำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤตินิสัยของผู้ต้องขังอย่างมีประสิทธิภาพ

การปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง หมายถึง กระบวนการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่ต่อเนื่องนับ จากที่ได้รับตัวผู้ต้องขังไว้ในเรือนจำไปจนถึงปล่อยตัวผู้ต้องขัง จึงครอบคลุมถึงการปฏิบัติ ต่อผู้ต้องขังทั้งในด้านการจัดบริการ อบรม แก้ไข และการดูแลควบคุมผู้ต้องขังให้อยู่ใน ระเบียบวินัยและไม่หลบหนี ภายใต้หลักการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ.2475 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตลอดจนกฎกระทรวงมหาดไทยที่ออกตามมาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติ ราชทัณฑ์ ซึ่งสามารถแยกพิจารณาขั้นตอนและมาตรการในการควบคุมและการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง

ได้เป็น 3 ช่วง ได้แก่ การรับตัวผู้ต้องขัง การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในขณะที่อยู่ในเรือนจำ การปล่อยตัวผู้ต้องขัง ซึ่งให้หมายรวมถึงในกรณีที่ผู้ต้องขังเสียชีวิต

อำนาจหน้าที่ของกรมราชทัณฑ์ (<http://www.correct.go.th/correct2009>) ตามกฎกระทรวงยุติธรรม พ.ศ.2545 มีดังต่อไปนี้

1. ปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งตามกฎหมาย โดยดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการราชทัณฑ์และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

2. กำหนดแนวทางการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง โดยให้สอดคล้องกับกฎหมายระเบียบข้อบังคับ นโยบายของกระทรวง หลักอาชีวศึกษา และหลักทัณฑ์วิทยา ตลอดจนข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง และข้อเสนอแนะในเรื่องที่เกี่ยวข้องขององค์การสหประชาชาติ

3. ดำเนินการเกี่ยวกับสวัสดิการและการสงเคราะห์แก่ผู้ต้องขัง

4. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมหรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การสำรวจครัวเรือนทั่วประเทศในปี 2550 พบว่าไอซ์เป็นยาเสพติดตัวใหม่ที่มีการแพร่ระบาด แม้ในขณะนั้นจะไม่พบสูงเท่ากับยาเสพติดตัวอื่น ๆ แต่จากสถานการณ์แวดล้อมที่เอื้อคาดว่าจะมีแนวโน้มสูงขึ้นในอนาคต โดยมีรายงานว่ามีการใช้ไอซ์เพื่อความบันเทิงประมาณ 42,000 คน หรือ 1 คนต่อประชากรอายุ 12 – 65 ปี 1,000 คน ประชากรที่ใช้ไอซ์ส่วนมากอยู่ในกรุงเทพฯ คิดเป็น 6 ต่อ 1,000 ประชากร โดยผู้ใช้ไอซ์เกือบทุกภูมิภาค (ภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคใต้) ส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นอายุ 12 – 24 ปี (คณะกรรมการบริหารเครือข่ายองค์กรวิชาการสารเสพติด, 2550)

ในปีพ.ศ. 2552 ได้มีการสำรวจครัวเรือนทั่วประเทศในพื้นที่เดิมอีกครั้งหนึ่ง พบว่า ประชากรประมาณ 78,000 คน หรือ 2 คนต่อประชากรอายุ 12 – 65 ปี 1,000 คน มีประสบการณ์เคยใช้ไอซ์ ในจำนวนนี้มากกว่าร้อยละ 65 เป็นผู้ที่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ประมาณ 56,000 คน หรือ 4 คนต่อประชากรภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีอายุ 12 – 65 ปี 1,000 คน) รองลงมาเป็นกรุงเทพมหานคร (ประมาณ 10,000 คน) ภาคกลาง (ประมาณ 7,000 คน) และภาคใต้ (ประมาณ 5,000 คน) ตามลำดับ ประชากรที่รายงานว่าใช้ไอซ์ส่วนใหญ่อยู่นอกเขตเทศบาล พบผู้ที่เคยใช้เป็นชายมากกว่าหญิงสองเท่า (เกือบทุกภูมิภาคชายใช้มากกว่าหญิง นอกจากกรุงเทพมหานคร หญิงใช้มากกว่าชาย) ผู้ใช้ไอซ์เป็นกลุ่มอายุ 25 – 44 ปี

(จำนวน 39,500 คน) รองลงมาเป็นกลุ่มอายุ 45-65 ปี (จำนวน 26,000 คน) โดยผู้ที่เคยใช้ไอซ์ในภาคกลางนอกเขตเทศบาล และภาคตะวันออกเฉียงเหนือนอกเขตเทศบาล เป็นผู้ที่อยู่ในวัยรุ่น 12-44 ปี อยู่ด้วย (คณะกรรมการบริหารเครือข่ายองค์กรวิชาการสารเสพติด, 2552)

ข้อมูลการศึกษาจากศูนย์วิชาการด้านยาเสพติด สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2547) พบว่า ไอซ์แพร่ระบาดในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ.2541 โดยในช่วงปี 2545 - 2546 มีสถิติการจับไอซ์ รวม 55,623.55 กรัม โดยมีเส้นทางนำเข้ามาจากทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศจีน ลักลอบนำเข้ามาทางฮ่องกง แล้วส่งผ่านมาประเทศที่สาม สำหรับไทยถูกนำเข้ามาทางพม่าตามพรมแดนภาคเหนือและเป็นจุดติดต่อจัดหาของนักค้ายาเสพติดชาวต่างประเทศ ส่วนใหญ่กลุ่มค้าไอซ์ในไทยเป็นกลุ่มเดียวกันกับกลุ่มค้าเฮโรอีนหรือยาอี และเคตามีน และมักเป็นกลุ่มนักค้ายาเสพติดชาวสิงคโปร์ มาเลเซีย และไต้หวัน ไอซ์เป็นยาเสพติดที่แพร่ระบาดในกลุ่มผู้เสพยาที่มีฐานะค่อนข้างดี กลุ่มบุคคลในวงการบันเทิง และนักท่องเที่ยวต่างชาติที่นิยมเสพยาในสถานบันเทิง โดยเฉพาะในพื้นที่เขตห้วยขวาง ดินแดง รวมทั้งเมืองท่องเที่ยว เช่น พัทยา เชียงใหม่ สงขลา เป็นต้น

การผลิตไอซ์ในประเทศยังคงมีน้อย ไอซ์ที่ระบาดในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นไอซ์ที่นำเข้า ดังเช่น ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการขายและจัดส่งไอซ์ให้กับลูกค้า ทำให้ทราบว่า ไอซ์ที่แพร่ระบาดอยู่ในตลาดส่วนมากเป็นการลักลอบนำเข้ามาทางประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งพม่า ลาว กัมพูชา มาเลเซีย โดยทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ซึ่งโดยมากพบว่ามีการลักลอบนำเข้ามาผ่านทางด่านต่าง ๆ ได้แก่ ด่านแม่สาย จังหวัดเชียงราย ด่านแม่สอด จังหวัดตาก ด่านโรงเกลือ จังหวัดสระแก้ว และด่านปาดังเบซาร์ จังหวัดสงขลา (หน่วยวิจัยสารเสพติดและผลกระทบทางสังคม สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552)

จากการศึกษาการระบาดของเมทแอมเฟตามีนในสหรัฐอเมริกา พบว่า ยาเสพติดดังกล่าวแพร่ระบาดในกลุ่มนักโทษในเรือนจำ นักเรียน กลุ่มคนจรจัด กลุ่มอาชญากรในพื้นที่ และเครือข่ายขนาดเล็ก โดยมีการลักลอบเมทแอมเฟตามีนอย่างไม่ถูกต้องตามกฎหมาย โดยราคาขายในสหรัฐอเมริกาประมาณ 150 ดอลลาร์สหรัฐหรือประมาณ 4,500 บาทต่อสารบริสุทธิ์ 1 กรัม (Executive Office of the President Office of National Drug Control Policy, 1981) สำหรับสถานการณ์การซื้อขายไอซ์เพื่อเสพยาในตลาดของประเทศไทยปัจจุบัน (ปี 2553) พบว่า ราคากรัมละ 1,000 - 7,000 บาท ทั้งนี้ราคาจะสูงขึ้นเมื่อมีความบริสุทธิ์สูงขึ้น

รายงานผลการศึกษา สถานการณ์ปัญหาการเสพยาและการค้าไอซ์ในกลุ่มเยาวชนและสถานบันเทิงในพื้นที่จังหวัดนครปฐม ราชบุรี และเพชรบุรี โดยหน่วยวิจัยสารเสพติดและผลกระทบทางสังคมสถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2552) ซึ่งได้เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงลึก โดยการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในสถานบันเทิงในจังหวัดนครปฐม ราชบุรี เพชรบุรี และการ

สัมภาษณ์เจาะลึกกลุ่มประชากรเป้าหมายที่กำลังมีพฤติกรรมหรือเคยมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับไอซ์มาก่อนในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ทั้งผู้ค้า ผู้เสพ และผู้ติด รวม 165 ราย ทำให้ทราบถึงภาพสะท้อนสถานการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นในกลุ่มเยาวชนที่ชอบเที่ยวในสถานบันเทิงรูปแบบต่าง ๆ อันเกิดจาก สภาพสังคมที่นำพากลุ่มเด็กและเยาวชนเข้าสู่วังวนของสิ่งชั่วร้าย ไม่ว่าจะเป็นครอบครัว กลุ่มสังคมที่อยู่รายล้อมรอบตัวรวมทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งควรจะมีหน้าที่ในการควบคุมดูแลบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้แก่ประชาชน แต่กับปล่อยปละละเลยหรือเป็นผู้สนับสนุนให้เกิดการค้า การเสพ และการแพร่ระบาดของยาเสพติดในกลุ่มเยาวชนและคนในสถานบันเทิง โดยมีกลุ่มบุคคลที่เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนี้

1. กลุ่มเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนหรือสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่เสพไอซ์ มักจะมีเครือข่ายการเสพที่เชื่อมโยงในกลุ่มเพื่อน จะมีการชักชวนและแบ่งปันกันเสพ ในขณะที่การขายไอซ์ในกลุ่มนักเรียนนักศึกษา มักจะมีเครือข่ายที่ค่อนข้างแคบเป็นการติดต่อโยงโยกันเฉพาะในกลุ่มเพื่อน จึงมีลักษณะการเป็นผู้ขายรายย่อยที่อยู่บนพื้นฐานการเป็นผู้เสพ ที่ขายไอซ์ก็เพื่อให้ได้ไอซ์มาเสพด้วย รวมทั้งบางคนยังเป็นเครือข่ายการขายยาบ้า เพื่อให้ได้เงินมาซื้อไอซ์เสพ กลุ่มนักเรียนนักศึกษาจึงไม่ใช่กลุ่มผู้ค้าไอซ์ที่สำคัญ แต่เป็นกลุ่มเสี่ยงที่เป็นเป้าหมายของบรรดาผู้ขายไอซ์ที่ต้องการ ทั้งขายไอซ์และต้องการมีเพศสัมพันธ์กับกลุ่มลูกค้าเหล่านี้ด้วยการใช้ไอซ์เป็นสื่อกลาง นักเรียนนักศึกษาจึงเป็นกลุ่มเสี่ยง ทั้งที่ต้องเสียคนเพราะการเสพไอซ์และเสียคนจากการเสียวัว จนหลายรายนำไปสู่การขายบริการทางเพศเพื่อให้ได้เงินมากพอที่จะซื้อไอซ์มาเสพ และเสียอนาคตในที่สุด

2. กลุ่มสาวโคโยตี้ โดยทั่วไปแล้วมีความเกี่ยวข้องกับไอซ์ในฐานะของผู้เสพมากกว่าที่จะเป็นผู้ขายหรือผู้จัดหาไอซ์ สาวโคโยตี้ส่วนมากเริ่มจากการเป็นผู้เสพที่มีความเชื่อว่าเสพไอซ์แล้วจะทำให้หุ่นดี ไม่อ้วน และมีผิวขาวเหลืองสวย และบางคนก็เชื่อว่าเสพไอซ์แล้วจะเต้นได้สวยงามพลั่วไปตามจังหวะเพลง โดยอีกส่วนหนึ่งก็ยอมรับว่าติดใจในรสชาติและความรู้สึกหลังการเสพไอซ์ คิดว่าดีกว่าการเสพยาบ้ามาก รวมทั้งทำให้ดูมีระดับมากขึ้นด้วย เพราะไอซ์ราคาแพงและหายาก พวกไฮโซเขาใช้กัน พอใช้แล้วก็ทำให้รู้สึกดีไปด้วย อย่างไรก็ตาม ประเด็นที่จะนำไปสู่การใช้ชีวิตที่ผิดพลาดหลายประการ เพราะอาชีพสาวโคโยตี้ไม่ได้มีรายได้มากพอที่จะจัดหาไอซ์มาเสพ จึงหลีกเลี่ยงไม่พ้นที่จะต้องพลิกกายยอมร่วมหลับนอนด้วยและหลายรายก็นำไปสู่การยึดอาชีพขายบริการทางเพศเป็นอาชีพเสริมในที่สุด ยิ่งไปกว่านั้นการเสพไอซ์ของสาวโคโยตี้ ก็นำไปสู่การเสพยาอี ยาเค และมีบางรายที่เคยลองโคเคนกับแขกที่มาใช้บริการ จนกลายเป็นผู้ติดยาเสพติด ไม่ใช่เพียงผู้เสพติดที่เคยคิดว่าไม่ได้ติด จะเสพหรือเลิกเสพเมื่อไหร่ ก็ได้ หรือมีเงินก็เสพไม่มีเงินก็ไม่เสพ แต่กลายเป็นว่าพยายามที่จะจับแขกหรือขายบริการทางเพศเพื่อให้มีเงินและมีไอซ์มาเสพ

3. กลุ่มเยาวชนที่ขายบริการทางเพศทั้งที่ทำเป็นประจำและทำเป็นไซด์ไลน์ มักนิยมใช้ไอซ์เพื่อกระตุ้น ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศในการขายบริการ หรือเพื่อให้มีเงินจะได้มีเพศสัมพันธ์กับผู้ซื้อบริการได้โดยไม่รู้ลึกลับจิตใจ สามารถทำงานได้อย่างมีความสุข สิ่งที่น่า

เป็นห่วงก็คือกลุ่มนักศึกษาที่มหาลาไฟฟ้าพิเศษจากการขายบริการทางเพศ เพื่อเอาเงินไปเสฟไอซ์ เสี่ยงต่อการติดโรคที่เกี่ยวกับการร่วมประเวณีหลายโรค และยังเป็นแหล่งแพร่ระบาดของโรคร้าย เหล่านี้ไปสู่กลุ่มวัยรุ่นด้วยกันที่เป็นแฟนหรือก็อีกด้วย

4. กลุ่มพนักงานในสถานบันเทิงที่ขายยาเสพติดและไอซ์ มักจะเป็นเด็กเสิร์ฟ และการ์ด (กัปตัน) ของร้าน โดยสถานบันเทิงที่มีการขายยาเสพติดมักจะได้รับคามนิยมนจากวัยรุ่นและนักศึกษา โดยจะขายให้เฉพาะลูกค้าประจำหรือลูกค้าเก่าเป็นคนติดต่อให้ นอกจากนี้ กลุ่มคนที่ทำงานในสถานบันเทิง ตั้งแต่บาร์ ร้อง นักร้อง พนักงานเสิร์ฟ พนักงานต้อนรับ สาวนั่งตริ๊งค์ หรือสาวโคโยตี้ ก็ล้วนแต่ใช้ยาเสพติดด้วยกันทั้งสิ้น มากน้อยต่างกัน มีบางคนที่จะอาจจะไม่ใช่ ส่วนคนขายยาเสพติดก็มีทั้งเจ้าของสถานบันเทิง พนักงานที่ทำงานในนั้น และนักเที่ยวเอง สถานบันเทิงจึงเป็นแหล่งรวมของทั้งผู้เสฟและผู้ค้ายาเสพติด

สำหรับสาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของเด็กและเยาวชนที่สำคัญมี 4 ประการ คือ

1. ลองเสฟตามเพื่อนที่เสฟยาเสพติด โดยมากกลุ่มเพื่อนใกล้ชิดเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลมากในการชักจูงให้เด็กและเยาวชนก้าวล่วงเข้าสู่วังวนของการเสฟและการค้ายาเสพติด เมื่อเด็กและเยาวชนเห็นเพื่อนในกลุ่มเสฟยาเสพติดหลายคนก็คิดอยากลองเองบ้าง หรือเพื่อนชักชวนให้ลองเสฟ และเมื่อไม่สามารถควบคุมความอยากลองได้ก็จะเริ่มต้นเสฟ จากครั้งแรกส่วนมากก็มักจะไม่สามารถต้านทานชัดเจนต่อความสุขชั่วคราวที่ได้จากการเสฟยาเสพติด ก้าวถลาลึกมากขึ้นจากการเป็นผู้เสฟ มาเป็นผู้ติด และอาจเป็นผู้ค้าได้ในที่สุด

2. ความเครียดจากปัญหาทางบ้าน เช่น พ่อแม่แยกทางกัน ต้องเลือกอยู่กับคนใดคนหนึ่ง หรือต้องอยู่กับญาติผู้ใหญ่ ไม่ได้ได้อยู่ร่วมกับพ่อและแม่ และต้องอยู่ในภาวะที่ขาดความอบอุ่น โดยหันไปแสวงหาสิ่งทดแทนจากกลุ่มเพื่อน รวมทั้งความเข้มงวดของครอบครัวก็อาจเป็นปัจจัยหนึ่ง ซึ่งหากเด็กและเยาวชนอยู่ในบ้านแล้วต้องอยู่ในกรอบเข้มงวดที่พ่อแม่กำหนดไว้ ต่างจากที่เมื่อออกมาอยู่นอกบ้านจะคิดจะทำอะไรก็สามารถทำได้ เด็กและเยาวชนก็เริ่มจะออกนอกบ้านและห่างจากครอบครัวมากขึ้นเรื่อย ๆ เป็นต้น

3. ฐานะครอบครัวไม่ดี เด็กและเยาวชนจึงต้องดิ้นรนในการช่วยครอบครัวทำงาน บางคนออกทำงานนอกบ้าน จึงได้พบปะกับกลุ่มมีจิตชั่วที่ชักจูงเด็กและเยาวชนก้าวเดินไปในเส้นทางที่ผิดกฎหมาย รวมถึงการเข้ามาเสฟและขายยาเสพติดในที่สุด นอกจากนี้ยังมีบางครอบครัวที่ยากจนแล้วแสวงหาทางออกในทางที่ผิดด้วยการค้ายาเสพติด โดยใช้บุตรหลานเข้ามาช่วยในการเดินยาหรือส่งยา ทำให้เด็กและเยาวชนได้ก้าวเข้าสู่วังวนของยาเสพติดอย่างถลาลึกทั้งในการเสฟและการค้า จนในที่สุดก็ถูกจับกุมดำเนินคดี

4. การไม่ยอมรับของครอบครัว ซึ่งอาจเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น คบเพื่อนเกเร หรือมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม หรือแม้แต่การไม่ยอมรับในภาวะความผิดปกติทางร่างกาย โดยเฉพาะในกลุ่มสาวประเภทสองที่ร่างกายเป็นชายแต่ใจเป็นหญิง การไม่ยอมรับจากครอบครัว

ทั้งที่เป็นพ่อแม่ ญาติพี่น้อง และเพื่อนบ้าน ล้วนเป็นความกดดันที่เด็กและเยาวชนจำนวนมากไม่น้อยที่ต้องเผชิญมาเป็นระยะเวลายาวนานตั้งแต่เป็นเด็ก ดังนั้นเมื่อเติบโตขึ้นและมีเพื่อนที่อาจประสบปัญหาในลักษณะคล้ายคลึงกัน หรือเป็นกลุ่มเพื่อนที่เข้าใจกัน ทำให้เด็กและเยาวชนติดเพื่อนและคล้อยตามกลุ่มเพื่อนในทุกเรื่องทุกอย่าง ซึ่งหากพบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนก็มักจะนำพากันก้าวเดินไปสู่เส้นทางมิถิชาชีพและมักจะมีเรื่องการเสพและการค้ายาเสพติดรวมอยู่ด้วย

ขณะนี้ การแพร่ระบาดของไอซ์เริ่มทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดต้องช่วยกันรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ เพื่อสะท้อนผลกระทบทางลบของการเข้าไปเกี่ยวข้องกับไอซ์ไม่ว่าทางด้านพฤติกรรมค้ำหรือการเสพ ซึ่งจากการรวบรวมตามคำบอกเล่าของเด็กและเยาวชนที่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับไอซ์ และถูกจับกุมดำเนินคดี สามารถสรุปผลกระทบเชิงลบได้ ดังนี้

1. ทำให้ครอบครัวแตกแยก การเกี่ยวข้องกับไอซ์ทั้งในฐานะผู้เสพและผู้ค้าถือเป็นสิ่งผิดกฎหมายต้องถูกลงโทษตามกฎหมาย หากถูกจับดำเนินคดีก็ทำให้ต้องพลัดพรากจากครอบครัว และเมื่อพ้นโทษไปก็ไม่สามารถกลับไปใช้ชีวิตได้อย่างปกติเหมือนเดิม

2. ต้องทำสิ่งผิดกฎหมายเพื่อหาเงินมาซื้อไอซ์เสพ เมื่อเสพไอซ์ทุกวันต้องใช้เงินซื้อเป็นจำนวนมากทำให้ขาดเงิน เมื่อมีช่องทางในการทำสิ่งผิดกฎหมายและได้เงินมากก็จะทำเพื่อให้ได้เงินมาซื้อไอซ์เสพ

3. ผลเสียต่อสุขภาพร่างกาย การใช้ไอซ์ในระยะแรกอาจจะรู้สึกชื่นชอบว่าร่างกายดูดี แต่เมื่อใช้จนติดจะทำให้สุขภาพร่างกายไม่แข็งแรง ทрудโทรม มีอาการเบลอ อยู่ในอาการเลือนลอย ไม่ค่อยรู้ตัว พุดเหมือนคนลึนไก่สั่น และมีผลระยะยาวต่อสุขภาพร่างกาย โดยหลักทางการแพทย์ ไอซ์จะทำให้รูปร่างตาชยาย เหงื่อออกมาก การมองพร่ามัว วิงเวียน ริมฝีปากแห้ง ความดันโลหิตสูงขึ้น อัตราการหายใจสูงขึ้น อุณหภูมิร่างกายสูงขึ้น ปวดหัวอย่างรุนแรง อัตราการเต้นของหัวใจเร็วขึ้น และเต้นผิดปกติ มือและนิ้วสั่น คลื่นเหียนอาเจียน ผู้ที่ใช้ในปริมาณสูงจะมีภาวะผิดปกติ เกิดการเสียหายอย่างถาวรของเส้นโลหิตในสมอง ส่งผลต่อพฤติกรรม คือ มีอาการหวาดระแวงและวิตกกังวลสูงขึ้น พักผ่อนน้อยลงและมีความวิตกกังวลจากอาการประสาทหลอนนำไปสู่โรคนอนไม่หลับเรื้อรัง พุดมากขึ้น มีพฤติกรรมหุนหันพลันแล่น มีอาการทางจิต มีปัญหาเกี่ยวกับฟัน มีโรคต่างๆ เกี่ยวกับหัวใจ ผู้ที่ใช้ไอซ์เป็นระยะเวลานาน จะมีผลทำให้เกิดอาการซึมเศร้ารุนแรง หวาดระแวง ย้ำคิดย้ำทำ มีความผิดปกติของปอดและไตซึ่งอาจรุนแรงถึงตายได้ (จิตติมา บุญเก็บทอง, 2553)

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล (2550) ได้ทำการศึกษาคุณลักษณะของการแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยการทำวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์ระดับลึก ร่วมกับการสังเกตใน ผู้ประกอบการ ผู้ใช้แรงงาน และเจ้าหน้าที่บำบัด/ครอบครัวผู้ดูแล ผู้นำชุมชน ในสถานประกอบการขนาดเล็ก ที่มีแรงงานต่ำกว่า 50 คน ได้แก่ กิจการประมง กิจการ

ขนส่งทางบก กิจการก่อสร้างที่เป็นแรงงานไทย และกิจการอุตสาหกรรมการผลิต ในพื้นที่ที่มีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดรุนแรง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดสงขลา พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลที่เป็นแรงงานยังมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติด และสารเสพติด ที่หลากหลายและไม่ตรงกัน บางส่วนเข้าใจว่า ยาเสพติดหมายถึง ยาจำพวกเม็ด ๆ เป็นสิ่งเสพติดที่ใช้กิน เช่น ยาบ้า เป็นต้น และมีความเห็นว่ารุนแรงกว่าสารเสพติด ส่วนสารเสพติด หมายถึง พวกระเหย ที่เอาไว้ม หรือเป็นสิ่งเสพติดที่ใช้ดูด หรือใช้ฉีด เข้าใจว่า ยาเสพติดให้โทษ แต่สารเสพติดไม่ให้โทษ ซึ่งความเข้าใจดังกล่าวนี้ อาจนำไปสู่การเข้าถึงการใช้สารเสพติดหรือยาเสพติด สำหรับด้านทัศนคติต่อการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด พบว่า ผู้ที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดไม่เกรงกลัวกฎหมาย รวมทั้งผู้ที่เข้ามามีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไม่มั่นใจในการเข้ามามีส่วนร่วมอย่างจริงจัง ด้านสภาพปัญหาและความรุนแรงของการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานประกอบการขนาดเล็ก พบว่า ช่วงแรก (ก่อนปีพ.ศ. 2546) มีความรุนแรงในทุกกลุ่มอาชีพ โดยกลุ่มผู้ว่างงานและกลุ่มผู้ใช้แรงงานเป็นกลุ่มที่มีการเสพติดสูงที่สุด ช่วงที่สอง (ปีพ.ศ. 2546 - 2548) ความรุนแรงของการแพร่ระบาดของยาเสพติดลดลง ทั้งนี้ รัฐบาลในสมัยนั้นได้มีนโยบายประกาศสงครามกับยาเสพติดอย่างจริงจังและชัดเจน ทำให้ยาเสพติดเกือบทุกประเภทราคาแพงขึ้น โดยเฉพาะยาบ้า ช่วงที่สาม (ปีพ.ศ. 2549-2550) การแพร่ระบาดของยาเสพติดเพิ่มขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ยังไม่มีความชัดเจนเรื่องการปราบปรามและป้องกันปัญหายาเสพติดอย่างจริงจัง เมื่อจำแนกแต่กิจการ พบว่า การแพร่ระบาดของยาเสพติดในกิจการประมง มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่นที่เสพยามาก่อนแล้วมาเข้าทำงานในเรือประมง โดยยาเสพติดที่อันตรายที่สุดคือ ผงขาว เพราะแรงงานประมงเข้าใจว่าเป็นยาขยัน ในส่วนของกิจการขนส่งทางบก การใช้ยาเสพติดในกลุ่มคนขับรถยังมีอยู่มาก โดยจะแพร่ระบาดในกลุ่มรถบรรทุกและรถทัวร์ เพราะต้องขับรถในระยะทางไกลๆ สำหรับกิจการก่อสร้าง ช่างไม้ ช่างปูน จะนิยมเสพยาบ้า ช่างตักแต่งภายในจะนิยมเสพกัญชา โดยระยะเวลาการทำงานและสถานที่พัก เป็นปัจจัยที่เอื้อต่อการใช้ยาเสพติด ในกิจการอุตสาหกรรมการผลิต ผู้ปฏิบัติงานเสี่ยงต่อติดสารเสพติดโดยไม่รู้ตัว เช่น การติดทินเนอร์ กาว สารระเหย น้ำมันก๊าด การแพร่ระบาดของสารเสพติดในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตโดยทั่วไปลดลง เนื่องจากมีการดูแลและมีการจัดกิจกรรมหลายประเภทเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายา

การแพร่ระบาดของยาเสพติดในกลุ่มวัยแรงงาน ส่วนหนึ่งเกิดจากพฤติกรรมที่มีอยู่เดิมก่อนเข้าสู่วัยแรงงาน และอีกส่วนหนึ่งเกิดจากบุคคลวัยแรงงานที่เริ่มต้นหันมาใช้ยาเสพติดในระหว่างวัยทำงาน ผู้ใช้แรงงานวัยรุ่นใช้สารเสพติดเพราะอยากลองและนึกสนุก คีคคะนองทำให้การแพร่ระบาดของยาเสพติดในกลุ่มนี้เพิ่มจำนวนมากขึ้น ผู้ใช้แรงงานในวัยทำงานอาจมีความจำเป็นต้องใช้เพราะลักษณะงาน เช่น การทำงานช่วงกลางคืน ช่วงเร่งงาน ต้องการผลงานจำนวนมาก เป็นต้น แรงงานเพศหญิง เริ่มหันมาใช้ยาเสพติดเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่เนื่องจากความเครียดและ

สิ่งแวดล้อมที่ทำให้สามารถเข้าถึงยาเสพติดได้ง่าย นอกจากนี้ยังมีเหตุผลอื่นๆ เช่น ต้องการลดความอ้วน เป็นต้น สภาพการทำงานที่ต้องทำงานอยู่กับสารเคมีบางประเภทเป็นประจำเกือบทุกวัน และวันละหลาย ๆ ชั่วโมง เป็นผลทำให้เกิดการเสพติดอย่างไม่รู้ตัว สภาพของสังคมพบว่า แรงงานส่วนใหญ่มีพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นอันตรายและเสี่ยงต่อการเสพติดหรือนำไปสู่การเสพยาเสพติดชนิดที่รุนแรงมากขึ้น เช่น ดื่มเหล้า และเครื่องดื่มชูกำลังเป็นประจำ เป็นต้น เมื่อวิเคราะห์วิถีชีวิตของแรงงานในสถานประกอบการขนาดเล็ก กับความเสี่ยงในการใช้ยาเสพติดพบว่าในช่วงแรกของการเดินเรือประมงนอกชายฝั่ง หากแรงงานคนใดเสพยาเสพติดลงเรือไปด้วย ก็จะมีโอกาสใช้ยาเสพติดเหล่านั้น ส่วนประมงในฝั่งหรือประมงต่อเนื่อง หากต้องการทำงานเร่งด่วน อดหลับอดนอนก็จำเป็นต้องใช้สารเสพติดเพื่อกระตุ้นให้สามารถทำงานได้ สำหรับพนักงานขับรถโดยสารในระยะทางไกลและพนักงานขับรถบรรทุก จะมีโอกาสเสี่ยงในการใช้ยาเสพติดประเภทกระตุ้นประสาท การทำงานของแรงงานก่อสร้างมักเปลี่ยนสถานที่ทำงานไปเรื่อย และมีที่พักอาศัยรวมกันใกล้สถานที่ก่อสร้าง ทำให้มีความเสี่ยงต่อการแลกเปลี่ยนพฤติกรรม การใช้ยาเสพติด ส่วนอุตสาหกรรมการผลิตพบว่า กรณีที่มีสถานประกอบการจำนวนมากอยู่ใน 41 ไล่แวกเดียวกัน เมื่อถึงเวลาพักกลางวันซึ่งแรงงานในที่ต่างๆ พักพร้อมกัน จะเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมในการใช้ยาเสพติด เพื่อให้สามารถทำงานต่อไปในช่วงกลางคืน และสามารถทำงานเพิ่มนอกเวลาได้ นอกจากนี้ ยังพบว่า ปัจจัยสู่การเสพยาเสพติดภายหลังการเข้ารับการรักษา มี 3 ประการ คือ 1) เพื่อนในกลุ่มเดียวกันชักชวนให้กลับไปใช้ยาเสพติด 2) ยาเสพติดที่ยังคงแพร่ระบาดอยู่ในละแวกบ้าน/สถานประกอบการ และ 3) ปัญหาครอบครัว สิ่งแวดล้อม และการยอมรับจากสังคม

ส่วนวางระบบและพัฒนาข้อมูล สำนักยุทธศาสตร์ สำนักงาน ป.ป.ส. (2554) สรุปสถานการณ์ยาเสพติดว่า มียาเสพติดหลายชนิดที่แพร่ระบาดในประเทศ โดยยาบ้าเป็นตัวยายที่มีการแพร่ระบาดมากกว่าตัวยายอื่นอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นกัญชา สารระเหย เฮโรอีน นับแต่ปี 2539 เป็นต้นมา แต่ตั้งแต่ปี 2546 จากข้อมูลการจับกุมพบว่า โไอซ์เป็นตัวยายที่โดดเด่นขึ้นมา มีการแพร่ระบาดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 113 คน ในปี 2546 เป็น 6,802 คน ในปี 2553 หรือเพิ่มขึ้นกว่า 60 เท่า ในช่วงเวลาไม่ถึง 10 ปี แหล่งที่มาของโไอซ์ คือ จากต่างประเทศและในประเทศ การผลิตโไอซ์ที่ผ่านมาพบการผลิตในประเทศแถบทวีปยุโรปตะวันตก ได้แก่ ประเทศเนเธอร์แลนด์ เบลเยียม และประเทศในทวีปเอเชีย โดยแต่เดิมจีนเป็นแหล่งผลิตที่สำคัญ แต่หลังจากมีการกวาดล้างอย่างจริงจัง ทำให้กลุ่มผลิตมีการย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะในพื้นที่ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จากข้อมูลตั้งแต่ปี 2543 เป็นต้นมาปรากฏข้อมูลการทำลายแหล่งผลิตอย่างต่อเนื่องทั้งในประเทศมาเลเซีย กัมพูชา ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย จีน และพม่า ซึ่งถือว่าเป็นแหล่งผลิตที่สำคัญ โดยมีกลุ่มว่าเป็นกลุ่มหลักในการดำเนินการ นอกจากนั้น การผลิตโไอซ์ยังมาจากแหล่งผลิตที่สำคัญอีก 2 แหล่ง คือ จากประเทศแถบทวีปแอฟริกา และตะวันออกกลาง โดยเฉพาะประเทศอิหร่าน

วิภา ด้านตำรากรุล และคณะ (2552) ศึกษาเรื่องสถานการณ์ไอซ์และบริบทการใช้ไอซ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีภาวะเปราะบางทางสังคมและเศรษฐกิจ พบว่า กลยุทธ์หนึ่งที่ใช้ในการขายคือ ให้ลองเสฟฟรีเป็นรายบุคคลหรือในโอกาสต่างๆ เช่น งานเลี้ยง เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้กลุ่มบุคคลเหล่านี้เป็นตัวแพร่กระจายสรรพคุณของไอซ์ โดยใช้ความเชื่อของผู้เสฟที่เห็นว่า เสฟไอซ์แล้วจะให้ผลดีต่อสุขภาพ ทำให้ออนหลับ ไมโทรม รับประทานอาหารได้ หุ่นดี ทำให้ขาวใส นอกจากนี้ มีการเสฟเพื่อหวังผลการสร้างความพึงพอใจด้านอารมณ์ สร้างความรู้สึกในการมีเพศสัมพันธ์ และเป็นการแลกเปลี่ยนการมีเพศสัมพันธ์กับยาเสฟติด กล่าวคือ ต้องการสารเสฟติดมาเสฟแต่ไม่มีเงินที่จะซื้อจึงใช้สิ่งต่อรองคือการมีเพศสัมพันธ์กับผู้จำหน่าย แต่เดิมผู้ใช้ไอซ์ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มที่มีฐานะค่อนข้างดี เนื่องจาก ไอซ์มีราคาสูงทำให้กลุ่มลูกค้ามีค่อนข้างจำกัด แต่เนื่องจากการค้าไอซ์ในระยะยาวจะมีผลกำไรที่มากกว่ายาเสฟติดประเภทอื่น ประกอบกับในกระบวนการผลิตไม่ต้องใช้สารเคมีในการผลิตหลายอย่างเหมือนยาบ้า รวมทั้งวิธีการลักลอบลำเลียงก็สะดวก ทำให้กลุ่มผู้ผลิตและกลุ่มผู้ค้าหันมาผลิตและจำหน่ายไอซ์เพิ่มขึ้น โดยพยายามขยายฐานลูกค้าให้เข้าถึงทุกระดับชั้นนอกเหนือจากลูกค้าระดับสูงซึ่งเป็นกลุ่มลูกค้าเดิม โดยกลยุทธ์ทางการตลาดมีการดำเนินการใน 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การดำเนินการกับกลุ่มผู้ค้ารายย่อย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้จำหน่ายยาบ้าเดิม โดยพยายามเชิญชวนให้กลุ่มนักค้ารายย่อยได้ทดลองใช้ เช่น กรณีการแถมไอซ์ฟรี 1 จี (G) เมื่อซื้อยาบ้า จำนวน 1 มัด (2,000 เม็ด) หรือให้ใช้ไอซ์ฟรีในโอกาสงานเลี้ยงสังสรรค์ต่างๆ จุดมุ่งหมายคือ ต้องการให้นักค้ารายย่อยได้รู้ถึงสรรพคุณ และสามารถนำไปชักจูงหว่านล้อมกับลูกค้าได้ ขณะเดียวกันก็หวังจะให้นักค้ารายย่อยเหล่านี้เป็นลูกค้าไอซ์ของตนเองด้วย

2. การดำเนินการกับกลุ่มผู้เสฟ ใช้การตลาดที่สามารถเข้าถึงลูกค้าได้ทุกฐานะ โดยการแบ่งจำหน่ายในราคาต่างๆ กัน แต่เดิมราคาไอซ์จะอยู่ที่น้ำหนักจี (G = 0.6 - 0.8 กรัม) ละ 2,500 - 3,500 บาท ซึ่งราคาค่อนข้างสูง ปัจจุบันมีการแบ่งจำหน่ายในราคาต่างๆ กัน ตั้งแต่ราคา 100 บาท 500 บาท และ 1,000 บาท ส่งผลให้ผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลางสามารถหาซื้อมาเสฟได้เหมือนกลุ่มไฮโซ นอกจากนี้ยังสร้างค่านิยมหรือทัศนคติที่ดีแก่ไอซ์ โดยเน้นข้อดีที่เป็นข้อแตกต่างจากยาบ้าในเรื่องของ ฤทธิ์ สุขภาพ และพฤติกรรมทางเพศ เช่น ใช้ยาบ้าแล้วนอนไม่หลับ โทรม กินข้าวไม่ได้ ใช้ไอซ์จะนอนหลับ ร่างกายไม่ทรุดโทรม หุ่นจะดี ผิวจะขาว ฤทธิ์จะแรงกว่ายาบ้า ฤทธิ์อยู่ได้นานกว่า สบายแล้วอารมณ์เคลิบเคลิ้มสนุกสนานสดชื่นกระปรี้กระเปร่า สีสากล่งมีความสุขทางเพศสูง เป็นต้น

กลุ่มนักค้าไอซ์ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มเดียวกับนักค้ายาบ้า เห็นได้จากการจับกุมไอซ์ส่วนหนึ่งจะเป็นการจับกุมพร้อมกับยาบ้า นอกจากนี้เมื่อพิจารณาถึงคดียาเสฟติดที่เคยถูกจับกุมมาก่อน ปรากฏว่าประมาณร้อยละ 60-70 ของผู้ต้องหาที่เคยกระทำความผิดมาก่อนจะเคยถูกจับในคดียาบ้า โดยจากการวิจัยพบว่า เหตุผลหลักที่นักค้ายาบ้าเข้ามาจำหน่ายไอซ์ คือ การอยู่ในสถานการณ์ที่มีโอกาสนำสินค้าตัวใหม่เข้าสู่ตลาดผู้เสฟ รายได้ที่ได้รับจากการจำหน่ายไอซ์สูง

กว่าการจำหน่ายยาบ้าซึ่งถือว่าคุ้มกับการเสี่ยง มีอำนาจต่อรองสูงและการเรียกร้องของกลุ่มลูกค้าที่ส่วนใหญ่จะเป็นผู้เสพยาบ้า

พินิจ ลากธนานนท์ และคณะ (2553) พบว่า ราคาซื้อขายไอซ์จะขึ้นอยู่กับสีของไอซ์ ซึ่งแยกได้เป็น 3 สี คือ สีขาว มีลักษณะเป็นเกล็ดใสเหมือนน้ำแข็ง ถือว่าเป็นไอซ์ที่มีคุณภาพดีที่สุด รองลงมาเป็นสีขาวยุ่น มีลักษณะเหมือนเศษที่คัดออกมาจากไอซ์เกล็ดสีขาวโดยอาจเป็นเศษเล็กเศษน้อย แบบที่สามเป็นสีน้ำตาลหม่น (สีขาวหม่นเจือสีน้ำตาลเหลือง) หรือออกสีชมพูหม่น เป็นผลมาจากการผลิตไอซ์ที่ไม่ได้มาตรฐาน ผู้ขายจะแบ่งไอซ์ทั้ง 3 สี ใส่ถุง เช่น ราคา 500 บาท เหมือนกัน แต่ต่างกันที่ปริมาณที่บรรจุ โดยไอซ์ที่มีสีขาวจะมีปริมาณบรรจุน้อยที่สุด เวลานำออกมาขายจะขายไอซ์ที่มีสีขาวใสก่อน เมื่อสีขาวใสหมดแล้วจึงเอาสีอื่น ๆ ออกมาขาย

แนวโน้มการเข้าบำบัดรักษาไอซ์เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกับการจับกุม ที่ผ่านมามีไอซ์เป็นยาเสพติดที่มีสัดส่วนของผู้เข้ามาบำบัดน้อยมากเมื่อเทียบกับยาเสพติดชนิดอื่น ๆ (น้อยกว่าร้อยละ 1) แต่ในปี 2553 สัดส่วนการบำบัดรักษาไอซ์เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 1.8 โดยจำนวนผู้เข้ารับการบำบัด พบว่า มีจำนวนเพิ่มขึ้นจาก 481 คน ในปี 2550 เป็น 1,860 คน ในปี 2553 หรือเพิ่มขึ้นกว่า 4 เท่า ซึ่งกรุงเทพมหานครยังคงเป็นพื้นที่ที่มีจำนวนผู้เข้ารับการบำบัดรักษามากที่สุด รองลงมาเป็นภาคกลาง และภาคใต้ สำหรับอัตราผู้เข้ารับการบำบัดรักษาต่อประชากรหรือความชุกของปัญหาเสพติด ซึ่งเป็นตัวชี้วัดความรุนแรงของปัญหาการแพร่ระบาดในพื้นที่ภาพรวมพบว่า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็น 0.8 คนต่อประชากร 100,000 คน

ผู้เข้ารับการบำบัดรักษาส่วนใหญ่จะเป็นผู้เข้ารับบำบัดครั้งแรก โดยมีสัดส่วนอยู่ระหว่างร้อยละ 78-82 เมื่อแยกพิจารณาตามรายภาคพบว่า ภาคที่มีสัดส่วนผู้เข้ารับการบำบัดรักษาครั้งแรกสูงที่สุดคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองลงมาคือ ภาคเหนือ และภาคใต้ อายุของผู้เข้าบำบัดส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 20-24 ปี ร้อยละ 29-31 รองลงมาจะเป็นช่วงอายุระหว่าง 25-29 ปี ร้อยละ 25-30 และที่น่าสนใจคือ ช่วงอายุระหว่าง 15-19 ปี มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 10.6 ในปี 2549 เป็นร้อยละ 21.5 ในปี 2553 อาชีพของผู้เข้ารับบำบัดรักษาส่วนใหญ่จะเป็นผู้ว่างงาน รองลงมาอาชีพรับจ้างและค้าขาย ในขณะที่กลุ่มนักเรียน/นักศึกษา มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 7.8 เป็นร้อยละ 10.6 ระดับการศึกษาของผู้เข้ารับบำบัดส่วนใหญ่ในปี 2553 จะอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ซึ่งแตกต่างจากปีก่อน ๆ ที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นหลักฐานที่ยืนยันว่าไอซ์เข้ามาสู่กลุ่มเด็กระดับชั้นประถมและมัธยมศึกษามากขึ้น รายได้ของผู้เข้าบำบัดส่วนใหญ่จะมีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท รองลงมา รายได้มากกว่า 10,000 บาท และระหว่าง 8,000-10,000 บาท จะเห็นได้ว่าผู้เสพยาบ้าส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีรายได้น้อย เนื่องจากปัจจุบันการขยายตลาดมาสู่ระดับล่างมากขึ้น โดยการแบ่งขายตามความต้องการของผู้เสพ ทำให้ผู้มีรายได้น้อยสามารถหาซื้อมาเสพได้ ส่งผลให้สัดส่วนของผู้มีรายได้น้อยมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น แม้ว่าพฤติกรรมการใช้ไอซ์จากผู้เข้ามาบำบัดรักษาส่วนใหญ่จะ

ระบุว่าใช้ยาชนิดเดียว แต่ก็มีย้อยละ 15-17 ที่ระบุว่ามีการใช้ไอซ์ร่วมกับยาเสพติดชนิดอื่นในลักษณะของการใช้สลับหรือใช้ร่วมกัน โดยยาเสพติดชนิดที่นิยมใช้ร่วมกับไอซ์ 3 ลำดับแรก คือ ยาบ้า กัญชา ยาไอซ์ ซึ่งอาจเป็นเพราะไอซ์เป็นยาเสพติดราคาแพง การเสพไอซ์เพียงอย่างเดียวมักจะไม่มีเพียงพอต่อความต้องการ เมาไม่ได้ตลอดช่วงการเที่ยวกลางคืน

วิธีการเสพไอซ์และอาการหลังเสพ การเสพไอซ์จะเสพได้ทั้งการสูดควัน การฉีด และการสูดเข้าทางจมูก แต่ส่วนมากมักจะใช้การสูดควันมากกว่า การออกฤทธิ์จะมีความแตกต่างจากการเสพยาบ้าที่เสพโดยวิธีลนไฟ เพราะการเสพหรือการสูดควันของยาบ้าจะได้รับสารหลายชนิดซึ่งเป็นอันตรายต่อร่างกายมากกว่า ในขณะที่การสูดควันของไอซ์จะได้เฉพาะเมทแอมเฟตามีนเท่านั้น โดยควันที่ถูกดูดซึม จะผ่านปอดเข้าสู่สมองและออกฤทธิ์อย่างรวดเร็ว การเสพไอซ์ด้วยการสูดควันนั้น พบว่า มีการใช้อุปกรณ์ 2 ชนิด คือ

1. การเสพโดยใช้โจ้ เป็นการเสพไอซ์ผ่านน้ำ ประกอบด้วยอุปกรณ์หลัก คือ ขวดแก้วใส่น้ำครึ่งขวด หลอดแก้วไว้เผาเลนไอซ์ และหลอด (หรืออุปกรณ์อย่างอื่น) สำหรับดูดควัน อุปกรณ์ที่ใช้สูบผ่านน้ำ เรียกว่า “โจ้” เป็นอุปกรณ์การเสพที่มีทั้งจัดทำขึ้นเองและซื้ออุปกรณ์สำเร็จรูปมาประกอบ ซึ่งการจะเลือกใช้โจ้แบบใดมาเสพไอซ์ก็แล้วแต่ฐานะและความสามารถของผู้เสพที่จะจัดหามาได้

1.1 อุปกรณ์สำเร็จรูป โจ้ที่เป็นอุปกรณ์สำเร็จรูปสามารถหาซื้อได้ตามตลาดนัด เช่น ในกรุงเทพฯ คือ ตลาดสะพานพุทธ หรือคลองถมฯ และต่างจังหวัด ตามตลาดนัดเฉพาะแห่งที่เยาวชนในแต่ละจังหวัดจะทราบกันว่าหาซื้อได้ เป็นต้น ซึ่งมีวิธีการเสพออยู่ 2 วิธีคือ 1) ใส่น้ำแดงหรือโออิชิ และลูกอมกลิ่นสตอเบอรี่ เพื่อเพิ่มกลิ่นหอม เป็นวิธีที่นิยม เพราะจะทำให้ไอซ์ละลายช้ากว่า 2) เป็นการเสพยาบ้ากับไอซ์ เพราะจะมีผลของการออกฤทธิ์ที่นานกว่าคือ 2-3 วัน

1.2 อุปกรณ์ดัดแปลง ถ้าไม่ซื้อโจ้ที่มีขายสำเร็จรูป ก็สามารถดัดแปลงมาจากขวดแก้วของอาหารเสริมหลายยี่ห้อ หรือใช้หลอดวิทยาศาสตร์และแท่งแก้วตัว L เป็นข้อต่อในการสูบ และสามารถทำให้เสพได้ 2 รู โดยการนำขวดแก้วมาใส่น้ำเปล่าไม่ถึงครึ่งขวด เจาะรูข้างขวดทั้งสองด้าน แล้วนำไอซ์ใส่ไปตรงกลางหลอดแก้ว และนำไปลนไฟขวดแก้วจึงสามารถดูดควันได้ทั้งสองรู นอกจากนี้ยังอาจมีการนำอุปกรณ์ต่างๆ รอบตัวมาประยุกต์เพื่อเป็นอุปกรณ์การเสพ เช่น การใช้ขวดน้ำยาบ้วนปาก หรือพลาสติกหยาบยี่ห้อโออิชิมาใส่น้ำ แล้วนำเกล็ดไอซ์ใส่ไปที่หลอดแก้ว ลนไฟแล้วก็เสพผ่านหลอดกาแฟ

2. การเสพโดยใช้ฟอยล์บุหรี การเสพด้วยวิธีนี้คล้ายกับการเสพยาบ้า โดยใช้กระดาษฟอยล์จากซองบุหรีมาพันให้เป็นหลอดขนาดใหญ่ แล้วจุดไฟลนในวัสดุที่เตรียมไว้ เป็นการเสพโดยไม่ต้องผ่านน้ำ การเสพไอซ์ด้วยวิธีนี้แม้จะสะดวก หาสถานที่เสพได้ง่าย แต่ผลที่ตามมาคือ จะทำให้ฟันผุมากกว่าการเสพผ่านโจ้ และยังสิ้นเปลืองมากกว่า เพราะควันที่สูญเสียไปมากกว่าการเสพผ่านโจ้

พฤติกรรมการเล่นเซฟไอซ์ พบว่า มักจะไม่เล่นตามลำพัง แต่จะเล่นร่วมกับเพื่อน ๆ ทั้งในลักษณะที่เล่นร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กเฉพาะเพื่อนไม่กี่คนที่บ้านและหอพัก บ้านเช่า หรือการเล่นร่วมกันหลาย ๆ คนในรูปของการจัดปาร์ตี้ฯ ทั้งในช่วงก่อนและหลังการไปเที่ยวสถานบันเทิง โดยในรูปแบบหลังนี้มักจะลงเองด้วยการมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มผู้ใช้ไอซ์ ทั้งที่เป็นแฟนและไม่ได้เป็นแฟน ด้วยเหตุผลที่ว่าเมื่อใช้ไอซ์แล้วมักจะมีอารมณ์ทางเพศสูง

อาการหลังเล่นเซฟไอซ์ จะขึ้นอยู่กับอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด และจินตนาการของผู้เล่นในช่วงก่อนและระหว่างการเล่น เช่น ถ้าผู้เล่นผัดหวัง ออกหัก เล่นเซฟไอซ์ก็จะร้องไห้ เสียใจ ถ้าก่อนเล่นต้องการมีเพศสัมพันธ์ก็จะมีความรู้สึกทางเพศพุ่งสูง ต้องระบายนอารมณ์ทางเพศ หรือถ้าต้องการเล่นเพื่อไปเที่ยวสถานบันเทิงก็จะมีรู้สึกอยากเต้นอยากด้นเต็มที่ เป็นต้น ผลของการเล่นเซฟไอซ์จะมีลักษณะคล้ายกับการเสพยาบ้า แต่ระดับการติดจะไม่เท่ากับยาบ้า โดยรวมเล่นเซฟไอซ์แล้วจะอยู่นิ่งมากกว่ายาบ้า ระยะเวลาออกฤทธิ์นานกว่า นิ่งเหม่อลอย บางคนอยากอยู่คนเดียว นิ่งเขียน นิ่งเล่นคนเดียว ไม่อยากรับประทานอาหาร แต่บางคนก็รู้สึกอยากรับประทานอาหารโดยเฉพาะเมื่อเล่นกับผู้ชายหลังการเล่นเซฟไอซ์ อาการของคนเล่นเซฟไอซ์ คือ ตาลอย ปากชืด โดยมากคนที่เล่นเซฟไอซ์มักจะเล่นแล้วมีความสุขสนาน เพราะมักร่วมเล่นกับเพื่อน ๆ หลายคน อารมณ์ร่วมของผู้เล่นกับเพื่อนจะหล่อหลอมให้เกิดอาการหลังเล่นที่เป็นความรู้สึกร่วม เช่น ไม่ใส่ใจกับคนรอบตัว เหมือนไม่มีใครอยู่ร่วมด้วย มีเฉพาะเพื่อนในกลุ่มเดียวกันเท่านั้นที่ร่วมรับรู้และสนุกด้วยกัน เป็นต้น

ผลเสียของการเล่นเซฟไอซ์ต่อสุขภาพ คือ ทำให้ร่างกายไม่แข็งแรง ทрудโทรม มีอาการเบลอ อยู่ในอาการเลื้อนลอย พูดเหมือนคนลึนไถ่ลึน บางรายหยุดเล่นไปนานเป็นเดือนก็ยังมีอาการลึนแข็ง พูดไม่ชัดเหมือนพูดติดอ่าง โดยหลักการทางการแพทย์การเล่นเซฟไอซ์มีผลต่อร่างกาย คือ รุม่านตาขยาย เหงื่อออกมาก ตามองพร่ามัว วิงเวียน ริมฝีปากแห้ง ความดันโลหิตสูง อัตราการหายใจสูงขึ้น อุณหภูมิในร่างกายสูงขึ้น ปวดศีรษะรุนแรง อัตราการเต้นของหัวใจเร็วขึ้น และผิดปกติ มือสั่น คลื่นเหียนอาเจียน

ผลเสียของการเล่นเซฟไอซ์ต่อพฤติกรรม คือ มีการหวาดระแวงและวิตกกังวลสูง พักผ่อนน้อย และมีความวิตกกังวลจากอาการประสาทหลอน นำไปสู่โรคนอนไม่หลับเรื้อรัง พูดมากขึ้น มีการทำงานหรือทำอะไรซ้ำ ๆ หุนหันพลันแล่น มีอาการทางจิต ถ้าใช้ไปนาน ๆ จะมีผลทำให้เกิดอาการซึมเศร้าอย่างรุนแรง ลดความอยากอาหาร และน้ำหนักตัวลดลงอย่างรวดเร็ว หวาดระแวง ย้ำคิดย้ำทำ มีความผิดปกติของปอดและไต มีอาการเกี่ยวกับฟัน มีโรคต่าง ๆ เกี่ยวกับหัวใจ ในกรณีที่ฉีดไอซ์เข้าทางเส้นเลือดจะทำให้ผู้ใช้มีความเสี่ยงสูงต่อการติดเชื้อไวรัสทางกระแสเลือด เช่น โรคตับอักเสบบี หรือ ซี หรือติดเชื้อเอดส์ เป็นต้น

วรพล หนูนุ่น และ ชาญชัย เรืองขจร (2554) ทำการศึกษาการพัฒนากระบวนการลดความต้องการใช้สารเสพติดเพื่อความบันเทิงของผู้ให้บริการทางเพศ บริเวณเขตชายแดนไทย-มาเลเซีย บ้านด่านนอก ตำบลสำนักขาม อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา พบว่า สถานบริการ

บันเทิงแต่ละแห่งมีการแพร่ระบาดของการใช้สารเสพติด ทั้งในกลุ่มของนักท่องเที่ยวและผู้ให้บริการทางเพศ สำหรับสถานที่เสฟ คือ ในห้องน้ำทั้งชายและหญิงของสถานประกอบการ โดยสถานบันเทิงประเภทดิสโก้เธค จะพบการเสฟไอซ์ด้วยการใช้อุปกรณ์การเสฟที่ไม่ได้ปกปิดต่อคนอื่นที่เข้าไปใช้ห้องน้ำร่วมกันแต่อย่างใด สำหรับสถานบริการประเภทบาร์ คาราโอเกะ สำนัก (ช่อง) และที่พิกที่ดัดแปลงในการให้บริการทางเพศแก่แขก ก็จะมีห้องสำหรับการเสฟไว้บริการโดยเฉพาะ หากเป็นการเสฟไอซ์สามารถเสฟที่โต๊ะหรือบาร์ได้เลยโดยไม่ต้องปกปิดแต่อย่างใด

นอกจากผู้ให้บริการทางเพศ ที่เสฟไอซ์เพื่อความบันเทิงแล้ว ยังพบว่ามีการใช้ไอซ์ในกลุ่มแม่ค้า ร้านเสริมสวย หรือผู้ประกอบการอื่น โดยสรุปเหตุผลของการเสฟได้ 7 รูปแบบ ดังนี้

1. ใช้เพื่อส่งเสริมการให้บริการทางเพศ รวมถึงเพิ่มความสุขในการมีเพศสัมพันธ์กับคู่อริ กล่าวคือ เมื่อใช้แล้วจะทำให้ผิวพรรณแดงตึง หน้าตาสดใส อวัยวะเพศ (ช่องคลอด) กระชับโดยไม่ฝืด เพราะมีอาการร่วมได้ง่าย เพียงลูบไล้ที่ผิวหนังก็จะเกิดการเสียวขนลุกชูได้
2. ลดความอาย พุดจาคล่องแคล่ว สามารถอ่อนแอได้ดีเป็นธรรมชาติ ทำให้สามารถทำยอดได้และมีค่าทิปที่เกิดจากความพึงพอใจของแขกในอัตราที่สูงกว่าปกติ
3. ใช้เพื่อความสนุกสนานร่วมกับแขก
4. ใช้เพื่อความสวยงามและรูปร่างที่ดี
5. ใช้แล้วไม่มีกลิ่นที่ทำให้แขกรู้ เพราะแขกมักจะไม่นิยมชอบผู้ให้บริการทางเพศที่เหมามาก่อน เว้นแต่การเสฟพร้อมกันกับแขกจะไม่ใช่ที่รังเกียจ
6. ยกระดับและได้รับการยอมรับจากกลุ่มว่าเป็นผู้มีรสนิยม หรือ “ไฮโซ”
7. แม้จะมีราคาแพง แต่ใช้แล้วอยู่ได้นานและแบ่ง ๆ กันได้ในกลุ่ม

โดยในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ยังพบว่า ผู้เสฟไอซ์ในพื้นที่ส่วนใหญ่จบการศึกษา ระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 33.3) รองลงมาเป็นระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. (ร้อยละ 25.9) มัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 18.5) ปริญญาตรี (ร้อยละ 13.0) และน้อยที่สุดเป็นระดับอนุปริญญา/ปวส. (ร้อยละ 9.3) ตามลำดับ โดยพบว่า เป็นผู้ที่กำลังศึกษาในระดับ ปวช. มัธยมศึกษาตอนปลาย (กศน.) และระดับปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 9.26

จากประสบการณ์ในการใช้สารเสพติดของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้ใช้สารเสพติดเพื่อความบันเทิง พบว่า ในกลุ่มยาเสพติดให้โทษ พบมีการใช้เฮโรอีนมากที่สุด (ร้อยละ 51.7) รองลงมาคือยาบ้า (ร้อยละ 40.0) ไอซ์ (ร้อยละ 35.0) กัญชา (ร้อยละ 13.3) และพืชกระท่อม (ร้อยละ 1.7) ตามลำดับ ในส่วนของวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พบว่า มีการใช้ในเมตาซีแอมมากที่สุด (ร้อยละ 43.3) รองลงมาเป็น อัลปราโซแลม (ร้อยละ 30.0) ไดอาซีแอม (ร้อยละ 13.3) และ คีตามิ (ร้อยละ 5.0) โดยกลุ่มที่ใช้สารเสพติดเพียงชนิดเดียว ส่วนใหญ่จะใช้เฮโรอีนมากที่สุด รองลงมาคือ ยาบ้า ไอซ์ และในเมตาซีแอม ตามลำดับ สำหรับกลุ่มที่ใช้สารเสพติด

ร่วมกันสองชนิด คือ จะใช้ไอซ์ร่วมกับยาบ้า มากที่สุด รองลงมา จะใช้เฮ็คซ์ตาซีร่วมกับโนเมตาซีแพม, เฮ็คซ์ตาซีร่วมกับอัลปราโซแลม, ยาบ้าร่วมกับโนเมตาซีแพม, กัญชาร่วมกับอัลปราโซแลม ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่ใช้ยาเสพติดร่วมกัน 3 ชนิด จะใช้เฮ็คซ์ตาซี+อัลปราโซแลม+โนเมตาซีแพม มากที่สุด รองลงมาเป็น ไอซ์+ยาบ้า+อัลปราโซแลม, ไอซ์+ยาบ้า+โนเมตาซีแพม, ไอซ์+ยาบ้า+กัญชา, ไอซ์+อัลปราโซแลม+โนเมตาซีแพม, เฮ็คซ์ตาซี+โนเมตาซีแพม+ไดอาซีแพม, เฮ็คซ์ตาซี+คีตามีน+โนเมตาซีแพม, เฮ็คซ์ตาซี+พีชกระท่อม+โนเมตาซีแพม, กัญชา+โนเมตาซีแพม+ไดอาซีแพม ตามลำดับ กลุ่มที่ยาเสพติดร่วมกันใช้ 4 ชนิด มักใช้เฮ็คซ์ตาซี+อัลปราโซแลม+โนเมตาซีแพม+ไดอาซีแพม มากที่สุด รองลงมาเป็น เฮ็คซ์ตาซี+คีตามีน+โนเมตาซีแพม+ไดอาซีแพม, ไอซ์+เฮ็คซ์ตาซี+กัญชา+อัลปราโซแลม และไอซ์+ยาบ้า+กัญชา+อัลปราโซแลม ตามลำดับ และสำหรับกลุ่มที่ใช้ยาเสพติดร่วมกัน 5 ชนิด มักจะใช้เฮ็คซ์ตาซี+คีตามีน+อัลปราโซแลม+โนเมตาซีแพม+ไดอาซีแพม, ยาบ้า+เฮ็คซ์ตาซี+อัลปราโซแลม+โนเมตาซีแพม+ไดอาซีแพม, ไอซ์+ยาบ้า+เฮ็คซ์ตาซี+อัลปราโซแลม+ไดอาซีแพม และไอซ์+ยาบ้า+เฮ็คซ์ตาซี+อัลปราโซแลม+โนเมตาซีแพม ในสัดส่วนใกล้เคียงกัน ตามลำดับ ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลให้เหตุผลประกอบของการใช้สารเสพติดหลายชนิดว่า การเสพยาเสพติดหลายชนิดร่วมกัน ทำให้รู้สึกว่าไม่ต้องพึ่งสารเสพติดตัวใดตัวหนึ่งเป็นการเฉพาะ คือ ทำให้ไม่รู้สึกว่าติด ไม่ใช้ก็ได้ ใช้อะไรก็ได้ เพียงแต่หากไม่ใช้จะทำให้อารมณ์ในการทำงานไม่ดี ไม่คล่องแคล่ว ถ้าวันไหนไม่ทำงาน เช่น ช่วงที่มีประจำเดือน หรือรับแขกที่เป็นขาประจำ ซึ่งเป็นแขกที่ไม่ชอบให้ใช้สารเสพติด ก็ไม่จำเป็นต้องใช้ในช้วงนั้น จึงมั่นใจว่าไม่ติด

การศึกษาในครั้งนี้ ทำให้ทราบว่า วิธีการเสพยาไอซ์ที่กลุ่มตัวอย่างนิยมคือ การสูดควันผ่านอุปกรณ์ และกลุ่มตัวอย่างยังสามารถหาซื้อไอซ์ได้ตั้งแต่ครั้งละ 500 - 1,000 บาท หากไม่มีเงินจะซื้อครั้งละ 300 บาท ก็มีแบ่งขายให้ แต่ยิ่งซื้อหน่วยละน้อยๆ จะยิ่งขาดทุน แต่หากซื้อทีละมากก็จะใช้มาก ทำให้รู้สึกไม่ค่อยดี เพราะไม่ได้อยากใช้มาก จึงจำกัดตัวเองโดยการมีไว้เสพแต่พอดี ส่วนใหญ่จึงใช้วิธีลงขันกับเพื่อนในการซื้อแล้วแบ่งเสพด้วยกัน แบบของใครของมัน แต่หลักๆ มักจะเสพด้วยกันกับแขก

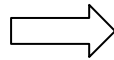
สำหรับพฤติกรรมการใช้สารเสพติดอื่นๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และสูบบุหรี่ กล่าวคือ มีการดื่มเหล้า (ร้อยละ 56.7) ดื่มเบียร์ (ร้อยละ 53.3) เครื่องดื่มอื่นๆ ที่ผสมแอลกอฮอล์รูปแบบต่างๆ (ร้อยละ 30.0) และดื่มไวน์ (ร้อยละ 3.3) โดยมีการสูบบุหรี่ มากถึงร้อยละ 63.3

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาวิจัย การเสพและค้าไอซ์ (Methamphetamine) ของผู้ต้องขังที่กระทำ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด: ศึกษากรณีเรือนจำและทัณฑสถานในจังหวัดสงขลา ผู้ศึกษาได้ กำหนดกรอบแนวคิดและตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent)

- เพศ
- อายุ
- ศาสนา
- ภูมิลำเนาเดิม
- ระดับการศึกษา
- สถานภาพการสมรส
- อาชีพก่อนถูกจับกุม
- ทัศนคติต่อไอซ์
- สาเหตุการเสพและค้าไอซ์
- พฤติกรรมเสี่ยง

ตัวแปรตาม (Dependent)

รูปแบบการเสพและการค้าไอซ์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติ สาเหตุ พฤติกรรมเสี่ยง และแผนปฏิบัติการ (Modus Operandi) ของการเสพและการค้าไอซ์ (Methamphetamine) ในผู้ต้องขังที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เฉพาะคดีไอซ์ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ที่ถูกควบคุมตัวในเรือนจำและทัณฑสถานในจังหวัดสงขลา

ประชากร กลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัย คือ ผู้ต้องขังที่ถูกควบคุมตัวในเรือนจำและทัณฑสถานในจังหวัดสงขลา จำนวน 5 แห่ง ประกอบด้วย เรือนจำกลางสงขลา เรือนจำจังหวัดสงขลา เรือนจำนาทวี ทัณฑสถานหญิงสงขลา และทัณฑสถานบำบัดพิเศษสงขลา โดยเป็นผู้ต้องขังซึ่งกระทำความผิดคดียาเสพติด เฉพาะคดีไอซ์ (Methamphetamine) ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ได้แก่ ข้อหาเสพ ข้อหาครอบครองโดยผิดกฎหมาย ข้อหาครอบครองเพื่อจำหน่าย ข้อหาจำหน่าย ข้อหานำเข้า ข้อหาส่งออก ข้อหาผลิต รวมจำนวนทั้งสิ้น 454 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดคดียาเสพติด เฉพาะคดีไอซ์ (Methamphetamine) ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ซึ่งถูกควบคุมตัวในเรือนจำกลางสงขลา เรือนจำจังหวัดสงขลา เรือนจำนาทวี ทัณฑสถานหญิงสงขลา และทัณฑสถานบำบัดพิเศษสงขลา ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 454 คน คำนวณขนาดตัวอย่างจากสูตรของยามานะ (Yamane, 1973) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน .05 ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 212 คน กำหนดขนาดตัวอย่างของผู้ต้องขังตามสัดส่วนประชากรในแต่ละเรือนจำและทัณฑสถาน และเลือกตัวอย่างจากประชากรแต่ละเรือนจำและทัณฑสถานด้วยวิธีการสุ่มแบบง่าย โดยการจับฉลากแบบไม่แทนที่ (บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2545)

คำนวณหาขนาดตัวอย่าง โดยใช้สูตร ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง (0.05)

$$\begin{aligned}
 \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง} &= \frac{454}{1+454(0.05)^2} \\
 &= \frac{454}{1+454(0.0025)} \\
 &= \frac{454}{1+1.14} = 212.15 \\
 &= 212
 \end{aligned}$$

ดังนั้น จะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 212 คน จากนั้นกำหนดขนาดตัวอย่างของผู้ต้องขังตามสัดส่วนประชากรในแต่ละเรือนจำและทัณฑสถาน (ดังตาราง) และเลือกตัวอย่างจากประชากรแต่ละเรือนจำและทัณฑสถานด้วยวิธีการสุ่มแบบง่าย โดยการจับสลากแบบไม่แทนที่ เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่ต้องการ ดังนี้

ลำดับ	เรือนจำ/ทัณฑสถาน	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	เรือนจำจังหวัดสงขลา	178	$\frac{178 \times 212}{454} = 83.12 = 83$
2	เรือนจำนาทวี	120	$\frac{120 \times 212}{454} = 56.04 = 56$
3	ทัณฑสถานหญิงสงขลา	78	$\frac{78 \times 212}{454} = 36.42 = 37$
4.	ทัณฑสถานบำบัดพิเศษสงขลา	58	$\frac{58 \times 212}{454} = 27.8 = 27$
5	เรือนจำกลางสงขลา	20	$\frac{20 \times 212}{454} = 9.34 = 9$
	รวม	454	212

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้า เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมุ่งเน้นเฉพาะด้านที่เกี่ยวข้องกับแผนประทุษกรรม (Modus Operandi) ของการเสพยาและการค้าไอซ์ (Methamphetamine) สำหรับใช้สอบถามกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้ต้องขังที่กระทำความผิดคดียาเสพติด เฉพาะคดีไอซ์ (Methamphetamine) ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ที่ถูกควบคุมตัวในเรือนจำกลางสงขลา เรือนจำจังหวัดสงขลา เรือนจำนาทวี ทัณฑสถานหญิงสงขลา และทัณฑสถานบำบัดพิเศษสงขลา โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป ประกอบด้วย เพศ อายุ ศาสนา ภูมิลำเนาเดิม ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพก่อนถูกจับกุม และข้อมูลเกี่ยวกับคดียาเสพติดที่ถูกจับกุม ได้แก่ ข้อกล่าวหาที่ถูกจับกุม จำนวนครั้งที่ถูกจับกุม/ดำเนินคดี การพิพากษา โดยมีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบปลายปิดให้เลือกตอบ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ สาเหตุ พฤติกรรมเสี่ยง เกี่ยวกับการเสพยาและการค้าไอซ์ (Methamphetamine) ประกอบด้วย ประเด็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเสพยา ทัศนคติต่อการค้าไอซ์ สาเหตุของการเสพยา สาเหตุของการค้าไอซ์ และพฤติกรรมเสี่ยงของการเสพยาและค้าไอซ์ ได้แก่ การสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การเล่นการพนัน การเที่ยวกลางคืน โดยมีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบปลายปิดให้เลือกตอบ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับแผนประทุษกรรม (Modus Operandi) ของการเสพยาไอซ์ (Methamphetamine) ประกอบด้วย รูปแบบการเสพยาไอซ์ ได้แก่ ประวัติการเสพยาเสพติด ชนิดอื่นก่อนที่จะเสพยาไอซ์ ลำดับของการเสพยาเสพติดชนิดต่างๆ ก่อนการเสพยาไอซ์ วิธีเสพยาไอซ์ สีของไอซ์ที่ชอบเสพยา ชื่อเรียกของไอซ์ สี และพฤติกรรมการเสพยาไอซ์ ได้แก่ ลักษณะการเสพยาไอซ์ ความถี่ในการเสพยา การแนะนำ/ชักชวนให้ผู้อื่นเสพยา เหตุผลที่แนะนำ/ชักชวนให้ผู้อื่นเสพยา โดยมีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบปลายปิดให้เลือกตอบ

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับแผนประทุษกรรม (Modus Operandi) ของการค้าไอซ์ (Methamphetamine) ประกอบด้วย รูปแบบการค้าไอซ์ ได้แก่ ประวัติการค้ายาเสพติดชนิดอื่นก่อนที่จะค้าไอซ์ ลำดับของการค้ายาเสพติดชนิดต่างๆ ก่อนการค้าไอซ์ ระยะเวลาการค้ายาเสพติดชนิดอื่นก่อนการค้าไอซ์ ระยะเวลาการค้าไอซ์ แหล่งของการค้าไอซ์ ความถี่ในการค้าไอซ์ ปริมาณของไอซ์ในการค้าแต่ละครั้ง กำไรที่ได้รับจากการค้าไอซ์ การนำรายได้จากการค้าไอซ์ ไปใช้ อาชีพของลูกค้ายี่ห้อไอซ์ จุดประสงค์ของลูกค้ายี่ห้อไอซ์ และพฤติกรรมการค้าไอซ์ ได้แก่ วิธีการหาลูกค้า วิธีการชักชวนไอซ์ วิธีการชำระเงิน เลขบัญชีที่ใช้โอนเงิน และวิธีการส่งไอซ์ โดยมีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบปลายปิดให้เลือกตอบ

การควบคุมคุณภาพของเครื่องมือ

1. การหาค่าความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ ความชัดเจนและความครอบคลุมของข้อคำถาม ให้ตรงตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย จากนั้นปรับปรุงแก้ไขด้านภาษาตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ และคำนวณหาค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (content validity index [CVI]) ของแบบสอบถาม ได้เท่ากับ 0.92

2. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการหาความตรงตามเนื้อหาแล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมในการวิจัย โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับผู้ต้องขังที่กระทำความผิดคดียาเสพติด เฉพาะคดีไอซ์ (Methamphetamine) ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ที่ถูกควบคุมตัวในเรือนจำจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 30 คน และนำผลที่ได้มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรคูเดอร์และริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson [KR-20]) ได้ค่าความคงที่ภายในของแบบสอบถามเท่ากับ 0.72

การพิทักษ์สิทธิของผู้เข้าร่วมวิจัย

ผู้วิจัยทำหนังสือแนะนำโครงร่างการวิจัยเพื่อสารนิพนธ์ และทำหนังสือขออนุญาตผ่านผู้บัญชาการเรือนจำ/ทัณฑสถานจังหวัดสงขลา เพื่อขอความร่วมมือในการทำวิจัย โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการวิจัย ประโยชน์ที่จะได้รับ และการนำผลการวิจัยไปใช้ ผู้เข้าร่วมวิจัยจะได้รับการชี้แจงการพิทักษ์สิทธิ โดยชี้แจงว่า ผู้เข้าร่วมวิจัยมีสิทธิในการตอบคำถามด้วยความสมัครใจ การบันทึกข้อมูลจะไม่มีการระบุชื่อ แต่จะใช้วิธีการใส่รหัสแทน ข้อมูลที่ได้จะปกปิดเป็นความลับและใช้ในการวิจัยเท่านั้น ผลการวิจัยที่ได้จะนำเสนอข้อมูลในภาพรวมเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ไม่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคดีแต่อย่างใด ผู้เข้าร่วมการวิจัยมีสิทธิที่จะตอบตกลงหรือปฏิเสธที่จะเข้าร่วมการวิจัย และสามารถถอนตัวออกจากการวิจัยได้ทุกกระยะโดยไม่ต้องชี้แจงเหตุผล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินงานตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือถึงผู้บัญชาการเรือนจำกลางสงขลา เรือนจำจังหวัดสงขลา เรือนจำนาทวี ทักษสถานหญิงสงขลา และทัณฑสถานบำบัดพิเศษสงขลา เพื่อแนะนำตัว ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย และขออนุญาตดำเนินการศึกษาวิจัย
2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังเรือนจำและทัณฑสถานในจังหวัดสงขลา ทั้ง 5 แห่ง โดยนำส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง
3. เก็บรวบรวมข้อมูล โดยให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม กรณีเป็นชาวต่างชาติหรือไม่สามารถอ่านได้ ผู้วิจัยและเจ้าหน้าที่ประจำเรือนจำและทัณฑสถานเป็นผู้อ่านให้กลุ่มตัวอย่างตอบ ได้รับแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์กลับคืนจำนวน 212 ฉบับ
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาบรรณาธิกรข้อมูล และนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป ประกอบด้วย เพศ อายุ ศาสนา ภูมิลำเนาเดิม ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพก่อนถูกจับกุม และข้อมูลเกี่ยวกับคดีอาชญากรรมที่ถูกจับกุม ได้แก่ ข้อกล่าวหาที่ถูกจับกุม จำนวนครั้งที่ถูกจับกุม/ดำเนินคดี การพิพากษา นำมาแจกแจงโดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ สาเหตุ พฤติกรรมเสี่ยง เกี่ยวกับการเสพยาและการค้าไอซ์ (Methamphetamine) ประกอบด้วย ประเด็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเสพยาไอซ์ ทัศนคติต่อการค้าไอซ์ สาเหตุของการเสพยาไอซ์ สาเหตุของการค้าไอซ์ และพฤติกรรมเสี่ยงของการเสพยาและค้าไอซ์ ได้แก่ การสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การเล่นเกมพนัน การเที่ยวกลางคืน นำมาแจกแจงโดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ โดยจำแนกเป็นการเสพยา และการค้าไอซ์
3. ข้อมูลเกี่ยวกับแผนประทุษกรรม (Modus Operandi) ของการเสพยาไอซ์ (Methamphetamine) ประกอบด้วย รูปแบบการเสพยาไอซ์ ได้แก่ ประวัติการเสพยาเสพติดชนิดอื่นก่อนที่จะเสพยาไอซ์ ลำดับของการเสพยาเสพติดชนิดต่างๆ ก่อนการเสพยาไอซ์ วิธีเสพยาไอซ์ สีของไอซ์ที่ชอบเสพยา ชื่อเรียกของไอซ์ สี และพฤติกรรมการเสพยาไอซ์ ได้แก่ ลักษณะการเสพยาไอซ์ ความถี่ในการเสพยา การแนะนำ/ชักชวนให้ผู้อื่นเสพยา เหตุผลที่แนะนำ/ชักชวนให้ผู้อื่นเสพยา นำมาแจกแจงโดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ
4. ข้อมูลเกี่ยวกับแผนประทุษกรรม (Modus Operandi) ของการค้าไอซ์ (Methamphetamine) ประกอบด้วย รูปแบบการค้าไอซ์ ได้แก่ ประวัติการค้ายาเสพติดชนิดอื่น

ก่อนที่จะค้าไอซ์ ลำดับของการค้ายาเสพติดชนิดต่างๆ ก่อนการค้าไอซ์ ระยะเวลาการค้า ยาเสพติดชนิดอื่นก่อนการค้าไอซ์ ระยะเวลาการค้าไอซ์ แหล่งของการค้าไอซ์ ความถี่ในการค้า ไอซ์ ปริมาณของไอซ์ในการค้าแต่ละครั้ง กำไรที่ได้รับจากการค้าไอซ์ การนำรายได้จากการค้าไอซ์ ไปใช้ อาชีพของลูกค้ายี่ห้อไอซ์ จุดประสงค์ของลูกค้ายี่ห้อไอซ์ และพฤติกรรมการค้าไอซ์ ได้แก่ วิธีการหาลูกค้า วิธีการชุกชอนไอซ์ วิธีการชำระเงิน เลขบัญชีที่ใช้โอนเงิน และวิธีการส่งไอซ์ นำมาแจกแจงโดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาทัศนคติ สาเหตุ พฤติกรรมเสี่ยง และแผนประทุษกรรม (Modus Operandi) ของการเสพและการค้าไอซ์ (Methamphetamine) ในผู้ต้องขังที่กระทำ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เฉพาะคดีไอซ์ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ที่ ถูกควบคุมตัวในเรือนจำและทัณฑสถานในจังหวัดสงขลา ได้แก่ เรือนจำกลางสงขลา เรือนจำ จังหวัดสงขลา เรือนจำนาทวี ทัณฑสถานหญิงสงขลา และทัณฑสถานบำบัดพิเศษสงขลา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนและมีความสมบูรณ์ จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 212 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอในรูปตารางประกอบการ บรรยาย แบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป และข้อมูลเกี่ยวกับคดียาเสพติดที่ถูก จับกุม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ สาเหตุ พฤติกรรมเสี่ยง เกี่ยวกับการเสพและ การค้าไอซ์

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับแผนประทุษกรรมของการเสพไอซ์

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับแผนประทุษกรรมของการค้าไอซ์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป และข้อมูลเกี่ยวกับคดียาเสพติดที่ถูกจับกุม

กลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศชาย ร้อยละ 71.7 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 28.3 มีอายุระหว่าง 31-35 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.6 รองลงมา มีอายุระหว่าง 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.2 นับถือศาสนาพุทธมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.8 รองลงมานับถือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 17.5 ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่ภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 77.8 และเป็นชาวต่างชาติ (มาเลเซีย) คิดเป็นร้อยละ 9.0 จบการศึกษาระดับมัธยมต้น/ปวช. มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.8 รองลงมาคือ จบการศึกษาระดับประถมศึกษา และมัธยมปลาย/ปวส. คิดเป็นร้อยละ 29.7 และ 21.2 ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด และสมรสแล้วอยู่ร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 39.2 และ 37.7 ตามลำดับ ก่อนการถูกจับกุมส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ รับจ้าง/แรงงาน/กรรมกร และค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 33.0 และ 29.7 ตามลำดับ (รายละเอียดตั้งแสดงในตาราง 1)

ตาราง 1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลสถานภาพทั่วไป (n = 212)

ข้อมูลสถานภาพทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	152	71.7
หญิง	60	28.3
อายุ		
น้อยกว่า 16 ปี	13	6.1
16 - 20 ปี	3	1.5
21 - 25 ปี	34	16.0
26 - 30 ปี	45	21.2
31 - 35 ปี	67	31.6
36 - 40 ปี	38	17.9
มากกว่า 40 ปี	12	5.7
ศาสนา		
พุทธ	165	77.8
อิสลาม	37	17.5
คริสต์	8	3.8
อื่นๆ	2	0.9

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลสถานภาพทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ภูมิลำเนาเดิม		
ภาคใต้	165	77.8
ภาคเหนือ	12	5.6
ภาคกลาง	8	3.8
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	8	3.8
ชาวต่างชาติ	19	9.0
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้รับการศึกษา	8	3.8
ประถมศึกษา	63	29.7
มัธยมต้น หรือ ปวช.	76	35.8
มัธยมปลาย หรือ ปวส.	45	21.2
อนุปริญญา	11	5.2
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	9	4.3
สถานภาพการสมรส		
โสด	83	39.2
สมรสแล้วอยู่ร่วมกัน	80	37.7
หย่าร้าง / แยกกันอยู่	36	17.0
เป็นหม้าย	13	6.1
อาชีพก่อนถูกจับกุม		
รับจ้าง / แรงงาน / กรรมกร	70	33.0
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	63	29.7
ไม่มีอาชีพ/ว่างงาน	24	11.3
นักเรียน/นักศึกษา	15	7.1
พนักงานบริษัทเอกชน	14	6.6
เกษตรกรกรรม	12	5.7
พนักงานในสถานบันเทิง	9	4.2
เจ้าหน้าที่ของรัฐ	5	2.4

กลุ่มตัวอย่างถูกจับกุมด้วยข้อกล่าวหาครอบครองเพื่อจำหน่าย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.6 รองลงมาถูกจับกุมด้วยข้อกล่าวหาครอบครองโดยผิดกฎหมาย ข้อกล่าวหาจำหน่าย และข้อกล่าวหาเสพ คิดเป็นร้อยละ 22.2, 19.3, และ 17.9 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ถูกจับกุมครั้งนี้เป็นครั้งแรก คิดเป็นร้อยละ 72.6 และส่วนใหญ่คดีปัจจุบันพิพากษาแล้ว คิดเป็นร้อยละ 53.3 (รายละเอียดดังแสดงในตาราง 2)

ตาราง 2

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลคดียาเสพติดที่ถูกจับกุม ($n = 212$)

ข้อมูลคดียาเสพติดที่ถูกจับกุม	จำนวน	ร้อยละ
ข้อกล่าวหาที่ถูกจับกุม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ครอบครองเพื่อจำหน่าย	137	64.6
ครอบครองโดยผิดกฎหมาย	47	22.2
จำหน่าย	41	19.3
เสพ	38	17.9
ผลิต	7	3.3
นำเข้า	5	2.4
ส่งออก	5	2.4
จำนวนครั้งที่ถูกจับกุม		
1 ครั้ง	154	72.6
2 ครั้ง	42	19.8
3 ครั้ง	11	5.2
4 ครั้ง	5	2.4
การพิพากษาของคดีปัจจุบัน		
พิพากษาแล้ว	113	53.3
ยังไม่พิพากษา	99	46.7

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทัศนคติ สาเหตุ พฤติกรรมเสี่ยง เกี่ยวกับการเสพและการค้าไอซ์

2.1 ทัศนคติต่อการเสพและการค้าไอซ์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีทัศนคติต่อการเสพไอซ์ในทางลบ จะเห็นว่า การเสพไอซ์จะทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย และทำให้ร่างกายทรุดโทรม คิดเป็นร้อยละ 57.1 และ 50.0 ตามลำดับ แต่ยังเห็นว่าการเสพไอซ์ดีกว่าการเสพยาเสพติดชนิดอื่น คือ ทำให้ร่างกายทรุดโทรมน้อยกว่า และหาซื้อได้ง่าย/สะดวกกว่า คิดเป็นร้อยละ 25.5 และ 23.6 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีกลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติต่อการเสพไอซ์ในทางบวก คือ เห็นว่าการเสพไอซ์จะทำให้มีอารมณ์ทางเพศเพิ่มขึ้น เสพแล้วช่วยให้ผิวพรรณผ่องใส/ขาวขึ้น และเสพแล้วทำให้มีความกล้า/เชื่อมั่นตนเองมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 45.3, 27.4, และ 25.9 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาทัศนคติต่อการค้าไอซ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติต่อการค้าไอซ์ในทางบวกมากที่สุด กล่าวคือ เห็นว่าการค้าไอซ์ทำกำไรได้มากกว่า และมีลูกค้ามากกว่ายาเสพติดชนิดอื่น คิดเป็นร้อยละ 59.4 และ 50.0 ตามลำดับ สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติต่อการค้าไอซ์ในทางลบ เห็นว่าการค้าไอซ์จะได้รับโทษหนักกว่ายาเสพติดชนิดอื่น และส่งผลทำลายเยาวชน ครอบครัว และชุมชนมากกว่ายาเสพติดชนิดอื่น คิดเป็นร้อยละ 35.4 และ 33.5 ตามลำดับ (รายละเอียดดังแสดงในตาราง 3)

ตาราง 3

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามทัศนคติต่อการเสพและการค้าไอซ์

ทัศนคติ	จำนวน	ร้อยละ
ทัศนคติต่อการเสพไอซ์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
มีผลเสีย คือ สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย	121	57.1
มีผลเสีย คือ ทำให้ร่างกายทรุดโทรม	106	50.0
มีผลเสีย คือ เป็นที่รังเกียจของคนในสังคม	48	22.6
มีผลเสีย คือ เสพแล้วมีโอกาสติดมากกว่ายาเสพติดชนิดอื่น	35	16.5
ร่างกายทรุดโทรมน้อยกว่ายาเสพติดชนิดอื่น	54	25.5
หาซื้อและขายได้ง่าย/สะดวก	50	23.6
คุ้มค่ากว่าการเสพยาเสพติดชนิดอื่น	46	21.7
เสพเพื่อช่วยในการประกอบอาชีพในสถานบริการ กลางคืน	28	13.2
ดีกว่ายาเสพติดชนิดอื่น เพราะเสพแล้วไม่มีใครรู้	22	10.4

ตาราง 3 (ต่อ)

ทัศนคติ	จำนวน	ร้อยละ
เสพแล้วทำให้มีอารมณ์ทางเพศเพิ่มขึ้น	95	45.3
เสพแล้วช่วยให้ผิวพรรณผ่องใส/ขาวขึ้น	58	27.4
เสพแล้วทำให้มีความกล้า/เชื่อมั่นตนเองมากขึ้น	55	25.9
ทำให้หุ่นดี	38	17.9
เสพแล้วทำให้มีพลังกำลังมากขึ้น	37	17.5
ช่วยลดความอ้วนได้	32	15.1
เสพแล้วเป็นการยกระดับตนเอง (ไฮโซ) มากขึ้น	30	14.3
เสพแล้วจะได้รับการยอมรับจากเพื่อน/สังคม	29	13.7
ทัศนคติต่อการค้าไอซ์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ทำกำไรได้มากกว่ายาเสพติดชนิดอื่น	126	59.4
ลูกค้ามีความต้องการมากกว่ายาเสพติดชนิดอื่น	106	50.0
ซุกซ่อนได้ง่ายและสะดวก	62	29.2
ทำลายทิ้งได้ง่ายกรณีจะถูกจับกุม	47	22.2
หาซื้อง่ายกว่า	43	20.3
ถูกจับกุมยากกว่ายาเสพติดชนิดอื่น	25	11.8
โทษเบากว่ายาเสพติดชนิดอื่น	8	3.8
โทษหนักกว่ายาเสพติดชนิดอื่น	75	35.4
ทำลายเยาวชน ครอบครัว ชุมชน	71	33.5
ทำลายเศรษฐกิจ สังคม ประเทศชาติ	36	17.0

2.2 สาเหตุของการเสพและการค้าไอซ์

กลุ่มตัวอย่างที่เสพไอซ์มีทั้งสิ้น 211 คน (ร้อยละ 99.5) เลือกเสพไอซ์เพราะอยากรู้ อยากลองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.0 รองลงมาเป็นเพราะเพื่อนชวน/เสพตามเพื่อน และเสพเพราะความเครียด คิดเป็นร้อยละ 34.4 และ 34.0 ตามลำดับ สำหรับสาเหตุของการค้าไอซ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกค้าไอซ์ เพราะรายได้ดีกว่าอาชีพอื่น และรายได้ดีกว่าค้ายาเสพติดชนิดอื่น คิดเป็นร้อยละ 42.5 และ 24.5 ตามลำดับ (รายละเอียดดังแสดงในตาราง 4)

ตาราง 4

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาเหตุของการเสพและการค้าไอซ์

สาเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
สาเหตุของการเสพไอซ์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) n=211		
อยากรู้อยากลอง	142	67.0
เพื่อนชวน / ตามเพื่อน	73	34.4
ความเครียด	72	34.0
ต้องการให้เพื่อนยอมรับ	30	14.2
หาซื้อได้ง่าย	30	14.2
คุ้มค่าและประหยัดกว่าเสพยาบ้า	26	12.3
ไม่มีอะไรทำ	13	6.1
ครอบครัวแตกแยก	9	5.7
ถูกบังคับ	2	0.9
สาเหตุของการค้าไอซ์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) n=212		
รายได้ดี	90	42.5
รายได้ดีกว่าการค้ายาเสพติดชนิดอื่น	52	24.5
รายได้ที่มีอยู่เดิมไม่พอรายจ่าย	48	22.6
ลูกค้ามีมากกว่ายาเสพติดชนิดอื่น	47	22.2
ต้องการนำเงินมาซื้อยาเพื่อเสพ	46	21.7
มีภาระหนี้สิน	39	18.4
ไม่มีงานทำ	25	11.8

2.3 พฤติกรรมเสี่ยงของผู้เสพและผู้ค้าไอซ์

เมื่อพิจารณาด้านพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ สูบบุหรี่เป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 58.5 มีเพียงร้อยละ 25.5 เท่านั้น ที่ไม่สูบบุหรี่ กลุ่มตัวอย่าง ต้มเครื่องต้มที่มีแอลกอฮอล์นาน ๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 60.4 และชอบเที่ยวกลางคืนนาน ๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.5 สำหรับการพนัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เล่นการพนัน คิดเป็นร้อยละ 48.1 แต่บางส่วนเล่นการพนันนาน ๆ ครั้ง และเล่นการพนันเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 42.0 และ 9.9 ตามลำดับ (รายละเอียดดังแสดงในตาราง 5)

ตาราง 5

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมเสี่ยง (n=212)

พฤติกรรมเสี่ยง	จำนวน	ร้อยละ
การสูบบุหรี่		
ไม่สูบ	54	25.5
นาน ๆ ครั้ง	34	16.0
สูบเป็นประจำ	124	58.5
การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์		
ไม่ดื่ม	51	24.1
นาน ๆ ครั้ง	128	60.4
ดื่มเป็นประจำ	33	15.6
เล่นการพนัน		
ไม่เล่น	102	48.1
นาน ๆ ครั้ง	89	42.0
เล่นประจำ	21	9.9
เที่ยวกลางคืน		
ไม่เที่ยวเลย	49	23.1
นาน ๆ ครั้ง	122	57.5
เที่ยวประจำ	41	19.3

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับแผนประทุษกรรมของการเสฟไอซ์

3.1 รูปแบบการเสฟไอซ์

รูปแบบของการเสฟไอซ์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่จะเสฟยาเสฟติดชนิดอื่นมาก่อนเสฟไอซ์ คิดเป็นร้อยละ 68.2 โดยเริ่มต้นด้วยการเสฟยาบ้า เริ่มต้นด้วยการเสฟกัญชา เริ่มต้นด้วยการเสฟยาอี คิดเป็นร้อยละ 33.0, 21.7, และ 7.5 ตามลำดับ ซึ่งวิธีที่นิยมเสฟไอซ์มากที่สุดคือ การสูบ คิดเป็นร้อยละ 96.7 สำหรับสีของไอซ์ที่กลุ่มตัวอย่างนิยมเสฟมากที่สุดคือ สีขาว คิดเป็นร้อยละ 66.0 รองลงมาคือ สีเหลือง และสีฟ้า คิดเป็นร้อยละ 9.4 เท่ากัน ชื่อเรียกของไอซ์ที่นิยมเรียกมากที่สุด คือ “น้ำแข็ง” คิดเป็นร้อยละ 83.5 รองลงมาเรียกว่า “ไอซ์” คิดเป็นร้อยละ 38.7 (รายละเอียดดังแสดงในตาราง 6)

ตาราง 6

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการเสฟไอซ์ (n=211)

รูปแบบการเสฟไอซ์	จำนวน	ร้อยละ
เคยเสฟยาเสฟติดอื่นก่อนเสฟไอซ์		
ไม่เคยเสฟ	67	31.8
เคยเสฟ	144	68.2
เริ่มต้นด้วยการเสฟยาบ้า	70	33.0
เริ่มต้นด้วยการเสฟกัญชา	46	21.7
เริ่มต้นด้วยการเสฟยาอี	16	7.5
เริ่มต้นด้วยการเสฟกระท่อม	9	4.2
เริ่มต้นด้วยการเสฟวัตถุออกฤทธิ์อื่น ๆ	2	0.9
เริ่มต้นด้วยการเสฟโคเคน	1	0.5
วิธีการเสฟไอซ์		
สูบ	204	96.7
ฉีด	7	3.3

ตาราง 6 (ต่อ)

รูปแบบการเสฟไอซ์	จำนวน	ร้อยละ
สีของไอซ์ที่ชอบเสฟ		
ขาว	140	66.0
เหลือง	20	9.4
ขาวขุ่น	20	9.4
ฟ้า	18	8.5
สีอื่นๆ	13	6.6
ชื่อเรียกไอซ์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
น้ำแข็ง	177	83.5
ไอซ์	82	38.7
ขนม	6	2.9

3.2 พฤติกรรมการเสฟไอซ์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมเสฟไอซ์ร่วมกับคนอื่น 2-3 คน คิดเป็นร้อยละ 66.5 รองลงมานิยมเสฟไอซ์คนเดียว คิดเป็นร้อยละ 18.4 โดยเสฟไอซ์วันละ 1-2 ครั้ง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.6 รองลงมาเสฟไอซ์วันละ 2-4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 39.6 นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 56.1 แนะนำหรือชักชวนคนอื่นร่วมเสฟด้วย โดยเหตุผลของการแนะนำหรือชักชวนคนอื่นร่วมเสฟ เนื่องจาก ต้องการเพื่อนเสฟ ต้องการรวมเงินกันซื้อไอซ์ และชักชวนเพราะต้องการมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 29.7, 17.4, และ 9.0 ตามลำดับ (รายละเอียดดังแสดงในตาราง 7)

ตาราง 7

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมการเสฟไอซ์ (n=211)

พฤติกรรมการเสฟไอซ์	จำนวน	ร้อยละ
ลักษณะการเสฟ		
เสฟคนเดียว	39	18.4
เสฟร่วมกับคนอื่น 2-3 คน	141	66.5
เสฟร่วมกับคนอื่น 4-5 คน	23	10.8
เสฟร่วมกับคนอื่น 6-7 คน	5	2.4
เสฟร่วมกับคนอื่น 8 คนขึ้นไป	3	1.9
ความถี่ในการเสฟ		
1-2 ครั้ง/วัน	102	48.6
2-4 ครั้ง/วัน	84	39.6
1 ครั้ง/สัปดาห์	14	6.6
1 ครั้ง/เดือน	11	5.2
การแนะนำ/ชักชวนผู้อื่นร่วมเสฟ		
ไม่เคยชักชวน	92	43.9
ชักชวน (ระบุเหตุผล)	119	56.1
ต้องการมีเพื่อนร่วมเสฟ	63	29.7
แบ่งกันเสฟเพื่อความประหยัด/รวมเงินกันซื้อ	37	17.4
เพื่อมีเพศสัมพันธ์	19	9.0

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับแผนประทุษกรรมของการค้าไอซ์

4.1 รูปแบบการค้าไอซ์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เคยค้ายาเสพติดชนิดอื่นมาก่อนค้าไอซ์ คิดเป็นร้อยละ 53.3 โดยเริ่มต้นจากการค้ายาบ้า เริ่มต้นจากการค้ากัญชา เริ่มต้นจากการค้ายาอี คิดเป็นร้อยละ 35.4, 8.0, 4.7 ตามลำดับ โดยค้ายาเสพติดชนิดอื่นมาก่อนค้าไอซ์ 1-2 ปี และ น้อยกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.5 และ 15.1 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างค้าไอซ์ก่อนถูกจับมาไม่เกิน 1 ปี และค้าไอซ์มา 1-2 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.6 และ 28.8 ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่จะค้าไอซ์มากกว่า 1 ครั้งต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 65.4 สำหรับปริมาณการค้าไอซ์ในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ค้าไอซ์ครั้งละประมาณ 1 กรัม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมาจะค้าไอซ์ครั้งละประมาณ 1-2 ฤง คิดเป็นร้อยละ 21.7

กลุ่มตัวอย่างมักค้าไอซ์ให้กับลูกค้าที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน/ชุมชนเดียวกันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.9 รองลงมาค้าไอซ์ให้กับลูกค้าที่อยู่ในอำเภอเดียวกัน ลูกค้าต่างหมู่บ้าน/ต่างชุมชน ลูกค้าภายในจังหวัดเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 31.6, 25.9, 22.2 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 5.7 ที่ค้าไอซ์ในต่างประเทศ กลุ่มลูกค้าที่มาซื้อไอซ์มีอาชีพรับจ้างมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.8 รองลงมาเป็นนักเที่ยวกลางคืน (คนไทย) หญิงขายบริการ นักเรียน/นักศึกษา และผู้ประกอบการอาชีพในสถานบริการกลางคืน คิดเป็นร้อยละ 42.9, 35.4, 29.7, และ 26.9 ตามลำดับ ซึ่งลูกค้าที่มาซื้อมีอายุ 16-25 ปี และ 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.6 และ 42.5 ตามลำดับ โดยจุดประสงค์ของลูกค้าที่ซื้อไอซ์ไปจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อ นำไปเสพ นำไปเสพและขายต่อ นำไปขายต่อ คิดเป็นร้อยละ 55.2, 42.0, 20.3 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่าง ได้รับกำไรต่อการค้าไอซ์แต่ละครั้ง มากกว่า 20,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมาได้รับกำไรต่อครั้ง 2,001-5,000 บาท, น้อยกว่า 1,000 บาท และ 5,000-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.5, 19.3 และ 11.8 ตามลำดับ โดยรายได้จากการค้าไอซ์จะนำไปใช้จ่ายส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.5 รองลงมานำไปให้ครอบครัว นำไปใช้จ่ายในการเที่ยวเตร่ คิดเป็นร้อยละ 31.5 และ 24.1 ตามลำดับ และมีกลุ่มตัวอย่างนำรายได้จากการค้าไอซ์นำไปซื้อยาเสพติดเพื่อมาเสพ และนำไปส่งให้พ่อ/แม่/พี่/น้อง คิดเป็นร้อยละ 18.9 เท่ากัน (รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 8)

ตาราง 8

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการค้าไอซ์ (n=212)

รูปแบบการค้าไอซ์	จำนวน	ร้อยละ
เคยค้ายาเสพติดชนิดอื่นก่อนค้าไอซ์		
ไม่เคย	99	46.7
เคย	113	53.3
เริ่มต้นด้วยการค้ายาบ้า	75	35.4
เริ่มต้นด้วยการค้ากัญชา	17	8.0
เริ่มต้นด้วยการค้ายาอี	10	4.7
เริ่มต้นด้วยการค้าเฮโรอีน	6	2.8
เริ่มต้นด้วยการเสพกระท่อม	3	1.4
ค้ายาเสพติดอื่นมาแล้วไม่เกิน 1 ปี	32	15.1
ค้ายาเสพติดอื่นมาแล้ว 1-2 ปี	35	16.5
ค้ายาเสพติดอื่นมาแล้ว 3-4 ปี	19	9.0
ค้ายาเสพติดอื่นมาแล้ว 5-6 ปี	10	4.7
ค้ายาเสพติดอื่นมาแล้วกว่า 6 ปี	17	8.0
ระยะเวลาค้าไอซ์		
ไม่เกิน 1 ปี	101	47.6
1-2 ปี	61	28.8
3-4 ปี	17	8.0
5-6 ปี	22	10.4
มากกว่า 6 ปี	11	5.2
ความถี่ในการค้าไอซ์		
วันละครั้ง	13	6.1
มากกว่า 1 ครั้ง/วัน	128	65.4
2-4 วัน/ครั้ง	13	6.1
1 ครั้ง/สัปดาห์	41	19.3
2-3 สัปดาห์/ครั้ง	4	1.9
1 ครั้ง/เดือน	5	2.4
อื่น ๆ	8	3.8

ตาราง 8 (ต่อ)

รูปแบบการค้าไอซ์	จำนวน	ร้อยละ
ปริมาณการค้าในแต่ละครั้ง (โดยประมาณ)		
1-2 ถุง	46	21.7
3-5 ถุง	7	3.3
1 กรัม	79	37.3
2-4 กรัม	33	15.6
5-7 กรัม	4	1.9
7-10 กรัม	15	7.1
11-100 กรัม	10	4.7
101-500 กรัม	6	2.8
500-1000 กรัม	5	2.4
อื่นๆ	7	3.3
พื้นที่ที่ลูกค้าอาศัยอยู่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
หมู่บ้าน/ชุมชนเดียวกัน	93	43.9
ต่างหมู่บ้าน/ชุมชน	55	25.9
ตำบลเดียวกัน	43	20.3
ต่างตำบล	27	12.7
อำเภอเดียวกัน	67	31.6
ต่างอำเภอ	33	15.6
จังหวัดเดียวกัน	47	22.2
ต่างจังหวัด	25	11.8
ต่างประเทศ	12	5.7
อาชีพของกลุ่มลูกค้า (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
รับจ้าง	95	44.8
นักเที่ยวกลางคืน (คนไทย)	91	42.9
หญิงขายบริการ	75	35.4
นักเรียน/นักศึกษา	63	29.7
ผู้ประกอบการอาชีพในสถานบริการกลางคืน	57	26.9
พนักงานบริษัทเอกชน	37	17.5
นักเที่ยวกลางคืน (มาเลย์เซีย/สิงคโปร์)	24	11.3
พนักงานของรัฐ	15	7.1
เกษตรกร	15	7.1

ตาราง 8 (ต่อ)

รูปแบบการค้าไอซ์	จำนวน	ร้อยละ
อายุของลูกค้า		
< 15 ปี	10	4.7
16-25 ปี	103	48.6
26-35 ปี	90	42.5
36-45 ปี	9	4.2
จุดประสงค์การซื้อไอซ์ของลูกค้า (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
เพื่อนำไปเสพ	117	55.2
เพื่อนำไปเสพและขายต่อ	89	42.0
เพื่อนำไปขายต่อ	43	20.3
กำไรที่ได้จากการค้าไอซ์ในแต่ละครั้ง		
< 1,000 บาท	41	19.3
2,001-5,000 บาท	53	25.5
5,001-10,000 บาท	25	11.8
10,001-15,000 บาท	12	5.7
15,001-20,000 บาท	11	5.2
< 20,000 บาท	69	32.5
รายได้จากการขายนำไปใช้เพื่อ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ใช้จ่ายส่วนตัว	124	58.5
ให้ครอบครัว	67	31.5
เที่ยวเตร่	51	24.1
ซื้อยาเสพติดมาเสพ	40	18.9
ส่งให้พ่อแม่พี่น้อง	40	18.9
ซื้อทรัพย์สิน	33	15.6

4.2 พฤติกรรมการค้าไอซ์

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการค้าไอซ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีวิธีการหาลูกค้าโดยการให้เพื่อนติดต่อแนะนำให้ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.5 รองลงมาโดยการที่ลูกค้าติดต่อเข้ามาเอง การบอกต่อ ๆ กัน และการติดต่อผ่านนายหน้า คิดเป็นร้อยละ 28.8, 21.7, และ 16.5 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างจะส่งไอซ์ให้ลูกค้าด้วยตนเอง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.7 รองลงมาส่งไอซ์ให้ลูกค้าด้วยการนัดหมายสถานที่รับไอซ์ มอบหมายให้คนอื่นนำส่งแทน และส่งโดยใช้รถยนต์ส่วนบุคคลเป็นสื่อกลาง คิดเป็นร้อยละ 44.8, 39.6, และ 8.5 ตามลำดับ สำหรับการชำระเงินค่าไอซ์ นิยมการจ่ายเป็นเงินสดขณะส่งมอบ (ยื่นหมูยื่นแมว) โอนเงินเข้าบัญชีธนาคาร และจ่ายเป็นเงินสดก่อนการส่งมอบไอซ์ คิดเป็นร้อยละ 42.9, 40.1, และ 34.9 ตามลำดับ ซึ่งหากมีการโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารมักใช้บัญชีของผู้อื่นที่เปิดไว้โดยเฉพาะ ใช้บัญชีของตัวเอง และใช้บัญชีของนายหน้ายาเสพติดที่กลุ่มตัวอย่างสั่งซื้อ คิดเป็นร้อยละ 26.9, 18.4, และ 15.6 ตามลำดับ

กรณีที่กลุ่มตัวอย่างต้องซุกซ่อนไอซ์ไว้ระหว่างรอการส่งมอบให้ลูกค้า จะนิยมซุกซ่อนไอซ์ไว้ในรถบ้านมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมาคือ ซุกซ่อนไว้ในบ้าน และซุกซ่อนไว้กับสัมภาระ คิดเป็นร้อยละ 27.4 และ 23.1 ตามลำดับ (รายละเอียดดังแสดงในตาราง 9)

ตาราง 9

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมการค้าไอซ์ (n=212)

พฤติกรรมการค้าไอซ์	จำนวน	ร้อยละ
วิธีหาลูกค้า (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
เพื่อนติดต่อ/แนะนำให้	122	57.5
ลูกค้าติดต่อมาเอง	61	28.8
การบอกกล่าวต่อ ๆ กันไป	46	21.7
มีนายหน้า/คนกลางมาติดต่อ	35	16.5
วิธีส่งมอบไอซ์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ส่งด้วยตนเอง	118	55.7
ตกลงสถานที่นัดรับไอซ์	95	44.8
มอบหมายให้คนอื่นส่งให้	84	39.6
ส่งผ่านรถยนต์ส่วนบุคคล	18	8.5
ส่งทางพัสดุ/ไปรษณีย์ภัณฑ์	10	4.7

ตาราง 9 (ต่อ)

พฤติกรรมการค้าไอซ์	จำนวน	ร้อยละ
ส่งทางรถทัวร์โดยสาร	10	4.7
ส่งทางรถตู้โดยสาร	7	3.3
ส่งทางรถยนต์รับจ้าง	6	2.8
ส่งทางเครื่องบิน	4	1.9
ส่งทางรถไฟ	3	1.4
วิธีชำระเงิน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
จ่ายเป็นเงินสดขณะส่งมอบ (ยื่นหมยี่นแมว)	91	42.9
จ่ายเป็นเงินสดก่อนส่งมอบ	74	34.9
จ่ายเป็นเงินสดหลังส่งมอบ	41	19.3
จ่ายเป็นทรัพย์สินอื่นอย่างอื่นแทนเงิน	18	8.5
โอนเงินผ่านบัญชีธนาคาร (ระบุชื่อบัญชีที่ใช้)	85	40.1
ใช้ชื่อบัญชีของคนอื่นที่เปิดไว้เฉพาะ	57	26.9
ใช้ชื่อบัญชีตัวเอง	39	18.4
ใช้ชื่อบัญชีของนายหน้ายาเสพติดที่ตนสั่งซื้อ	33	15.6
ใช้ชื่อบุคคลในครอบครัว	16	6.1
วิธีชุกซ่อนไอซ์ระหว่างรอส่งมอบ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ชุกซ่อนไว้นอกบ้าน	89	42.0
ชุกซ่อนไว้ในบ้าน	58	27.4
ชุกซ่อนไว้ในสัมภาระ	49	23.1
ชุกซ่อนไว้ในเสื้อผ้า	45	21.2
ชุกซ่อนไว้ในร่างกาย	45	21.2
ชุกซ่อนไว้ในยานพาหนะ	32	15.1
ชุกซ่อนไว้ในกระเป๋าตังค์	13	6.1

ข้อมูลผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย

ปัจจัยด้านเพศและทัศนคติต่อการเสพและการค้าไอซ์

เมื่อพิจารณาทัศนคติต่อการเสพไอซ์ จำแนกตามเพศ พบว่า เพศชาย มีทัศนคติต่อการเสพไอซ์ทั้งทางบวกและทางลบ แต่มีทัศนคติทางลบมากกว่า กล่าวคือ ทำให้สิ้นเปลืองเงิน ร่างกายทรุดโทรม และเป็นที่ยังเกียจของสังคม คิดเป็นร้อยละ 58.6, 57.9, และ 28.9 ตามลำดับ สำหรับทัศนคติทางบวก เพศชายมีความเห็นว่าการเสพไอซ์จะช่วยทำให้อารมณ์ทางเพศเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 50.0 สำหรับเพศหญิง มีทัศนคติต่อการเสพไอซ์ในทางบวกมากกว่าทางลบ กล่าวคือ เห็นว่าการเสพไอซ์จะช่วยทำให้ลดความอ้วน/ทำให้หุ่นดี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.4 นอกจากนี้ยังช่วยทำให้ผิวพรรณผ่องใส และมีความกล้ามากยิ่งขึ้น คิดเป็นร้อยละ 48.3 และ 45.0 แต่มีส่วนหนึ่งที่ไม่เห็นว่าการเสพไอซ์จะทำให้สิ้นเปลืองเงิน คิดเป็นร้อยละ 53.3 (รายละเอียดดังแสดงในตาราง 10)

เมื่อพิจารณาทัศนคติต่อการค้าไอซ์ จำแนกตามเพศ พบว่า ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติทางบวกต่อการค้าไอซ์ โดยเพศชายมีความเห็นว่าการค้าไอซ์ทำกำไรได้มากกว่าการค้ายาเสพติดชนิดอื่น ทำลายง่ายเมื่อถูกจับกุม และลูกค้าต้องการมากกว่ายาเสพติดอื่น คิดเป็นร้อยละ 61.2, 57.9 และ 46.1 ตามลำดับ เช่นเดียวกับเพศหญิงที่มีความเห็นว่า ลูกค้าต้องการไอซ์มากกว่ายาเสพติดอื่น สามารถทำกำไรได้มากกว่าการค้ายาเสพติดชนิดอื่น และทำลายง่ายเมื่อถูกจับกุม คิดเป็นร้อยละ 60.0, 55.0 และ 30.0 ตามลำดับ (รายละเอียดดังแสดงในตาราง 10)

ตาราง 10

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศและทัศนคติต่อการเสพและค้าไอซ์ (n=212)

ทัศนคติ	เพศชาย	เพศหญิง
	จำนวน (ร้อยละ) (n=152)	จำนวน (ร้อยละ) (n=60)
ทัศนคติต่อการเสพไอซ์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ทำให้สิ้นเปลืองเงิน	89 (58.6)	32 (53.3)
ทำให้ร่างกายทรุดโทรม	88 (57.9)	18 (30.0)
เป็นที่รังเกียจของสังคม	44 (28.9)	4 (6.7)
เสพแล้วติดได้ง่ายกว่ายาเสพติดอื่น	30 (19.7)	5 (8.3)
หาซื้อได้ง่ายกว่ายาเสพติดอื่น ๆ	43 (28.3)	7 (11.7)
คุ้มค่ากว่ายาเสพติดชนิดอื่น	41 (27.0)	5 (8.3)
ร่างกายทรุดโทรมน้อยกว่ายาเสพติดอื่น	37 (24.3)	17 (28.3)
เสพแล้วคนอื่นไม่รู้ว่าเป็นเสพ	13 (8.6)	9 (15.0)
เสพแล้วทำให้มีอารมณ์ทางเพศเพิ่มขึ้น	76 (50.0)	20 (33.3)
ช่วยให้ผิวพรรณผ่องใส	29 (19.1)	29 (48.3)
เสพแล้วทำให้กล้ามเนื้อแข็ง	28 (18.4)	27 (45.0)
เสพแล้วมีพลังกำลังมากขึ้น	28 (18.4)	9 (15.0)
ช่วยลดความอ่อนแอ/ทำให้หุ่นดีได้	26 (17.2)	44 (73.4)
ช่วยในการประกอบอาชีพ	22 (14.5)	6 (10.0)
เสพแล้วได้รับการยอมรับจากสังคม	20 (13.2)	9 (15.0)
เสพแล้วยกระดับให้ดูไฮโซขึ้น	14 (9.2)	16 (26.7)
ทัศนคติต่อการค้าไอซ์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
โทษหนักกว่าค้ายาเสพติดอื่น	59 (38.8)	16 (26.7)
ทำลายเยาวชน ครอบครัว ชุมชน	55 (36.2)	16 (26.7)
เป็นการทำลายชาติ	32 (21.1)	4 (6.7)

ตาราง 10 (ต่อ)

ทัศนคติ	เพศชาย	เพศหญิง
	จำนวน (ร้อยละ) (n=152)	จำนวน (ร้อยละ) (n=60)
ทำกำไรได้มากกว่ายาเสพติดชนิดอื่น	93 (61.2)	33 (55.0)
ทำलयง่ายเมื่อถูกจับกุม	88 (57.9)	18 (30.0)
ลูกค้าต้องการมากกว่ายาเสพติดอื่น	70 (46.1)	36 (60.0)
ซุกซ่อนง่ายและสะดวก	49 (32.2)	13 (21.7)
หาซื้อได้ง่ายกว่ายาเสพติดอื่น ๆ	43 (28.3)	7 (11.7)
ถูกจับกุมได้ยากกว่า	23 (15.1)	2 (3.3)
มีโทษสถานเบา	5 (3.3)	3 (5.0)

ปัจจัยด้านเพศและสาเหตุต่อการเสพและการค้าไอซ์

เมื่อพิจารณาสาเหตุของการเสพไอซ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายเสพไอซ์เพราะอยากรื้อยากลอง เพื่อนชักชวน และเพราะความเครียด คิดเป็นร้อยละ 68.2, 35.8 และ 31.1 ตามลำดับ เช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่เสพไอซ์เพราะอยากรื้อยากลอง เพราะความเครียด และเพื่อนชักชวน คิดเป็นร้อยละ 65.0, 41.7 และ 31.7 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาสาเหตุของการค้าไอซ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายค้าไอซ์เพราะมีรายได้ดี รายได้ดีกว่ายาเสพติดอื่น และลูกค้ามีมากกว่ายาเสพติดอื่น คิดเป็นร้อยละ 42.1, 23.7 และ 23.7 ตามลำดับ สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงเลือกค้าไอซ์เพราะรายได้เป็นหลัก โดยค้าไอซ์เพราะรายได้ดี รายได้ดีกว่ายาเสพติดอื่น และรายได้ที่มีอยู่ไม่พอกับรายจ่าย คิดเป็นร้อยละ 43.3, 26.7 และ 25.0 ตามลำดับ (รายละเอียดดังแสดงในตาราง 11)

ตาราง 11

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศและสาเหตุของการเสพและค้าไอซ์ (n=212)

สาเหตุ	เพศชาย	เพศหญิง
	จำนวน (ร้อยละ) (n=152)	จำนวน (ร้อยละ) (n=60)
สาเหตุของการเสพไอซ์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
เพราะอยากรู้อยากลอง	103 (68.2)	39 (65.0)
เพราะเพื่อนชักชวน	54 (35.8)	19 (31.7)
เพราะความเครียด	47 (31.1)	25 (41.7)
เพราะหาซื้อได้ง่าย	27 (17.9)	3 (5.0)
เพราะอยากให้เพื่อนยอมรับ	23 (15.2)	7 (11.7)
เพราะเสพแล้วคุ้มค่าง่ายาเสพติดอื่น	22 (14.6)	4 (6.7)
เพราะรายได้ไม่พอกับรายจ่าย	20 (13.2)	3 (5.0)
เพราะมีหนี้สิน	13 (8.6)	3 (5.0)
เพราะไม่มีงานทำ	10 (6.6)	3 (5.0)
เพราะครอบครัวแตกแยก	7 (4.6)	5 (8.3)
เพราะถูกบังคับ	1 (0.7)	1 (1.7)
สาเหตุของการค้าไอซ์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
มีรายได้ดี	64 (42.1)	26 (43.3)
รายได้ดีกว่ายาเสพติดอื่น	36 (23.7)	16 (26.7)
ลูกค้ามีมากกว่ายาเสพติดอื่น	36 (23.7)	11 (18.3)
นำเงินมาซื้อยาเสพติดเพื่อเสพ	34 (22.4)	12 (20.0)
รายได้ไม่พอกับรายจ่าย	33 (21.7)	15 (25.0)
มีภาระหนี้สิน	30 (19.7)	9 (15.0)
ไม่มีงานทำ	18 (11.8)	7 (11.7)

ปัจจัยด้านเพศและรูปแบบการเสฟไอซ์

เมื่อพิจารณารูปแบบของการเสฟไอซ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและหญิง ส่วนใหญ่มีประวัติเสพยาเสฟติดชนิดอื่นมาก่อนการเสฟไอซ์ คิดเป็นร้อยละ 70.4 และ 58.3 ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่เริ่มต้นด้วยการเสพยาบ้าก่อนทั้งชายและหญิง คิดเป็นร้อยละ 31.6 และ 36.7 ตามลำดับ รองลงมาเริ่มต้นด้วยการเสฟกัญชา คิดเป็นร้อยละ 24.3 ในเพศชาย และร้อยละ 15.0 ในเพศหญิง (รายละเอียดดังแสดงในตาราง 12)

ตาราง 12

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศและรูปแบบการเสฟไอซ์ (n=211)

รูปแบบการเสฟไอซ์	เพศชาย	เพศหญิง
	จำนวน (ร้อยละ) (n=152)	จำนวน (ร้อยละ) (n=60)
การเสพยาเสฟติดอื่นก่อนเสฟไอซ์		
ไม่เคย	44 (29.6)	25 (41.7)
เคย	107 (70.4)	35 (58.3)
เริ่มต้นด้วยการเสพยาบ้า	48 (31.6)	22 (36.7)
เริ่มต้นด้วยการเสฟกัญชา	37 (24.3)	9 (15.0)
เริ่มต้นด้วยการเสพยาอี	12 (7.9)	4 (6.7)
เริ่มต้นด้วยการเสฟกระท่อม	9 (5.9)	0
เริ่มต้นด้วยการเสฟโคเคน	1 (0.7)	0
การชักชวนผู้อื่นร่วมเสฟไอซ์		
ไม่เคย	62 (40.8)	31 (57.1)
เคย (ระบุเหตุผล)	90 (59.2)	29 (48.3)
ต้องการมีเพื่อนร่วมเสฟ	38 (25.0)	17 (28.3)
รวมเงินกันซื้อ	18 (11.8)	5 (8.3)
เพื่อมีเพศสัมพันธ์	17 (11.2)	2 (3.3)
แบ่งกันเสฟเพื่อความประหยัด	12 (7.9)	2 (3.3)
อื่น ๆ	5 (3.3)	3 (5.0)

ปัจจัยด้านเพศและรูปแบบการค้าไอซ์

เมื่อพิจารณารูปแบบของการค้าไอซ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและหญิง มีประวัติค้ายาเสพติดชนิดอื่นมาก่อนการค้าไอซ์ คิดเป็นร้อยละ 53.3 เท่ากัน โดยส่วนใหญ่เริ่มต้นด้วยการค้ายาบ้าก่อนทั้งชายและหญิง คิดเป็นร้อยละ 34.2 และ 38.3 ตามลำดับ รองลงมา กลุ่มตัวอย่างเพศชาย เริ่มต้นด้วยการค้ากัญชาก่อนการค้าไอซ์ คิดเป็นร้อยละ 29.2 และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง เริ่มต้นด้วยการค้าฮีโรอีน ในลำดับรองลงมา คิดเป็น 8.3 (รายละเอียดดังแสดงในตาราง 13)

ตาราง 13

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศและรูปแบบการค้าไอซ์ (n=212)

รูปแบบการค้าไอซ์	เพศชาย	เพศหญิง
	จำนวน (ร้อยละ) (n=152)	จำนวน (ร้อยละ) (n=60)
การค้ายาเสพติดอื่นก่อนค้าไอซ์		
ไม่เคย	71 (46.7)	28 (46.7)
เคย	81 (53.3)	32 (53.3)
เริ่มต้นด้วยการค้ายาบ้า	52 (34.2)	23 (38.3)
เริ่มต้นด้วยการค้ากัญชา	14 (29.2)	3 (5.0)
เริ่มต้นด้วยการค้าฮีโรอีน	5 (3.3)	5 (8.3)
เริ่มต้นด้วยการค้าเฮโรอีน	5 (3.3)	1 (1.7)
เริ่มต้นด้วยการค้ากระท่อม	3 (2.0)	0
เริ่มต้นด้วยเคตามีน	1 (0.7)	0

ปัจจัยด้านอายุ กับทัศนคติและสาเหตุของการเสพและการค้าไอซ์

เมื่อพิจารณาทัศนคติของการเสพไอซ์ พบว่า กลุ่มอายุน้อยกว่า 16 ปี ส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการเสพไอซ์ในทางลบ โดยเห็นว่าทำให้ร่างกายทรุดโทรม สิ้นเปลืองเงิน และเป็นที่ยรังเกียจ คิดเป็นร้อยละ 81.6 เท่ากัน กลุ่มอายุ 16-20 ปี เห็นว่าการเสพไอซ์จะทำให้ร่างกายทรุดโทรม แต่ก็จะทำให้มีอารมณ์ทางเพศเพิ่มขึ้น ทั้งยังช่วยประกอบอาชีพได้ด้วย คิดเป็นร้อยละ 66.7 เท่ากัน กลุ่มอายุ 21-25 ปี มีทัศนคติต่อการเสพไอซ์ในทางบวก โดยเห็นว่า จะช่วยทำให้หุ่นดี และช่วยทำให้มีอารมณ์ทางเพศเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 76.9 และ 50.0 ตามลำดับ กลุ่มอายุ 26-30 ปี เห็นว่า การเสพไอซ์จะทำให้สิ้นเปลืองเงิน แต่ก็จะทำให้มีอารมณ์ทางเพศเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 60.0 และ 57.8 ตามลำดับ กลุ่มอายุ 31-35 ปี มีทัศนคติต่อไอซ์ในทางลบ โดยเห็นว่า สิ้นเปลืองเงิน ทำให้ร่างกายทรุดโทรม คิดเป็นร้อยละ 53.7 และ 46.3 ตามลำดับ กลุ่มอายุ 36-40 ปี และกลุ่มอายุมากกว่า 40 ปี มีทัศนคติต่อไอซ์ในทางลบเช่นเดียวกัน (รายละเอียดดังแสดงในตาราง 14)

เมื่อพิจารณาทัศนคติต่อการค้าไอซ์ พบว่า ทุกกลุ่มอายุมีทัศนคติต่อการค้าไอซ์ในทางบวกมากกว่าทางลบ กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ในแต่ละกลุ่มอายุ เห็นว่า การค้าไอซ์จะทำกำไรได้มากกว่าการค้ายาเสพติดชนิดอื่น ยกเว้น กลุ่มอายุมากกว่า 40 ปี ที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า การค้าไอซ์จะทำให้มีลูกค้ามากกว่าการค้ายาเสพติดชนิดอื่น (รายละเอียดดังแสดงในตาราง 15)

เมื่อพิจารณาสาเหตุของการเสพไอซ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของทุกกลุ่มอายุเลือกเสพไอซ์ เพราะความอยากรู้อยากลองมากที่สุด ยกเว้น กลุ่มอายุมากกว่า 40 ปี ที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เสพไอซ์ เพราะการชวนของเพื่อน/ตามเพื่อน (รายละเอียดดังแสดงในตาราง 16)

เมื่อพิจารณาสาเหตุของการค้าไอซ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของทุกกลุ่มอายุเลือกค้าไอซ์ เพราะรายได้ดีมากที่สุด ยกเว้น กลุ่มอายุมากกว่า 40 ปี ที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ค้าไอซ์ เพราะมีภาระหนี้สิน (รายละเอียดดังแสดงในตาราง 17)

ตาราง 14

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุและทัศนคติต่อการเสฟไอซ์ (n=212)

ทัศนคติ	≤ 15 ปี	16-20 ปี	21-25 ปี	26-30 ปี	31-35 ปี	36-40 ปี	> 40 ปี
	จำนวน (ร้อยละ) (n=13)	จำนวน (ร้อยละ) (n=3)	จำนวน (ร้อยละ) (n=34)	จำนวน (ร้อยละ) (n=45)	จำนวน (ร้อยละ) (n=67)	จำนวน (ร้อยละ) (n=38)	จำนวน (ร้อยละ) (n=12)
ทำให้ร่างกายทรุดโทรม	8 (61.5)	2 (66.7)	19 (55.9)	25 (55.6)	31 (46.3)	15 (39.5)	6 (50.0)
ทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย	8 (61.5)	1 (33.3)	19 (55.9)	27 (60.0)	36 (53.7)	26 (68.4)	4 (33.3)
เป็นที่รังเกียจของสังคม	8 (61.5)	1 (33.3)	5 (14.7)	12 (26.7)	15 (22.4)	7 (18.4)	0
ติดง่ายกว่ายาเสพติดอื่น	5 (38.5)	0	5 (14.7)	10 (22.2)	12 (17.9)	3 (7.9)	0
ทรุดโทรมน้อยกว่ายาเสพติดอื่น	4 (36.8)	0	11 (32.4)	11 (24.4)	16 (23.9)	10 (26.3)	2 (16.7)
เสฟแล้วคนอื่นไม่รู้ว่าเป็นเสฟ	0	0	5 (14.7)	3 (6.7)	8 (11.9)	3 (7.9)	3 (25.0)
คุ้มค่ามากกว่ายาเสพติดอื่น	3 (23.1)	0	7 (20.6)	12 (26.7)	15 (22.4)	9 (23.7)	0
หาซื้อได้ง่ายและสะดวก	3 (23.1)	0	11 (32.4)	14 (31.1)	14 (20.9)	7 (18.4)	1 (8.3)
ช่วยให้ผิวพรรณผ่องใส/ขาวขึ้น	2 (15.4)	0	11 (32.4)	11 (24.4)	16 (23.9)	14 (36.8)	4 (33.3)
ได้รับการยอมรับจากสังคม	1 (7.7)	0	5 (14.7)	8 (17.8)	11 (16.4)	4 (10.5)	0
ทำให้มีความกล้ามากขึ้น	1 (7.7)	1 (33.3)	7 (20.6)	10 (22.2)	19 (28.4)	13 (34.2)	4 (33.3)
ทำให้มีพลังกำลังมากขึ้น	3 (23.1)	0	5 (14.7)	11 (24.4)	11 (16.4)	6 (15.8)	1 (8.3)
ทำให้มีอารมณ์ทางเพศเพิ่มขึ้น	3 (23.1)	2 (66.7)	17 (50.0)	26 (57.8)	30 (44.8)	16 (42.2)	2 (16.7)
เป็นการยกระดับตนเอง	1 (7.7)	0	5 (14.7)	8 (17.8)	6 (9.0)	9 (23.7)	1 (8.3)
ช่วยในการประกอบอาชีพ	1 (7.7)	2 (66.7)	5 (14.7)	4 (8.9)	9 (13.4)	6 (15.8)	1 (8.3)
ช่วยลดน้ำหนัก/ทำให้หุ่นดี	3 (23.1)	0	10 (76.9)	13 (28.9)	18 (26.9)	21 (55.3)	5 (41.7)

ตาราง 15

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุและทัศนคติต่อการค้าไอซ์ (n=212)

ทัศนคติ	≤ 15 ปี	16-20 ปี	21-25 ปี	26-30 ปี	31-35 ปี	36-40 ปี	> 40 ปี
	จำนวน (ร้อยละ) (n=13)	จำนวน (ร้อยละ) (n=3)	จำนวน (ร้อยละ) (n=34)	จำนวน (ร้อยละ) (n=45)	จำนวน (ร้อยละ) (n=67)	จำนวน (ร้อยละ) (n=38)	จำนวน (ร้อยละ) (n=12)
ทำกำไรได้มากกว่ายาเสพติดอื่น	8 (61.5)	2 (66.7)	20 (58.8)	29 (64.4)	41 (61.2)	24 (63.2)	2 (16.7)
จับกุมได้ยากกว่า	2 (15.4)	0	4 (11.8)	7 (15.6)	7 (10.4)	4 (10.5)	1 (8.3)
ลูกค้ามีมากกว่ายาเสพติดอื่น	10 (76.9)	2 (66.7)	13 (38.2)	25 (55.6)	31 (46.3)	17 (44.7)	8 (66.7)
ซุกซ่อนได้ง่ายกว่ายาเสพติดอื่น	2 (15.4)	1 (33.3)	8 (23.5)	18 (40.0)	16 (23.9)	13 (34.2)	4 (33.3)
โทษเบากว่ายาเสพติดอื่น	1 (7.7)	0	0	1 (2.2)	4 (6.0)	2 (5.3)	0
ทำลายได้ง่ายกว่าเมื่อถูกจับกุม	2 (15.4)	0	8 (23.5)	13 (28.9)	12 (17.9)	9 (23.7)	3 (25.0)
หาซื้อได้ง่ายกว่ายาเสพติดอื่น	1 (7.7)	0		10 (29.4)	13 (28.9)	11 (16.4)	1 (8.3)
ทำลายเศรษฐกิจชาติ	2 (15.4)	1 (33.3)	7 (20.6)	6 (13.3)	12 (17.9)	7 (18.4)	1 (8.3)
โทษหนักกว่ายาเสพติดอื่น	1 (7.7)	0	10 (29.4)	16 (35.6)	28 (41.8)	14 (36.8)	2 (16.7)
ทำลายเยาวชน ครอบครัว สังคม	6 (46.2)	1 (33.3)	15 (44.1)	16 (35.6)	18 (26.9)	13 (34.2)	2 (16.7)

ตาราง 16

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุและสาเหตุของการเสพติด (n=212)

สาเหตุ	≤ 15 ปี	16-20 ปี	21-25 ปี	26-30 ปี	31-35 ปี	36-40 ปี	> 40 ปี
	จำนวน (ร้อยละ) (n=13)	จำนวน (ร้อยละ) (n=3)	จำนวน (ร้อยละ) (n=34)	จำนวน (ร้อยละ) (n=45)	จำนวน (ร้อยละ) (n=67)	จำนวน (ร้อยละ) (n=38)	จำนวน (ร้อยละ) (n=12)
ความเครียด	3 (23.1)	2 (66.7)	11 (32.4)	14 (31.1)	20 (29.9)	18 (47.4)	4 (33.3)
อยากรู้ อยากลอง	10 (76.9)	2 (66.7)	24 (70.6)	32 (71.1)	43 (64.2)	25 (65.8)	6 (50.0)
เพื่อนชวน/ตามเพื่อน	8 (61.5)	1 (33.3)	13 (38.2)	25 (55.6)	31 (46.3)	17 (44.7)	8 (66.7)
ถูกบังคับ	0	0	0	0	1 (1.5)	1 (2.6)	0
ต้องการให้เพื่อนยอมรับ	3 (23.1)	0	4 (11.8)	9 (20.0)	7 (10.6)	6 (15.8)	1 (8.3)
รายได้ไม่พอจ่าย	1 (7.7)	0	7 (20.6)	3 (6.7)	6 (9.1)	5 (13.2)	1 (8.3)
มีภาระหนี้สิน	0	0	4 (11.8)	4 (8.9)	3 (4.5)	5 (13.2)	0
ไม่มีงานทำ	1 (7.7)	0	5 (14.7)	4 (8.9)	1 (1.5)	2 (5.3)	0
ครอบครัวแตกแยก	1 (7.7)	0	3 (8.8)	2 (4.4)	2 (3.0)	3 (7.9)	1 (8.3)
หาซื้อได้ง่าย	2 (15.4)	0	3 (8.8)	10 (22.2)	9 (13.6)	6 (15.8)	0
คุ้มค่าและประหยัดกว่ายาบ้า	3 (23.1)	0	4 (11.8)	7 (15.6)	5 (7.6)	6 (15.8)	1 (8.3)

ตาราง 17

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุและสาเหตุของการค้าไอซ์ (n=212)

สาเหตุ	≤ 15 ปี	16-20 ปี	21-25 ปี	26-30 ปี	31-35 ปี	36-40 ปี	> 40 ปี
	จำนวน (ร้อยละ) (n=13)	จำนวน (ร้อยละ) (n=3)	จำนวน (ร้อยละ) (n=34)	จำนวน (ร้อยละ) (n=45)	จำนวน (ร้อยละ) (n=67)	จำนวน (ร้อยละ) (n=38)	จำนวน (ร้อยละ) (n=12)
รายได้ดี	6 (46.2)	2 (66.7)	14 (44.1)	22 (48.9)	28 (41.8)	15 (39.5)	2 (16.7)
รายได้ที่มีอยู่ไม่พอจ่าย	2 (15.4)	1 (33.3)	12 (35.3)	8 (17.8)	10 (14.9)	9 (23.7)	6 (50.0)
มีภาระหนี้สิน	1 (7.7)	1 (33.3)	7 (20.6)	10 (22.2)	10 (14.9)	5 (13.2)	5 (41.7)
ไม่มีงานทำ	3 (23.1)	1 (33.3)	7 (20.6)	4 (8.9)	4 (6.0)	4 (10.5)	1 (8.3)
นำเงินมาเพื่อซื้อยาเสพติดตนเอง	2 (15.4)	2 (66.7)	10 (29.4)	10 (22.2)	13 (19.4)	6 (15.8)	3 (25.0)
รายได้ดีกว่าขายยาเสพติดอื่น	6 (46.2)	0	8 (23.5)	15 (33.3)	13 (19.4)	9 (23.7)	1 (8.3)
ลูกค้ามีมากกว่า	4 (30.8)	0	8 (23.5)	10 (22.2)	12 (17.9)	11 (28.9)	2 (16.7)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติ สาเหตุ พฤติกรรมเสี่ยง และแผนประทุษกรรม (Modus Operandi) ของการเสพยาและการค้าไอซ์ (Methamphetamine) ในผู้ต้องขังที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เฉพาะคดีไอซ์ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ที่ถูกควบคุมตัวในเรือนจำกลางสงขลา เรือนจำจังหวัดสงขลา เรือนจำนาทวี ทักษสถานหญิงสงขลา และทัณฑสถานบำบัดพิเศษสงขลา จำนวนทั้งสิ้น 212 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปและข้อมูลเกี่ยวกับคดียาเสพติดที่ถูกจับกุม ข้อมูลทัศนคติ สาเหตุ และพฤติกรรมการเสพยาและการค้าไอซ์ ข้อมูลแผนประทุษกรรมการเสพยาไอซ์ ข้อมูลแผนประทุษกรรมการค้าไอซ์ โดยเครื่องมือได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 0.92 ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในผู้ต้องขังที่คล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 30 คน ได้ค่าความคงที่ภายในของแบบสอบถามเท่ากับ 0.72 จากนั้นนำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา และสรุปหมวดหมู่ของเนื้อหาตามกรอบแนวคิดการวิจัย

ผลการศึกษา สรุปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้ดังนี้

1. ทัศนคติ สาเหตุ พฤติกรรมเสี่ยงของการเสพยาและการค้าไอซ์

1.1 ทัศนคติต่อการเสพยาไอซ์ กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการเสพยาไอซ์ ทั้งในทางลบและทางบวก โดยมีทัศนคติต่อการเสพยาในทางลบมากกว่า กล่าวคือ เห็นว่าการเสพยาไอซ์ จะทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย และทำให้ร่างกายทรุดโทรม คิดเป็นร้อยละ 57.1 และ 50.0 ตามลำดับ แต่ยังเห็นว่าการเสพยาไอซ์ดีกว่าการเสพยาเสพติดชนิดอื่น ที่ทำให้ร่างกายทรุดโทรมน้อยกว่าถ้าเทียบกับการเสพยาเสพติดชนิดอื่น อีกทั้งยังหาซื้อได้ง่าย/สะดวกกว่า สำหรับทัศนคติต่อการเสพยาไอซ์ในทางบวก คือ เห็นว่าการเสพยาไอซ์จะทำให้มีอารมณ์ทางเพศเพิ่มขึ้น ช่วยให้ผิวพรรณผ่องใส/ขาวขึ้น และทำให้มีความกล้า/เชื่อมั่นตนเองมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 45.3, 27.4, และ 25.9 ตามลำดับ

1.2 ทศนคติต่อการค้าไอซ์ กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการค้าไอซ์ ทั้งในทางลบและทางบวก แต่มีทัศนคติต่อการค้าในทางบวกมากกว่า กล่าวคือ เห็นว่าการค้าไอซ์ทำกำไรได้มาก และมีลูกค้ามากกว่าการค้ายาเสพติดชนิดอื่น คิดเป็นร้อยละ 59.4 และ 50.0 ตามลำดับ สำหรับทัศนคติต่อการค้าไอซ์ในทางลบ เห็นว่า การค้าไอซ์จะได้รับโทษหนักกว่ายาเสพติดอื่น และส่งผลทำลายเยาวชน ครอบครัว และชุมชนมากกว่ายาเสพติดชนิดอื่น คิดเป็นร้อยละ 35.4 และ 33.5 ตามลำดับ

1.3 สาเหตุของการเสพยาไอซ์ การเสพยาไอซ์เกิดขึ้นเพราะความอยากรู้อยากลองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.0 รองลงมาเป็นเพราะเพื่อนชวน/เสพยาตามเพื่อน และเสพยาเพราะความเครียด คิดเป็นร้อยละ 34.4 และ 34.0 ตามลำดับ

1.4 สาเหตุของการค้าไอซ์ การค้าไอซ์เกิดขึ้นเพราะรายได้ดีกว่าอาชีพอื่น และรายได้ดีกว่าค้ายาเสพติดชนิดอื่น คิดเป็นร้อยละ 42.5 และ 24.5 ตามลำดับ

1.5 พฤติกรรมเสี่ยงของผู้เสพยาและผู้ค้าไอซ์ พบว่า ร้อยละ 58.5 ของผู้เสพยาและผู้ค้าไอซ์มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่เป็นประจำ อีกทั้งยังมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เที่ยวกลางคืน และเล่นการพนัน แม้ส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมดังกล่าวมานั้น หนึ่งครั้งก็ตาม

2. แผนประทุษกรรมของการเสพยาและการค้าไอซ์ (Methamphetamine)

2.1 แผนประทุษกรรมของการเสพยาไอซ์ พบว่า รูปแบบการเสพยาไอซ์มักเริ่มจากการเสพยาเสพติดชนิดอื่นมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 68.2 โดยนิยมเริ่มต้นด้วยการเสพยาบ้าก่อน คิดเป็นร้อยละ 33.0 วิธีที่นิยมเสพยาไอซ์มากที่สุดคือ การสูบ คิดเป็นร้อยละ 96.7 ส่วนสีของไอซ์ที่ชอบเสพมากที่สุดคือสีขาว คิดเป็นร้อยละ 66.0 โดยชื่อเรียกของไอซ์ที่นิยมมากที่สุดคือ “น้ำแข็ง” คิดเป็นร้อยละ 83.5 สำหรับพฤติกรรมการเสพยาไอซ์ คือ นิยมเสพร่วมกับคนอื่น 2-3 คน คิดเป็นร้อยละ 66.5 โดยมักชักชวน/แนะนำคนอื่นมาร่วมเสพ คิดเป็นร้อยละ 56.1 ซึ่งสาเหตุของการชักชวนคนอื่นเกิดจากการต้องการเพื่อนร่วมเสพ และต้องการรวมเงินกันซื้อไอซ์ ความถี่ในการเสพยาไอซ์ ส่วนใหญ่เสพวันละ 1-2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 48.6

2.2 แผนประทุษกรรมของการค้าไอซ์ พบว่า รูปแบบการค้าไอซ์ เริ่มจากการค้ายาเสพติดชนิดอื่นมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 53.3 โดยมักเริ่มต้นจากการค้ายาบ้ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.4 และจะค้ายาเสพติดชนิดอื่นมาก่อนการค้าไอซ์ 1-2 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.5 สำหรับการค้าไอซ์ ส่วนใหญ่ค้าไอซ์ไม่เกิน 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.6 และจะค้าไอซ์มากกว่า 1 ครั้งต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 65.4 โดยจะค้าไอซ์ครั้งละประมาณ 1 กรัม ซึ่งจะได้รับกำไรต่อครั้งมากกว่า 20,000 บาท รายได้จากการค้าไอซ์มักนำไปใช้จ่ายส่วนตัว และนำไปให้ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 58.5 และ 31.5 ตามลำดับ ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นคนที่อยู่ในหมู่บ้าน/ชุมชนเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 43.9 ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มอายุ 16-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.6 มีอาชีพรับจ้าง และนักเที่ยวกลางคืน คิดเป็นร้อยละ 44.8 และ 42.9 ตามลำดับ โดยจุดประสงค์ที่ซื้อ

ไอซ์เพื่อนำไปเสพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.2 สำหรับพฤติกรรมการค้าไอซ์ พบว่า นิยมหา
 ลูกค้าโดยให้เพื่อนติดต่อ/แนะนำให้ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.5 และมักส่งมอบไอซ์ด้วย
 ตนเอง คิดเป็นร้อยละ 55.7 รองลงมาจะตกลงจุดนัดรับกับลูกค้า และให้ผู้อื่นส่งให้แทน คิดเป็น
 ร้อยละ 44.8 และ 39.6 ตามลำดับ ส่วนใหญ่ลูกค้าจะชำระด้วยเงินสดขณะที่ส่งมอบไอซ์ (ยื่น
 หมยี่นแมว) คิดเป็นร้อยละ 42.9 นอกจากนี้ยังมีการโอนเงินเข้าบัญชีร้อยละ 40.1 โดยจะโอน
 เงินเข้าบัญชีธนาคารของบุคคลอื่นที่เปิดไว้สำหรับการนี้โดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 26.9 หากต้อง
 มีการชুকชอนไอซ์ไว้เพื่อรอส่งมอบ จะนิยมโดยชุกชอนไอซ์ไว้้นอกบ้านมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ
 42.0 รองลงมาชุกชอนไว้ในบ้าน และเก็บไว้กับสัมภาระ คิดเป็นร้อยละ 27.4 และ 23.1
 ตามลำดับ

อภิปรายผล

การศึกษาการเสพและการค้าไอซ์ (Methamphetamine) ของผู้ต้องขังที่กระทำ
 ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด: ศึกษากรณีเรือนจำและทัณฑสถานในจังหวัดสงขลา นำมาอภิปราย
 ผลตามวัตถุประสงค์และคำถามการวิจัย ได้ดังนี้

1. ทศนคติดต่อการเสพไอซ์ส่วนใหญ่เป็นไปในทางลบ โดยเห็นว่าการเสพไอซ์จะ
 ทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย และทำให้ร่างกายทรุดโทรม คิดเป็นร้อยละ 57.1 และ 50.0 ตามลำดับ
 (ตารางที่ 3) ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ผ่านการศึกษาในระบบการศึกษาของรัฐ มีเพียง
 ร้อยละ 3.8 เท่านั้น ที่ไม่ได้รับการศึกษา (ตารางที่ 1) ซึ่งการศึกษาในระบบการศึกษา จะทำให้
 เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดลอมและชุมชน อีกทั้งยังมีวิชาการเรียนการสอนที่ทำให้ทราบถึงพิษ
 ภัยและอันตรายของยาเสพติด ประกอบกับปัจจุบันมีการประชาสัมพันธ์ถึงพิษภัยของยาเสพติด
 ชนิดต่างๆ ผ่านทางสื่อ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ สื่อออนไลน์ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้
 เกิดการเรียนรู้ การสั่งสมประสบการณ์ ส่งผลทำให้เกิดทัศนคติขึ้นได้ (สรารุช เดือนจำริญ,
 2542) แต่ยังมีกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งที่มีทัศนคติต่อการเสพไอซ์ไปในทางบวก โดยเห็นว่าการเสพ
 ไอซ์จะทำให้มีอารมณ์ทางเพศเพิ่มขึ้น ช่วยให้ผิวพรรณผ่องใส/ขาวขึ้น และทำให้มีความกล้า/
 เชื้อมั่นตนเองมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 45.3, 27.4, และ 25.9 ตามลำดับ (ตารางที่ 3) ทั้งนี้
 เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในวัยเจริญพันธุ์มีอายุระหว่าง 31-35 ปี (ตารางที่ 1) จึงให้
 ความสนใจกับเรื่องทางเพศและการเจริญพันธุ์มากกว่าคนในวัยอื่น ดังเช่นการศึกษาสถานการณ์
 ปัญหาการเสพและการค้าไอซ์ในกลุ่มเยาวชนและสถานบันเทิงในพื้นที่จังหวัดนครปฐม ราชบุรี
 และเพชรบุรี (หน่วยวิจัยสารเสพติดและผลกระทบทางสังคมสถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย, 2552) ที่พบว่า กลุ่มสาวโคโยตี้จะนิยมเสพไอซ์เนื่องจากเชื่อว่า ทำให้หุ่นดี ไม่อ้วน
 และมีผิวขาวเหลืองสวย และเสพแล้วจะเต้นได้สวยงามพลั่วไปตามจังหวะเพลงเนื่องจากมีความ

กล้ามากขึ้น อีกทั้งหญิงขายบริการจะเสพไอซ์ก่อนการทำงาน ทั้งนี้เพื่อให้มีเงินจะได้มีเพศสัมพันธ์กับผู้ซื้อบริการได้โดยไม่รู้สึกระคายจิตใจนั่นเอง

2. ทศนคติต่อการค้าไอซ์ส่วนใหญ่เป็นไปในทางบวก โดยเห็นว่าการค้าไอซ์ทำกำไรได้มาก และมีลูกค้ามากกว่าการค้ายาเสพติดชนิดอื่น คิดเป็นร้อยละ 59.4 และ 50.0 ตามลำดับ (ตารางที่ 3) ทั้งนี้อาจเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาในภาคใต้ (ตาราง 1) ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีการระบาดของยาเสพติดมากที่สุดใน 7 จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง ประกอบกับการที่มีภูมิประเทศอยู่ใกล้กับชายแดน ทมีหนทางการนำเข้าไอซ์จากประเทศเพื่อนบ้านได้ง่าย เนื่องจากไอซ์มีแหล่งผลิตอยู่ในประเทศเพื่อนบ้าน สอดคล้องกับการศึกษาของสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2547) ที่พบว่า ไอซ์ที่ระบาดในประเทศไทย มักนำเข้ามาจากประเทศเพื่อนบ้าน ดังนั้น สิ่งแวดล้อมดังกล่าวนี้จะทำให้โอกาสในการรับรู้เรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดได้ง่าย หากการรับรู้และความรู้สึกเป็นไปในด้านดี ย่อมส่งผลถึงทัศนคติด้านบวกได้ (สุพิณ เชาคุปต์, 2536)

3. สาเหตุของการเสพไอซ์ เกิดขึ้นเพราะความอยากรู้อยากลองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.0 รองลงมาเป็นเพราะเพื่อนชวน/เสพตามเพื่อน และเสพเพราะความเครียด คิดเป็นร้อยละ 34.4 และ 34.0 ตามลำดับ (ตารางที่ 4) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งเป็นกลุ่มวัยรุ่น มีอายุอยู่ระหว่าง 21-25 ปี และน้อยกว่า 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.0 และ 6.1 (ตารางที่ 1) และร้อยละ 7.1 เป็นกลุ่มนักเรียนนักศึกษา ซึ่งบุคคลที่อยู่ในวัยดังกล่าว ย่อมมีความเชื่อและโอนอ่อนผ่อนตามเพื่อนได้ง่าย สอดคล้องกับการศึกษาของ หน่วยวิจัยสารเสพติดและผลกระทบทางสังคมสถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2552) ที่พบว่า กลุ่มเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนหรือสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่เสพไอซ์ มักจะมีเครือข่ายการเสพที่เชื่อมโยงในกลุ่มเพื่อน จะมีการชักชวนและแบ่งปันกันเสพ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 11.3 เป็นกลุ่มที่ว่างงาน/ไม่มีอาชีพ อาจมีความเครียดเรื่องปัจจัยจำเป็นต่อการดำรงชีพ

4. สาเหตุของการค้าไอซ์ เกิดขึ้นเพราะรายได้ดีกว่าอาชีพอื่น และรายได้ดีกว่าค้ายาเสพติดชนิดอื่น คิดเป็นร้อยละ 42.5 และ 24.5 ตามลำดับ (ตารางที่ 4) ทั้งนี้อาจเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง/ผู้ใช้แรงงาน/กรรมกร (ตารางที่ 1) กลุ่มอาชีพดังกล่าวเป็นกลุ่มที่มีรายได้ค่อนข้างต่ำ ซึ่งปัจจุบันอัตราค่าครองชีพสูง ส่งผลให้รายได้ไม่พอกับรายจ่าย จึงต้องการค้าไอซ์ เพื่อเพิ่มรายได้ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 37.7 สมรสแล้วอยู่ด้วยกันกับสามี/ภรรยา ทำให้มีภาระรับผิดชอบในการเลี้ยงดูคู่ชีวิต/บุตรธิดาเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ความต้องการรายได้ที่มากขึ้น ผลักดันให้มีการทำผิดกฎหมายโดยการค้าไอซ์

5. พฤติกรรมเสี่ยงของผู้เสพและผู้ค้าไอซ์ พบว่า ร้อยละ 58.5 ของผู้เสพและผู้ค้าไอซ์มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่เป็นประจำ อีกทั้งยังมีพฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เที่ยวกลางคืน และเล่นการพนัน แม้ส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมดังกล่าวมานานๆ ครั้งก็ตาม สอดคล้องกับการศึกษาในผู้ให้บริการทางเพศ บริเวณด่านชายแดนไทย-มาเลเซียเซีย จ.สงขลา ที่พบว่า ผู้ที่

เสฟไอซ์ มักมีพฤติกรรมการใช้สารเสพติดอื่น ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยมีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และสูบบุหรี่ กล่าวคือ มีการดื่มเหล้า (ร้อยละ 56.7) ดื่มเบียร์ (ร้อยละ 53.3) เครื่องดื่มอื่น ๆ ที่ผสมแอลกอฮอล์รูปแบบต่างๆ (ร้อยละ 30.0) และดื่มไวน์ (ร้อยละ 3.3) โดยมีการสูบบุหรี่ มากถึงร้อยละ 63.3 (วรพล หนูนุ่น และชาญชัย เรื่องขจร, 2554)

6. แผนประทุษกรรมของการเสฟไอซ์ พบว่า รูปแบบการเสฟไอซ์มักเริ่มจากการเสพยาเสพติดชนิดอื่นมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 68.2 โดยนิยมเริ่มต้นด้วยการเสพยาบ้าก่อน คิดเป็นร้อยละ 33.0 วิธีที่นิยมเสฟไอซ์มากที่สุดคือ การสูบ คิดเป็นร้อยละ 96.7 (ตารางที่ 6) สอดคล้องกับการศึกษาของ วรพล หนูนุ่น และ ชาญชัย เรื่องขจร (2554) ที่พบว่า ผู้ให้บริการทางเพศ บริเวณเขตชายแดนไทย-มาเลเซีย บ้านด่านนอก ตำบลสำนักขาม อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา มักมีพฤติกรรมเสพยาบ้า และ/หรือเสฟไอซ์ร่วมกับยาบ้า โดยวิธีที่นิยมมากที่สุดคือ การสูดควัน ส่วนสีของไอซ์ที่ชอบเสฟมากที่สุดคือสีขาว คิดเป็นร้อยละ 66.0 โดยชื่อเรียกของไอซ์ที่นิยมมากที่สุดคือ “น้ำแข็ง” คิดเป็นร้อยละ 83.5 (ตารางที่ 6) สอดคล้องกับการศึกษาของ พิณิจ ลาภธนานนท์ และคณะ (2553) ที่พบว่า ไอซ์สีขาว จะมีลักษณะเป็นเกล็ดใสเหมือนน้ำแข็ง และถือว่าเป็นไอซ์ที่มีคุณภาพดีที่สุด ทำให้ผู้เสฟมีความต้องการเสฟไอซ์สีขาวมากที่สุด สำหรับพฤติกรรมของการเสฟไอซ์ คือ นิยมเสฟร่วมกับคนอื่น 2-3 คน คิดเป็นร้อยละ 66.5 โดยมักชักชวน/แนะนำคนอื่นมาร่วมเสฟ คิดเป็นร้อยละ 56.1 ซึ่งสาเหตุของการชักชวนคนอื่นเกิดจากการต้องการเพื่อนร่วมเสฟ และต้องการรวมเงินกันซื้อไอซ์ ความถี่ในการเสฟไอซ์ ส่วนใหญ่เสฟวันละ 1-2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 48.6 (ตารางที่ 7) เช่นเดียวกับการศึกษาในผู้เข้ารับการบำบัดยาเสพติดที่ให้ข้อมูลว่า โดยทั่วไปการเสฟไอซ์มักจะไม่เสฟตามลำพัง แต่จะเสฟร่วมกับเพื่อนๆ ทั้งในลักษณะที่เสฟร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กเฉพาะเพื่อนไม่กี่คนที่บ้านและหอพัก บ้านเช่า หรือการเสฟร่วมกันหลาย ๆ คนในรูปแบบของการจัดปาร์ตี้ๆ ทั้งในช่วงก่อนและหลังการไปเที่ยวสถานบันเทิง โดยในรูปแบบหลังนี้มักจะลงเองด้วยการมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มผู้ใช้ไอซ์ ทั้งที่เป็นแฟนและไม่ได้เป็นแฟน ด้วยเหตุผลที่ว่าเมื่อใช้ไอซ์แล้วมักจะมีอารมณ์ทางเพศสูง

7. แผนประทุษกรรมของการค้าไอซ์ พบว่า รูปแบบการค้าไอซ์ เริ่มจากการค้ายาเสพติดชนิดอื่นมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 53.3 โดยมักเริ่มต้นจากการค้ายาบ้ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.4 สำหรับการค้าไอซ์ จะค้าไอซ์ครั้งละประมาณ 1 กรัม ซึ่งจะได้รับกำไรต่อครั้งมากกว่า 20,000 บาท ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นคนที่อยู่ในหมู่บ้าน/ชุมชนเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 43.9 ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มอายุ 16-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.6 มีอาชีพรับจ้าง และนักเที่ยวกลางคืน คิดเป็นร้อยละ 44.8 และ 42.9 ตามลำดับ โดยจุดประสงค์ที่ซื้อไอซ์เพื่อนำไปเสฟมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.2 สอดคล้องกับการศึกษาของ วิภา ด้านดำรงกุล และคณะ (2552) ที่ศึกษาเรื่องสถานการณ์ไอซ์และบริบทการใช้ไอซ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีภาวะเปราะบางทางสังคมและเศรษฐกิจ พบว่า กลยุทธ์หนึ่งที่ใช้ในการขายคือ ให้อั่งเสฟฟรีเป็นรายบุคคลหรือในโอกาสต่างๆ เช่น งานเลี้ยง เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้กลุ่มบุคคลเหล่านี้เป็นตัวแพร่กระจายสรรพคุณของไอซ์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะของผู้วิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการเสพติดและการค้าไอซ์ (Methamphetamine) ของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด: ศึกษากรณีเรือนจำและทัณฑสถานในจังหวัดสงขลา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดดังนี้

1. เรือนจำและทัณฑสถาน ควรให้ความรู้ ประชาสัมพันธ์ด้วยวิธีต่าง ๆ กับผู้ที่เสพติดและค้ายาเสพติดที่ถูกควบคุมตัวได้ตระหนักถึงผลเสีย หรือผลกระทบต่อตัวผู้เสพติดและผู้ค้า เช่น ผลกระทบต่อร่างกายและสุขภาพอนามัย การเสพติดเป็นการทำลายครอบครัวและอนาคต ผู้เสพติดเป็นที่รังเกียจของสังคมและคนรอบข้าง สูญเสียทางเศรษฐกิจ เสียเวลา ตลอดจนให้ผู้ค้าหรือผู้เกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดตระหนักว่าการค้ายาเสพติดเป็นการทำลายเด็กและเยาวชน ครอบครัว ชุมชน สังคม เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจ ทำลายความมั่นคงของประเทศ และที่สำคัญคือทำให้เสียโอกาส และสูญเสียอิสรภาพ เป็นต้น

2. ควรมีมาตรการในการควบคุม ป้องกันมิให้เรือนจำและทัณฑสถานถูกใช้เป็นสถานที่ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เช่น ใช้เป็นที่เสพยาเสพติด ใช้เป็นที่อำนวยความสะดวกหรือสิ่งการให้มีการค้ายาเสพติดระหว่างผู้ต้องขังด้วยกันหรือระหว่างผู้ต้องขังกับบุคคลภายนอก เป็นต้น

3. ควรมีมาตรการในการควบคุมและตรวจสอบอย่างเข้มงวดกับเจ้าหน้าที่ของเรือนจำและ ทัณฑสถาน หรือบุคคลภายนอกที่มีโอกาสสัมผัสกับผู้ต้องขัง เพื่อป้องกันไม่ให้มีโอกาสในการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับยาเสพติดตลอดจนให้มีการลงโทษขั้นรุนแรงกับบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

4. ควรออกกฎ ระเบียบ และบทลงโทษกับผู้ต้องขังที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดทั้ง ผู้เสพติด ผู้ค้า หรือผู้เกี่ยวข้อง

5. เพิ่มความถี่ในการตรวจค้นผู้ต้องขัง โดยเจ้าหน้าที่ของเรือนจำและทัณฑสถาน หรือบูรณาการร่วมกันกับหน่วยที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ สำนักงาน ป.ป.ส. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง เป็นต้น เพื่อป้องกัน ป้องปราม และเพื่อลดโอกาสไม่ให้ผู้ต้องขังกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

6. ศึกษารูปแบบ วิธีการในการแก้ไข ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ต้องขังให้มีความหลากหลายและเหมาะสม ตลอดจนให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามาสนับสนุนช่วยเหลือด้านสวัสดิการ ความเป็นอยู่อย่างเหมาะสม สอดคล้อง เพื่อให้ผู้ต้องขังสามารถดำรงชีวิต และเลี้ยงดูครอบครัว ภายหลังจากพ้นโทษและไม่กลับไปกระทำความผิดซ้ำ

7. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนปราบปราม ควรหามาตรการ และวิธีการ ในการสืบสวนสอบสวนปราบปราม ตลอดจนการพิจารณาคดีให้รวดเร็วยิ่งขึ้นและควรเปิดเผยให้ ประชาชนทราบว่าผู้ใดกระทำความผิดอะไร และได้รับโทษทัณฑ์อย่างไรเป็นการตอบแทน

8. ผู้ค้ารายย่อยส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมทั้งเสพและค้า นับว่าเป็นตัวการหนึ่ง ที่ กระตุ้นให้เกิดการผลิต และการเสพยาเสพติดเพิ่มขึ้น อันเป็นเหตุให้ปัญหาเสพติดมีการ ดำเนินการอย่างครอบคลุมและต่อเนื่อง เพราะฉะนั้นจึงให้เจ้าหน้าที่ให้ความสำคัญกับการ ปราบปรามผู้ค้ารายย่อย เพื่อลดอุปสงค์ (Demand) ของผู้ค้ารายย่อยที่มีต่อผู้ค้ารายใหญ่ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องลดอุปทาน (Supply) ของผู้ค้ารายย่อยที่มีต่อผู้เสพด้วยเช่นกัน

9. การกำหนดโทษที่เหมาะสมกับผู้ที่มีพฤติกรรมเสพซ้ำซาก กล่าวคือจากการรัฐให้ โอกาสกับผู้เสพโดยกำหนดให้ผู้เสพเป็นผู้ป่วย เพื่อให้ผู้เสพเข้ารับการบำบัดรักษาในระบบสมัคร ใจ และ ระบบบังคับบำบัด (ตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545) ทั้งที่ถูกควบคุมตัว และไม่ถูกควบคุมตัว กรณีนี้ก็เป็นอุปสรรคในการลดอุปสงค์ (Demand) เพราะส่วนใหญ่ก็จะกลับไปเสพอีกทั้งในขณะที่และภายหลังจากที่ถูกดำเนินการตามพระราชบัญญัติ ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ดังนั้นจึงเห็นควรให้มีการแก้ไขให้ผู้เสพที่ถูกจับกุม และถูก ดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 ตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไป ต้องถูกลงโทษจำคุกเพื่อให้เกรงกลัว เช็ดหลาบ เป็นต้น

10. ผู้มีพฤติการณ์ค้ายาเสพติดมีทัศนคติว่า การค้ายาเสพติดได้รับผลตอบแทน สูง คุ่มค่ากับการเสี่ยง และได้รับการลงโทษที่ไม่รุนแรง เนื่องจากเมื่อถูกจับกุมก็จะให้การรับ สารภาพ ศาลก็จะลดโทษน้อยลง หรือเมื่อทำความผิดก็จะได้รับการพิจารณาเป็นนักโทษชั้นเยี่ยม ตีมาก ดี กรณีนี้ก็จะได้รับการลดโทษตามระเบียบของกรมราชทัณฑ์ หรือได้รับการอภัยโทษใน กรณีต่างๆ เป็นต้น จากที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้ต้องขังไม่เกรงกลัวในการกระทำความผิด ดังนั้น เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ ในการยับยั้งการก่ออาชญากรรมเกี่ยวกับยาเสพติด ควรจะได้มีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ตลอดจนให้ความรู้กับประชาชนโดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยงที่มี โอกาสเกี่ยวข้องกับยาเสพติด รวมทั้งบทลงโทษอย่างกว้างขวาง และควรเร่งเว้นการลดหย่อน ผ่อนโทษกับผู้กระทำความผิดดังกล่าว

11. การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นเฉพาะไอซ์ ครอบคลุมเกี่ยวกับทัศนคติ สาเหตุ พฤติกรรม ของผู้เสพผู้ค้า และแผนประทุษกรรมการกระทำผิด (Modus Operandi) ซึ่งน่าจะเป็น ประโยชน์กับหน่วยที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน ที่จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการกระทำความผิดซ้ำของผู้ต้องขังในคดีไอซ์เปรียบเทียบกับกระทำความผิดซ้ำคดียาเสพติดอื่น
2. ควรศึกษาวิจัยเป็นการเฉพาะกรณีกับกลุ่มเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเสพและการค้าไอซ์ เช่น กลุ่มหญิงขายบริการทางเพศ กลุ่มทำงานในสถานบริการ สถานบันเทิง เช่น ผับ ดิสโก้เธค คาราโอเกะ เป็นต้น
3. การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อหาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้เสพ ผู้ค้าไอซ์ และทัศนคติ สาเหตุของการเสพและค้า พฤติกรรมเสี่ยง และแบบแผนการกระทำความผิด หรือแผนประทุษกรรม (Modus Operandi) เกี่ยวกับไอซ์ ผู้วิจัยจึงไม่ได้มีการตั้งสมมติฐาน และใช้สถิติขั้นสูงในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรจะศึกษาเจาะลึกประเด็นต่าง เช่น ปัจจัยที่ผลักดันให้บุคคลกระทำความผิดเกี่ยวกับไอซ์ และศึกษาถึงความถี่ ตลอดจนสาเหตุที่มีส่วนผลักดันให้บุคคลเข้าสู่วงจรของการเสพและค้าไอซ์ เป็นต้น
4. การศึกษาวิจัยครั้งต่อไปเกี่ยวกับไอซ์ควรศึกษาเชิงปริมาณ (Quantity) ควบคู่ไปกับการศึกษาเชิงคุณภาพ (Quality) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์และเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กนิษฐา ไทยกล้า. (2551). การเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์การแพร่ระบาดของสารเสพติดและการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในสถานบันเทิง พื้นที่จังหวัดพิษณุโลก. เชียงใหม่: สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- คณะกรรมการบริหารเครือข่ายองค์กรวิชาการสารเสพติด และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม. (2548). *สังเคราะห์สถานภาพปัญหา ยาเสพติด (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. ขอนแก่น: จริยสุนิทวงศ์การพิมพ์.
- จิตติมา บุญเก็บทอง. (เมษายน - กรกฎาคม 2553). การแพร่ระบาดของไอซ์. *วารสาร สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด*. หน้า 23-28.
- ชวนพิศ ชุ่มวัฒนะ. (2550). ยากระตุ้นประสาทในกลุ่มแอมเฟตามีน. *วารสารสมาคมองค์การ พัฒนาเอกชนเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ภาคพื้นเอเชีย-แปซิฟิก (สปส.อป.)*, 1(2), หน้า 1-9.
- ชาญคณิต กฤตยา สุระยะมณี, และอุนิษา เลิศโตมรกล. (2553). *ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ คดียาเสพติด*. กรุงเทพฯ: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ประเทือง ธนียผล, และสุวิทย์ นิ่มน้อย. (2533). *อาชญาวิทยาและทัณฑ์วิทยา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์. (2545). *พฤติกรรมองค์กร*. สงขลา: ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- พินิจ ลาภธนานนท์ และคณะ. (2552). *สถานการณ์ปัญหาการเสพและการค้าไอซ์ในกลุ่มเยาวชนและสถานบันเทิงในพื้นที่จังหวัดนครปฐม ราชบุรี และเพชรบุรี*. กรุงเทพฯ: หน่วยวิจัยสารเสพติดและผลกระทบทางสังคม สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2543). *การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด*. นนทบุรี: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- มานพ คณะโต. (2551). *โครงการศึกษาสถานการณ์และการแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. ขอนแก่น: เครือข่ายพัฒนาวิชาการข้อมูล สารเสพติด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มานพ คณะโต, บสพร อนุสรณ์พานิชกุล และวราพล หนูนุ่น. (2552). *เอกสารประมวลองค์ ความรู้ไอซ์*. ขอนแก่น: เครือข่ายพัฒนาวิชาการข้อมูลสารเสพติด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). *พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา*. กรุงเทพฯ: รุ่งศิลป์การพิมพ์.

- วรพล หนูนุ่น, และชาญชัย เรืองขจร. (2554). *การพัฒนารูปแบบการลดความต้องการใช้สารเสพติดเพื่อความบันเทิงของผู้ให้บริการทางเพศบริเวณเขตชายแดนไทย-มาเลเซีย บ้านด่านนอก ตำบลสำนักขาม อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา*. โปรรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- วิภา ด้านธำรงกุล และคณะ. (2553). *สถานการณ์ไอซ์และบริบทการใช้ไอซ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีภาวะเปราะบางทางสังคมและเศรษฐกิจ*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วุฒิ เหล่าสุนทร และคณะ. (2536). *อาชญากรรม: การค้ายาเสพติด*. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ศูนย์วิชาการด้านยาเสพติด. (2547). *เอกสารเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับไอซ์ (เมทแอมเฟตามีน) [แผ่นพับ]*. กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาการป้องกันยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ศปป.1). (2552). *สถานการณ์ไอซ์ [เอกสารเผยแพร่]*. กรุงเทพฯ: กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน (กอ.รมน.).
- สมพงษ์ สนิทมาจโร. (2551). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการลักและไมลักร่างกายของผู้ต้องขังชาย เรือนจำจังหวัดสงขลา*. สารนิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สถาบันวิจัยประชากรและสังคม. (2550). *การศึกษาคุณลักษณะของการแพร่ระบาดของยาเสพติดเพื่อการเฝ้าระวังในสถานประกอบการขนาดเล็ก ในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สำนักงานต่างประเทศ. (2552). *เอกสารเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับไอซ์*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2552). *คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 249/2552 ปฏิบัติการ “ประเทศไทย ชะงักยาเสพติดยั่งยืน ภายใต้ยุทธศาสตร์ 5 รั้วระยะที่ 2”*. กรุงเทพมหานคร: ดาต้าพรีนติ้ง.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2552). *รวมกฎหมายยาเสพติด*. กรุงเทพฯ: กระทรวงยุติธรรม.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2552). *รวมกฎหมายยาเสพติด พร้อมด้วยกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2552). *สถานการณ์ยาเสพติดประกอบการจัดทำแผนปี 2553*. กรุงเทพฯ: สำนักยุทธศาสตร์.

- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2554). *สถานการณ์ไอซ์ 2548-2553 [เอกสารอัดสำเนา]*. กรุงเทพฯ: สำนักยุทธศาสตร์.
- สำนักปราบปรามยาเสพติด คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2552). *การค้าและการแพร่ระบาดของไอซ์ในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: กระทรวงยุติธรรม.
- ส่วนวางระบบและพัฒนาข้อมูล สำนักยุทธศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2554). *สถานการณ์ไอซ์*. กรุงเทพฯ: กระทรวงยุติธรรม
- หน่วยวิจัยสารเสพติดและผลกระทบทางสังคม สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (กันยายน, 2552). *วารสารไอซ์*.
- อรนุช สังฆวรรณะ. (ม.ป.ป.). *ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก. ก้าวไกลไปข้างหน้า*. หน้า 20-28.
- อภิรักษ์ อร่ามรัตน์ และคณะ. (2548). *รวมองค์ความรู้และการเฝ้าระวังการใช้สารเสพติดเพื่อความบันเทิงในกลุ่มวัยรุ่นในจังหวัดเชียงใหม่*. เชียงใหม่: ศูนย์วิชาการสารเสพติด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อาคม ใจแก้ว. (2551). *วิธีวิทยาการวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์*. สงขลา: ภาควิชา รัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อาภาศิริ สุวรรณานนท์, รัตนา บรรณาธรรม, และคณะ. (2550). *ปัจจัยด้านบุคคลที่มีผลต่อการติดยาเสพติดซ้ำ*. กรุงเทพฯ: ส่วนวิชาการด้านยาเสพติด สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส..

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามโครงการวิจัย

แบบสอบถามการเสพติดและการค้าไอซ์ (Methamphetamine) ของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด : กรณีศึกษาเรือนจำและทัณฑสถานในจังหวัดสงขลา

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ของการศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับมาใช้ในการศึกษา เรื่อง การเสพติดและการค้าไอซ์ (Methamphetamine) ของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

ผู้ศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านกรุณาตอบแบบสอบถาม ตามความคิดเห็นและตามข้อเท็จจริง ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ทำการศึกษา ได้รับข้อมูลที่ครบถ้วน ถูกต้อง และเพื่อความสมบูรณ์การศึกษาในระดับปริญญาโทเท่านั้น โดยแบบสอบถามมีจำนวนทั้งสิ้น 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป และข้อมูลคดีที่ถูกจับกุม
- ตอนที่ 2 ข้อมูลทัศนคติ สาเหตุ และพฤติกรรมเสี่ยง
- ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบ และพฤติกรรมเกี่ยวกับการเสพติดไอซ์
- ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบ และพฤติกรรมเกี่ยวกับการค้าไอซ์

อนึ่ง ข้อมูลทั้งหมดที่ได้รับจากท่านจะนำเสนอในภาพรวม ไม่มีผลต่อการพิจารณาคดีแต่อย่างใด ไม่ได้จำแนกเสนอในระดับบุคคล สถาบัน หรือองค์กร

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้ ที่ให้ความอนุเคราะห์และเสียสละเวลาอันมีค่าในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

นายพงศธร ธรรมชาติ

นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

คำชี้แจง : โปรดกรอกเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง

ตอน 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป ภูมิหลังทางสังคม ลักษณะทางประชากร

1. เพศ () หญิง () ชาย
2. อายุ
 - () น้อยกว่า 16 ปี () 16 - 20 ปี () 21 - 25 ปี
 - () 26-30 ปี () 31-35 ปี () 36 - 40 ปี
 - () ตั้งแต่ 41 ปีขึ้นไป
3. ศาสนา () พุทธ () คริสต์ () อิสลาม () อื่น ๆ (ระบุ)
4. ภูมิลำเนาเดิม
 - () ภาคเหนือ () ภาคกลาง () ภาคอีสาน () ภาคใต้
 - () จังหวัด (ระบุ) () อื่น ๆ (ระบุ).....
5. วุฒิการศึกษา
 - () ไม่ได้รับการศึกษา () ประถม () มัธยมต้น/ปวช.
 - () มัธยมปลาย/ปวส. () อนุปริญญา () ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า
 - () อื่น ๆ (ระบุ)
6. สถานภาพการสมรส
 - () โสด () อยู่ร่วมกัน () หย่าร้าง () เป็นหม้าย
 - () แยกกันอยู่ () อื่น ๆ (ระบุ)
7. ก่อนที่ถูกจับกุม ท่านประกอบอาชีพอะไร (ทำติดต่อกันมาไม่น้อยกว่า 3 เดือน)
 - () ไม่มีอาชีพ/ว่างงาน () ค้าขาย/ส่วนตัว () พนักงานบริษัท
 - () นักเรียน/นักศึกษา () เจ้าหน้าที่ของรัฐ () รับจ้าง
 - () แรงงาน/กรรมกร () เกษตรกรรม
 - () พนักงานในสถานประกอบการ เช่น ผับ ดิสโก้เธค คาราโอเกะ เป็นต้น
 - () อื่น ๆ (ระบุ)
8. ท่านถูกจับกุมครั้งนี้ในข้อกล่าวหาอะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - () เสพ () ครอบครองโดยผิดกฎหมาย () ครอบครองเพื่อจำหน่าย
 - () จำหน่าย () นำเข้า () ส่งออก () ผลิต
9. จำนวนครั้งที่ถูกจับกุม/ดำเนินคดี (รวมครั้งนี้)
 - () 1 ครั้ง () 2 ครั้ง () 3 ครั้ง () 4 ครั้ง () มากกว่า 4 ครั้ง
10. คดีปัจจุบันศาลพิพากษาแล้วหรือไม่
 - () ยังไม่พิพากษา () พิพากษาแล้ว

ตอน 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ สาเหตุ พฤติกรรมเสี่ยงเกี่ยวกับการเสพและค้าไอซ์
ทัศนคติเกี่ยวกับเสพและการค้าไอซ์

12. ท่านมีทัศนคติ หรือมีความคิดเห็นต่อการเสพไอซ์อย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ทำให้ร่างกายทรุดโทรม
- () ทำให้ร่างกายไม่ทรุดโทรมเหมือนกับเสพยาเสพติดชนิดอื่น
- () ทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย
- () ทำให้คนอื่นเห็นแล้วจะไม่ทราบว่าคุณเองเสพยาเสพติด
- () ทำให้ผิวพรรณผ่องใส/ผิวขาวขึ้น
- () ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน/สังคม
- () ทำให้มีความกล้า/เชื่อมั่นตนเองมากขึ้น () ทำให้มีพลังกำลังมากขึ้น
- () ทำให้มีอารมณ์ทางเพศเพิ่มขึ้น () เป็นการยกระดับตนเอง(ไอซ์)มากขึ้น
- () เป็นที่รังเกียจของ (คนรอบข้าง คนในครอบครัว คนในชุมชน คนในสังคม)
- () คุ่มค่ากว่า (กรณีที่ค่าใช้จ่ายเท่ากัน) การเสพยาเสพติดชนิดอื่นโดยเฉพาะยาบ้า
- () เพื่อช่วยในการประกอบอาชีพ เช่น ร้องเพลง เล่นดนตรี ขายบริการ โคโยตี้ ฯลฯ
- () ทำให้มีโอกาสติดมากกว่ายาเสพติดชนิดอื่น () เสพเพื่อต้องการลดความอ้วน
- () เสพเพื่อที่จะทำให้หุ่นดีขึ้น () หาซื้อและขายได้ง่ายและสะดวก
- () อื่น ๆ (ระบุ)

13. ท่านมีทัศนคติ หรือมีความคิดเห็นต่อการค้าไอซ์อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ทำกำไรมากกว่าค้ายาเสพติดชนิดอื่น
- () เจ้าหน้าที่จับกุมได้ยากกว่ายาเสพติดชนิดอื่น
- () ลูกคามีความต้องการมากกว่ายาเสพติดชนิดอื่น
- () ทำลายเศรษฐกิจ สังคม และประเทศชาติ
- () สามารถซุกซ่อนได้ง่ายและสะดวกกว่ายาเสพติดชนิดอื่น
- () มีโทษเบากว่ายาเสพติดชนิดอื่น
- () ทำลายได้ง่ายกว่ายาเสพติดชนิดอื่นกรณีที่เจ้าหน้าที่จับกุม
- () มีโทษหนักกว่ายาเสพติดชนิดอื่น
- () เป็นการทำลายเยาวชน ครอบครัว ชุมชน สังคม ประเทศ
- () หาซื้อได้ง่ายกว่ายาเสพติดชนิดอื่น
- () อื่น ๆ (ระบุ)

สาเหตุของการเสพและการค้าไอซ์

14. สาเหตุที่ท่าน เสพไอซ์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ถ้าไม่เสพไอซ์ให้ข้ามไปตอบข้อ 15

- () ความเครียด () อยากรู้/อยากลอง
 () เพื่อนชวน/ตามเพื่อน () ถูกบังคับให้เสพ () ต้องการให้เพื่อนยอมรับ
 () รายได้ไม่พอรายจ่าย () มีภาระหนี้สิน () ไม่มีงานทำ
 () ครอบครัวแตกแยก () หาซื้อได้ง่ายกว่ายาเสพติดชนิดอื่น
 () คุ่มค่า และประหยัดกว่าเสพยาบ้า () อื่นๆ (ระบุ)

15. สาเหตุที่ท่าน ค้าไอซ์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () มีรายได้ดี () รายได้ไม่พอรายจ่าย () มีภาระหนี้สิน
 () ไม่มีงานทำ () ต้องการนำเงินมาซื้อยาเพื่อเสพ
 () รายได้ดีกว่าค้ายาเสพติดชนิดอื่น () ลูกค้ำมีมากกว่ายาเสพติดชนิดอื่น
 () อื่นๆ (ระบุ).....

พฤติกรรมเสี่ยงของผู้เสพและค้าไอซ์

16. ท่านสูบบุหรี่หรือไม่

- () ไม่สูบ () นานนานสูบครั้ง () สูบประจำ

17. ท่านดื่มเหล้า/เบียร์/เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ หรือไม่

- () ไม่ดื่ม () นานนานดื่มครั้ง () ดื่มประจำ

18. ท่านเล่นการพนันหรือไม่

- () ไม่เล่น () นานนานเล่นครั้ง () เล่นประจำ

19. ท่านชอบเที่ยวกลางคืน เช่น ห้างอาหาร ผับ ดิสโก้เธค คาราโอเกะ หรือไม่

- () ไม่ชอบ () นานนานเที่ยวครั้ง () เที่ยวประจำ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวข้องกับรูปแบบ หรือพฤติกรรมเสพไอซ์

20. ท่านเสพยาเสพติดชนิดอื่นมาก่อนที่จะเสพไอซ์หรือไม่

- () เสพ () ไม่เสพ

ถ้าตอบว่าไม่เคยเสพยาเสพติดชนิดอื่นมาก่อน แต่เสพไอซ์อย่างเดียวให้ข้ามไปตอบข้อ 22

21. ถ้าเคยเสพยาเสพติดชนิดอื่นมาก่อน อยากทราบว่าท่านเสพยาเสพติดชนิดใดมาบ้าง

และโปรดเรียงลำดับก่อน-หลัง ตามลำดับโดยเริ่มจากหมายเลข 1. ..2...3...4.....

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () กระท่อม () กัญชา () เสโรอื่น () ยาบ้า () ยาอี(Ecstasy)
 () เคตามีน () โคเคน () วัตถุออกฤทธิ์ฯ เช่น อีรีมิน 5 หรือ ไฟว์ไฟว์ ฯลฯ
 () อื่นๆ (ระบุ)

22. ท่านเสฟไอซ์ด้วยวิธีใด
 สูบ ฉีด กิน นัตถ์
 อื่น ๆ (ระบุ)
23. ไอซ์ที่ท่านชอบเสฟมากที่สุดคือไอซ์สีอะไร
 สีขาว สีเหลือง สีฟ้า สีขาวขุ่น
 สีอื่น ๆ (ระบุ).....
24. ชื่อเรียกของไอซ์ที่ท่านเรียกว่าอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 ไอซ์ น้ำแข็ง ขนมหิมะ
 อื่น ๆ (ระบุ)
25. ท่านเสฟไอซ์คนเดียว หรือเสฟร่วมกับคนอื่น
 เสฟคนเดียว เสฟร่วมกับคนอื่น
 ถ้าเสฟร่วมกับคนอื่นจะเสฟด้วยกันประมาณกี่คน
 2 - 3 คน 4 - 5 คน 6-7 คน
 8 คนขึ้นไป อื่น ๆ (ระบุ)
26. ความถี่ในการเสฟไอซ์
 เสฟ 1 - 2 ครั้ง/วัน เสฟ 2-4 ครั้ง/วัน เสฟวันละครั้ง
 เสฟสัปดาห์/ครั้ง เสฟเดือนละครั้ง อื่น ๆ(ระบุ).....
27. ท่านเคยแนะนำ หรือชักชวนให้ผู้อื่นเสฟไอซ์กับท่านหรือไม่
 ไม่เคยชวน เคยชวน
 ถ้าไม่เคยแนะนำ หรือไม่เคยชวนคนอื่นเสฟไอซ์ ไม่ต้องตอบข้อ 28
28. ถ้าเคยแนะนำ หรือชวนให้คนอื่นเสฟไอซ์ เหตุผลที่ท่านแนะนำ หรือชวนคนอื่นเสฟไอซ์เพื่ออะไร
 ต้องการมีเพื่อนร่วมเสฟ แบ่งกันเสฟเพื่อความประหยัด
 มีเงินจำกัดจึงรวมเงินกันซื้อไอซ์ เพื่อที่จะมีเพศสัมพันธ์
 อื่น ๆ (ระบุ)

ตอน 4 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบ หรือพฤติกรรมเกี่ยวกับการค้าไอซ์

29. ท่านค้ายาเสพติดชนิดอื่นมาก่อนที่ท่านจะค้าไอซ์ หรือไม่

เคย ไม่เคย

ถ้าตอบว่าไม่เคยค้ายาเสพติดชนิดอื่นมาก่อน แต่ค้าไอซ์อย่างเดียวให้ข้ามไปตอบข้อ 32

30. ถ้าท่านเคยค้ายาเสพติดชนิดอื่นมาก่อน ท่านเคยค้ายาเสพติดชนิดใดบ้าง

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) และโปรดเรียงลำดับก่อน-หลังของยาเสพติดที่ค้ามาก่อน)

โดยเริ่มจากหมายเลข 1...2...3...4.....

กระท่อม กัญชา เฮโรอีน ยาบ้า ยาอี

(Ecstasy)

เคตามีน โคเคน วัตถุออกฤทธิ์ฯ อื่นๆ (ระบุ)

31. ท่าน ค้ายาเสพติดชนิดอื่น มาแล้วกี่ปี

- 5 -

ไม่เกิน 1 ปี 1 - 2 ปี 3 - 4 ปี 5 - 6 ปี

มากกว่า 6 ปี

32. ท่าน ค้าไอซ์ มาแล้วกี่ปี

ไม่เกิน 1 ปี 1 - 2 ปี 3 - 4 ปี 5 - 6 ปี

มากกว่า 6 ปี

33. ลูกค้าของท่านอาศัยอยู่ในพื้นที่ใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

หมู่บ้าน/ชุมชน เดียวกัน ต่างหมู่บ้าน/ชุมชน ตำบลเดียวกัน

ต่างตำบล อำเภอเดียวกัน ต่างอำเภอ

จังหวัดเดียวกัน ต่างจังหวัด ภูมิภาคเดียวกัน

ต่างภูมิภาค ต่างประเทศ อื่น ๆ (ระบุ)

34. ความถี่ในการค้าไอซ์ โดยประมาณ

มากกว่า 1 ครั้ง/วัน วันละครั้ง 2 - 4 วัน/ครั้ง

1 สัปดาห์/ครั้ง 2-3 สัปดาห์/ครั้ง 1 เดือน/ครั้ง

อื่นๆ (ระบุ)

35. ปริมาณการค้าไอซ์ในแต่ละครั้งประมาณ

1 - 2 ถุง (น้ำหนักประมาณ.....กรัม/ถุง) 3 - 5 ถุง (น้ำหนัก

ประมาณ.....กรัม/ถุง)

1 G หรือ 1 กรัม 2-4 G หรือ 2-4 กรัม 5-7 G หรือ 5-7 กรัม

7 - 10 G หรือ 7 - 10 กรัม 11 -100 กรัม 101 -500 กรัม

500 -1000 กรัม (ครึ่ง กก.- 1กก.) อื่นๆ (ระบุ).....

36. กำไรที่ได้จากการค้าไอซีในแต่ละครั้ง ประมาณเท่าใด
- () ต่ำกว่า 1,000 บาท () 2,001–5,000 บาท () 5,001–10,000 บาท
 () 10,001–15,000 บาท () 15,001–20,000 บาท
 () มากกว่า 20,000 บาท () อื่น ๆ (ระบุ)
37. รายได้จากการค้าไอซี ท่านนำไปใช้ทำอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () ใช้จ่ายส่วนตัว () ใช้จ่ายในการเที่ยวเตร่ () ซื้อยาเสพติดมาเสพ
 () ส่งให้พ่อ/แม่/พี่/น้อง () นำไปให้ครอบครัว
 () ซื้อทรัพย์สิน (สังหาริมทรัพย์/อสังหาริมทรัพย์)
 () อื่น ๆ (ระบุ)
38. อาชีพของลูกค้าที่ซื้อไอซีจากท่านมีอาชีพอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () นักเรียน/นักศึกษา () หญิงขายบริการ () พนักงานบริษัท
 () เกษตรกรรม () รับจ้าง () นักท่องเที่ยวต่างชาติ (มาเลเซีย / สิงคโปร์)
 () นักเที่ยวกลางคืน (คนไทย) () พนักงานของรัฐ
 () ผู้ที่ประกอบอาชีพในสถานบริการ เช่น ดีเจ บริกร นักร้อง นักดนตรี โคโยตี้ ฯลฯ
 () อื่น ๆ
39. อายุของลูกค้าที่ซื้อไอซีจากท่านส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่กี่ปี
- () ต่ำกว่า 15 ปี () 16 – 25 ปี () 26 – 35 ปี () 36 – 45 ปี
 () มากกว่า 45 ปี
40. จุดประสงค์ของลูกค้าที่ซื้อไอซีจากท่านเพื่ออะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () เพื่อนำไปเสพ () เพื่อนำไปขายต่อ () เพื่อนำไปเสพและขายต่อ
 () อื่น ๆ (ระบุ)
41. ในการขายไอซี ท่านได้ลูกค้าโดยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () เพื่อนติดต่อแนะนำให้ () โดยการบอกกล่าวต่อ ๆ กัน
 () ลูกค้ารู้จักเอง ติดต่อมาเอง () มีนายหน้า หรือคนกลางมาติดต่อ
 () อื่น ๆ (ระบุ)
42. วิธีการซุกซ่อนไอซีท่านทำอย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () ซุกซ่อนไว้ในอกบ้าน () ซุกซ่อนไว้ในบ้าน () ซุกซ่อนไว้กับยานพาหนะ
 () ซุกซ่อนไว้ในเสื้อผ้า () ซุกซ่อนไว้กับสัมภาระ () ซุกซ่อนไว้ในร่างกาย
 () ซุกซ่อนไว้ในกระเป๋าต่างค์ () อื่น ๆ (ระบุ)

43. วิธีการชำระเงินค่าไอซ์จะชำระโดยวิธีใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- จ่ายเป็นเงินสดก่อนที่จะส่งมอบไอซ์
 - จ่ายเป็นเงินสดเมื่อส่งมอบไอซ์แล้ว
 - จ่ายเป็นเงินสดขณะที่ส่งมอบ (ยื่นหมื่อยื่นแมว)
 - แลกกับทรัพย์สินอย่างอื่นแทน เช่น รถยนต์ รถจักรยานยนต์ โทรศัพท์มือถือ ฯลฯ
 - โอนเงินเข้าบัญชีธนาคาร
 - อื่น ๆ (ระบุ)
44. ถ้าตอบว่าโอนเงินเข้าบัญชีธนาคาร (ตามข้อ 43) จะใช้ชื่อบัญชีของใครในการโอนเงิน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ตัวท่านเอง
 - บุคคลในครอบครัว
 - เจ้าของยาเสพติดที่ท่านสั่งซื้อ
 - ชื่อบัญชีของบุคคลอื่นที่ท่านเปิดบัญชีไว้สำหรับการนี้
 - วิธีอื่น ๆ (ระบุ)
45. ท่านส่งไอซ์ให้กับลูกค้าของท่านด้วยวิธีการอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ส่งด้วยตนเอง
 - มอบหมายให้คนอื่นส่งให้
 - ตกลงกับลูกค้าว่าให้มารับตรงไหน/ที่ใด
 - ส่งทางพัสดุภัณฑ์
 - ส่งทางไปรษณีย์ภัณฑ์
 - ส่งทางอากาศยาน (เครื่องบิน)
 - ส่งทางรถทัวร์โดยสาร
 - ส่งทางรถยนต์รับจ้าง
 - ส่งกับรถยนต์ส่วนบุคคล
 - ส่งทางรถไฟ
 - ส่งทางรถตู้โดยสารประจำทาง
 - อื่น ๆ (ระบุ)

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างหนังสือขออนุญาตดำเนินการวิจัย

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ถนนกาญจนวนิช อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

วันที่ 5 มีนาคม 2554

เรื่อง ขออนุญาตขอให้ผู้ต้องขังตอบแบบสอบถาม
เรียน ผู้บัญชาการเรือนจำกลางสงขลา
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 22 ชุด

ตามที่ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กำหนดให้นักศึกษาที่
ศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต จะต้องทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาทางสังคม
ศาสตร์ นั้น ข้าพเจ้านายพงศธร ธรรมชาติ รหัสนักศึกษา 5210521555 ได้กำหนดหัวข้อเพื่อ
การศึกษาวิจัยเรื่องการเสพและการค้าไอซ์ (Methamphetamine) ของผู้ต้องขังที่กระทำความผิด
เกี่ยวกับยาเสพติด: ศึกษากรณีผู้ที่ถูกควบคุมตัวในเรือนจำและทัณฑสถานจังหวัดสงขลา โดยมี
วัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบถึงทัศนคติ สาเหตุ พฤติกรรมเสี่ยงของผู้เสพและผู้ค้า ตลอดจน
รูปแบบ พฤติกรรมเกี่ยวกับการเสพและการค้าไอซ์

ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามหลักสูตร ที่กำหนด ข้าพเจ้าขออนุญาตมายัง
ท่านเพื่อให้ผู้ต้องขังที่ถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับยาเสพติด ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522
เฉพาะผู้ต้องขังที่กระทำความผิดเกี่ยวกับไอซ์ (Methamphetamine) เป็นผู้ตอบแบบสอบถามตาม
สิ่งที่ส่งมาด้วยนี้ จำนวน 20 คน อนึ่ง ข้อมูลทั้งหมดที่ได้รับนั้น จะไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบ
แบบสอบถาม ต่อการพิจารณาคดีของศาล ตลอดจนผลกระทบต่อสถานที่ควบคุมผู้ต้องขัง โดย
จะนำเสนอผลการศึกษาเป็นภาพรวมเท่านั้น ไม่ได้จำแนกเสนอเป็นสถาบันหรือองค์กรแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ ที่
ได้ให้ความอนุเคราะห์ในครั้งนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายพงศธร ธรรมชาติ)

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล	นายพงศธร ธรรมชาติ	
รหัสประจำตัวนักศึกษา	5210521555	
วุฒิการศึกษา		
วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2530
ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน		
ตำแหน่ง	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ (ผู้อำนวยการส่วนประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลใฝาระวัง)	
สถานที่ทำงาน	สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค 9 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สำนักงาน ป.ป.ส.) กระทรวงยุติธรรม	